

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO, 15. DUBEN 1907.

Číslo 4.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Mnoho jest té práce sokolské, jako mnoho ještě zbývá nám vykonati. Však tolik si přiznati musíme, že vlastní úkol náš jest rozhodně na evičisti. Tam chceme býti v Praze, jak borci tak sokolky, tam očekáváme veliké vítězství a manifestaci věci tělocvičné, české a vedle toho hotovíme se k práci závodní v Župě Východní v Newarku a v Župě Západní ve Schuyler, Neb., co zatím jednota D. A. S. odbývatí bude svůj sjezd jednací.

“Všemohoucí dollar” stává se často oblíbeným předmětem radikálních úvah našeho veřejného tisku. Tepána bývá často bohyně Spravedlnosti, že i ona před dolarem své zavázané oči ještě přivře — anebo když to okolnosti vyžadují, že pod obvazem opatrně vykukne, aby snad omylem nezasáhla boháče na místo chud'asa — tepáme nemilosrdně ony tak zvané “vyšší kruhy”, že cení člověka dle milionů, že jedinou modlou jejich jest zlato — a co vidíme, ohlédneme-li se po svém vlastním okolí? Obratný špekulant, jemuž pomůže více lidská hloupost, nežli jeho chytrost k plnému měsci, jest rázem pasován na “prominentního a velice váženého občana” — lidé nízkých choutek a mělkého ducha, jichž nejoblíbenější duševní potravou jsou “kanonýrské anekdoty”, stávají se při každé příležitosti našimi representanty jen proto, že obdařeni jsou statky pozemskými (třeba otázka “how did you get it” přiváděla je do největších rozpaků). A v našich vlastních řadách, v těch demokratických, svobodomyslných řadách sokolských? Vystupte proti některému živlu, jehož počínání často bývá skvrnou na štítu našem, ozve se ihned úzkostlivé: “Ššš! pst! — to se nesmí — ani nevíš, co oni v každé naší sokolské zábavě nechají peněz!”

č.

Jako není radno přepínati síly tělesné, přepínati svalstvo tělocvikem jednotranným, tak také přepínání sil mysle naší může se na nás hodně vymstítí a skončiti mnohou chorobou čivní. To platí zejména o takovém pracovníku, jehož mozek při duševní práci nedbá nutnosti nočního odpočinku. Podle našeho názoru skoro každý myslitel, který spí mnoho a pevně a při tom i pravidelně soustavného eviku těla dbá, udrží se dlouhá leta. Spánek přerušovaný a neklidný značí nebezpečí pro život v soustavě nervové, otrás, o němž již Bacon prál: “Noei ztrávené beze spánku zkracují život mladých i starších.” Jestli tedy naučili někde mládež sotva střevíčkům dětským odvykla trdlení a dupandě do hodin ranních

a při tom ji posílali záhy i do obtížnější práce, musí nastati degenerace, musí nastati rozklad, jenž až do příštích půjde pokolení.

V minulém čísle “Sok. Am.” píše člen Sokola Chicago, br. Vlk, mezi jiným toto: “Žactva máme sice dost, ale kam se ztrácí, když ta mládež doroste, to je nám hádankou. Z několika set žáků, kteří po čas trvání sboru evičení navštěvovali, patří jich ku sboru jenom asi 8; kde jsou ti druzí, to vědí boží. Otázka tato nemalé je důležitosti, i měla by se jí věnovat všude ve sborech pozornost úplná.” — Jsou to táž slova, která jsme my sami na tomto místě již nesčíslněkrát opakovali — a která až posud zůstávala bez povšimnutí. Vytýkalo se nám, že stěžujeme si, kde nestává žádných příčin k stížnostem — když tu pojednou z čista jasna ze samého sboru ozve se tentýž stesk. Kam se nám dorůstající mládež ztrácí? My víme dobře, kam se ztrácí — nebot' kdykoliv navštívíme veřejné evičení neb jinou slavnost nějakou cizonárodního sdružení, vždy spatřujeme tam značný počet známých českých tváří a s truchlivými pocity pohlížíme na ty statné postavy českých hochů, kteří by naše řady pěkně doplňovali, ale jsou pro nás ztraceni. Jaká nám za takových poměrů kyne budoucnost? Ale my zůstáváme netečnými — a snad až teprv tehdy budeme hledati nějakou cestu, jak unikající mladou, zdravou krev z našeho tělesa zastaviti, až bude snad pozdě. V přítomné době zatím staráme se o všechno možné na světě, jenom ne o svoji a naši české větve budoucnost. č.

Tak skoro podobá se, že čím více bylo překážek a všelikých těch nástrah tomu Sokolstvu, že toto v koncích při svorné práci a napnutí sil veškerých vždy u věci své zůstane vítězem. Tak se také má s výborem naším sletovým v New Yorku, jenž do pilně dal se práce, obětavé, poctivé a nezištné a dnes dojísta jen s radostí může hleděti vstříc udajům příštím, důstojnému zastoupení N. J. S. na pátém sletu všesokolském v Praze. Sotva z počátku byl oznámil, že pojedje přes Paříž a Francii dál do Kostnice, Italie a kol místa, kde zahynul náš bohatýr Tyrš, již zvedly se hlasy kritiků nechápatelích, říkalo se, že “ti naši lidé s uzlíčky tahati se budou po všech koutech světa, místo aby přímo jeli do Prahy.” Výbor sletový chtěl vyhovět co nejvíce a proto původní plán cesty změnil, trváje na tom, aby složil se hold Sokolstva amerického přátelské Francii, sesterské republice, v dobách významných rozluky církve od státu,

aby v Paříži s našimi a gymnasty si naši borci zcvičili a ukázky podali i tu práce naší. Však ani tento krok významný nedosáhl pochopení, jako nevědělo se a nechtělo se vědět, že již dosti nastrkali Čechové peněz všelikým přeplavním společenstvem německým, co zatím odměny z přeplavů po lodi francouzské linie odevzdány budou Ústřední Matici Školské v Praze jako dar Sokolstva. Co kdo může chtít na výboru tom více? Nestáral se poctivě a jakž na sokoly se sluší, zejména když vymínil si, že znáti musí každého, kdo s našimi do Čech jeti chce? To ani ono nenalezlo u některých pánů pochopení, nechtělo se chápat a ihned dvě "extra" výpravy se oznámily, co zatím jinde touže dobou nový tah se vedl na kapsy "vlastenecké" ještě "vlastenečtějšího", však zcela soukromého podniku, jen aby z těch sbírek pro Matici do Čech po všech sborech sokolských zavedených urvalo se také něco za slibů všelijakých pro někoho jiného. Ale marné snažení, řady Sokolstva sdružené v N. J. S. dovedou prohlednouti sebe černější závoje pakfonových vlastenců, jako znají, proč najednou znovu a znovu se mlátí v bubny "národní" za kutálejícími se dollary z oznamek.

Měli jsme již jednou příležitost zmíniti se o mladém a nadaném krajanu našem, obě. Jar. Zmrhalovi, který nadšenými slovy mezi Američany šíří znalost naší slavné minulosti, a našich kulturních snah v době přítomné. Obě. Zmrhal jest pro tuto šlechetnou práci osobou nad jiné povolnou. Zná důkladně dějiny národa svého, ovládá jako americký paedagog úplně jazyk anglický, jest dobrým řečníkem a k tomu všemu druží se jeho vroucí láska k národu, z něhož pochází. Minulý měsíc měl opět zajímavou přednášku o českém národě v jedné z vyšších škol chicagských a posluchači, vesměs Američané, věrné a nadšené líčení jeho přijímali s hlučnou pochvalou. Když na konci přednášky své prohlásil, že s pýchou hlásí se ku svému českému původu, propuklo shromáždění v nadšený potlesk. Porovnejme nyní tohoto českého vzdělance, jenž v kruzích paedagogických zaujímá tak vysoké postavení, jak hrdě hlásí se k českému původu svému — s těmi ubohými nedouky našimi, kteří stydí se přiznati, že kolébka rodičů jejich stála tam v té daleké zemi české, která tak bohata jest na dějiny a dala světu takovou řadu velikých mužů! Měli jsme sami dosti příležitosti přesvědčiti se, že vzdělaný Američan netáže se nikoho na původ jeho, ale že posuzuje každého dle toho, jakým jest a ne dle toho, kde se zrodil. Chovejme se vždy a všude tak, abychom jménu českému sloužili ku cti a nebude nám nikdy třeba hanbiti se za svůj původ. Č.

Jest opravdu s podivením, že ještě dnes nemůžeme u nás v některých i větších sborech uznati na kolik prospívají prostná, ba i jen pořadová, když jen se provádí pravidelně a tu mnohý z nás starších i mohl by prospěti jen při trochu dobré vůli. Vždyť samotné jen držení těla, pohyb údů soustavný a naučení se dýchání a rozedmě hrudníku jsou věci tak důležité, že ty mladší otužují se pro případ nastoupení, náchylnosti k nemocem a co hlavního učí se

kázni, s níž i náležité upření mysle v jednom jde, co zatím starší osvěžení a občerstvení dosáhnou a s vytrvalostí a pevnou vůlí těm mladším jdou příkladem užitečným pro sebe i jiné.

Říkávalo se, že když celé řady bojovníků udatných do boje se bralo, že zůstali doma mnozí, jichž úkolem bylo chrániti rodné chýše, co zatím jiní se z té "vojny vyplatili." Borei naši N. J. S. půjdou v zápol do Prahy k pátému sletu všesokolskému, obětují čas, námahu i prostředky hmotné, jen aby vedle všech těch druhých bratrů a sester matky Slávy podali průkaz vyspělosti své a utužení svého Sokolství. Přináší tedy ti hoši naši obět' velikou posvátnému úkolu Sokolstva a my podle toho na cestu, jak naleží, měli bychom jich vypraviti co nejlépe. A tu povinnost se jeví pro všechny ty, kdož doma zůstanou, kdož v práci sokolské zdejší nové a nové počiny vyhledávati musí, aby nikde nebylo stanutí, vedle toho daru Ústřední Matici Školské, jakž Sokolstvo poslati míní do Čech. Český New York pilně sbírá, také v českém Clevelandu, odkud snad i boreů bude též do Prahy, se u věci té náležité kroky staly a nyní bude jen na všech sborech našich, na veškerém členstvu, aby všude sbíralo, ano i v jiných kruzích se přičinilo, postaralo o obnos nás všech důstojný. Již dlouho tomu co z řad Sokolstva neposlali jsme do Čech k tomuto nejkrásšímu účeli veliké instituce národní ani jediného centu, ba věnovali jsme mnohé stovky zbytečně na podniky, v nichž pak ani slova jsme neměli atd. Nezapomeňmež tedy u této příležitosti významné, o sletu Sokolstva veškerého, kdež podány býti mají důkazy nejvyšší vyspělosti boreů našich, kde jednati se bude i o projev všeobecnosti, demokratičnosti a rázovité povahy sokolského zřízení jak doma tak v cizině, kde jen naši dlí. Pro nás jest počin tento vyslání boreů našich tím významnější, že náhodou vybráni byli hoši skoro všichni zde v Americe zrození, smýšlením Češi zcela a sokolové každým coulem. Podotýkáme s tím větší radostí, čím vážnější bude našim v Čechách podán důkaz na kolik i to Sokolstvo americké konalo svou povinnost výchovnou, záchrannou a nezištnou vůči těm svým dětem a dorostu. Jsme na prahu naší Olympiady, slet do nesmírných vzrostl rozměrů a na nás bude všech, činovníků našich a sester milých, aby spolu s borei našimi a sestrami k závodu jdoucími, okázali jsme, seč ještě jsme a býti chceme...

Těm kdož vyhrabávali mrtvolu, kdož okrádali je o skvosty a jiné věci cenné, buď po boji, aneb v míru, říkalo se vždy hyeny v lidské podobě, protože také obyčejně v noci na lup se vydávali, aneb v dobách nestřežených. Ti pak dnes, kdož z mozolů a krve i morku dělníka a prostého člověka tyjí a miliony vydělávají, jako Rockefeller, Carnegie a jiná podobná individua, nejsou již hyeny, protože berou člověku žijícímu, protože ničí na sta rodin a životů jejich úmornou prací, vykořisťováním a sobeckými snahami druhu všelikého. Na jedné straně tedy spousty lidu vykořisťují a na druhé "podporují vyšší vzdělání", stavějí university a budují knihovny

veřejné, což vše děje se penízem potřísněným krví a potom těch lidí ubohých, které prý "připovzdělali" se snaží takové zbohatlé parvenue. A smutný věru úkaz, že právě jsou to různé sekty, mnozí kazatelové "slova božího", již peněz takových přijímají, neodmítají, jen aby se obce jejich měly lépe, vlastně páni kazatelové sami. Ano, v době přítomné tato "dobročinnost" takových a podobných zbohatlých lidiček jde tak daleko, že miliony obětovati se mají zde na vzdělání Číňanů a tam na "dělání míru" mezi národy světa. A to vše mezi tím, co spousty ubohých, chudých Číňanů trpí nouzí a hladem, po chlébě volající a jinde válečné lodi se staví, na jejichž pancéře ocel kuje se v ocelárnách takového "dobrodince chudých psů". Jaká to ironie a lid tu a tam se ještě raduje z těch mnohých skvostných "milodarů", jakož i těch mnohých "slibů", že dá se mnohem více, jestli jen ten národ sebere sám mezi sebou a tetivu dobročinnosti své napne na stupeň nejvyšší a dá dvakrát i třikrát více, nežli takový a podobný z lidu zbohatlý nafoukanec-vlastenec — sic. Nesebere-li se tolik, kolik pán určil, nedostane-li se za dost všem "pana dobroděje" podmínkám, kapsa jeho se uzavře a on jednoduše nedá ani centu. Toto vše děje se zjevně, přímo a lid rozumný jen trpce se usměje, znaje ty mnohé spády sobců všelikých.

Kdykoliv jsme my Čechové američtí rozplývali se nadšením nad úspěchem, který jen dosti málo vymkl se z rámce našeho obyčejného života, z rámce poměrů, jakým jsme byli až posud uvykli, divili jsme se, že ostatní svět, který jsme volali za svědka toho našeho "fenomenálního úspěchu", zůstával při tom klidným. A když nebyli jsme s to vzbuditi u cizinců takové nadšení, v jakém ocit'ovali jsme se my, sváděli jsme to na předsudek, jaký prý proti všemu, co českého, v zemi této jest zakořeněn. Ale v tom jsme se mýlili. Nesmíme zapomínati, že nestojí vše na takovém vysokém stupni dokonalosti, jak my to ve svém nadšení vidíme, a že to, nač my často pohlíželi jako na něco "neobyčejného", "velikého", "nevyrovnatelného"—Američan viděl jen obyčejný zjev a diviti se musil, jak zjev tak obyčejný přiváděti může nás v takové nadšení. A když my na vzdor tomu snažíme se světu namluviti, že jest to to nejkrásnější, nejskvělejší, čím se národ český pochlubiti může — dáváme tím špatné vysvětlení svému vkusu, své vyspělosti a při tom stavíme i národ český do prapodivného světla. I zde by neškodilo, kdybychom měli na paměti připomenutí Klácelovo: "Osmělme se zmůdřeti!"

Na sjezd svobodomyšlných přihlásilo se již hodně různých organizací, jednot a spolků svobodomyšlných, vyjmenovati je všechny místo nedovoluje, avšak tolik ještě místa máme, abychom připoměli zejména delegací našim sokolským, že pro nás Volná Myšlenka, zájem celku a náležitý postup soustavný a organizace volných lidí jde nade vše, ano musí jít dále, nežli zájmy osobní kohokoliv. Ti pak, kdož myslí si snad, že sejde se na sjezdu lid, jenž nechal by se někým vodit za nos, opakujeme znovu:

"Z cesty, pánové, jestli sami nehodláte přiložiti ruky k dílu! Pouhým podezříváním, vyšlým jen z nicotné a hanebné konkurence tiskařské, nemůžete a také nezvrátíte snahy těch, kdož i vám vidí do karet, jako po leta viděli do karet obchodních lidí, jimž "svobodomyšlnost" ve vlastním jejich výkladu byla dojnou krávou. Nepochybujeme ani dost málo, že by dnes na smetánku měl opět někdo jiný chut', však ten lid náš volný již není tak hloupý, aby neprohlédl za v čas taktiky těch některých, kdo dnes dělají do novin a žurnálů at' již "bílých" či "červených".

Upozorňujeme všechny naše borce, jakož bratry sokoly a sokolky, vedle všech těch dobrých hostů našich, již spolu s našimi účastní se výpravy sokolské k pátému sletu do Prahy, aby všichni bez rozdílu a záhy opatřili si cestovní pasy americké z Washingtonu. Dotyčné žádosti o ověření obstará vám každý notář. Ti pak, kdo stali se občany americkými a nejsou zde narozeni, musí k dotyčné žádosti přiložiti list občanský. Americký pas, když náležitě byl vidován na americkém konsulátě a vyslanectví obvodu, v kterém se zdržujeme, chrání nás jako Američany. Jest na nejvyšší důležité, již z ohledu na všeliké zákazy a přechmaty různých těch orgánů vládních a byrokracie v Rakousku, jež nikdy nejsou vyloučeny, a tu práva amerického občana pas náš chrání v případě mnohém.

Sokolstvo polské v Americe odbýváti bude v den neodvislosti Spojených Států svůj slet v Detroit Mich. a veliké závody na nichž účast bude bráti 2,000 cvičících ze všech možných hnízd veliké této republiky, co zatím jejich moc výkonná o to pečuje, aby Svaz jejich s oním Sokolstvem polským v Evropě nejen navázal styky vzájemné, ale přihlásil se i za člena. Bude to jejich slet již osmý. Člověk by ani nevěřil, ba kde bylo by nám jen v duchu napadlo, že v době poměrně tak krátké vznikne na tolik řad Sokolstva tam, kde spolu s několika dobrými činovníky sborů Čechie a Plzeňského Sokola a později i V. V. N. J. S. zasadili jsme kdys prvé símě naší věci tělocvičné. Co pak bylo práce a námahy, co snahy u nás, abychom v listech polských zde agitujeme, tam živým slovem vyprávěli mládeži polské, v čem záleží vývinu těla i mysle. Pamatujeme si, jakoby bylo dnes, když prvá došla zvěst, že konečně i bratři Poláci založili si první sbor sokolský v Chicagu, sbor snah národních, za to ale volnějších již, nežli jiných spolků polských. Těšili jsme se tomu, naši cvičitelé ochotně služby své nabízejíce pracovali a dnes, jaké výsledky jsou té práce drobné, však účinné. Nikdo ani nevěděl, co ti čeští činovníci tak ob čas podnikali, nikdo se nechlubil, ale poznenáhlu se pronikalo, ano i v řady americké Slovače se vešlo a také zde jsou dnes výsledky přímo velikolepé. Co sborů dnes jest i slovenského Sokola? A také oni hotoví se ku sletu a zápolu tělocvičnému, ba co více, bratři naši slovenští půjdou s našimi borei do Prahy, aby i oni prokázali, na kolik se tužili a konali povinnosti své. Nu, a sokolové slovenští také vděčí za mnohé bratřím svým českým, co zatím vzájemnost opravdová panuje mezi

nimi i sestrami sokolkami vůbec všude, kde jejich a naše sbory jsou. Bratři Poláci vydají u příležitosti sletu svého v Detroit list pamětní, v němž práce průkopnické bratří českých po zásluze prý bude vzpomenu, jakž redaktor jejich "Sokola" br. St. Osada připomíná, stěžuje si tu i tam na vlivy klerikální a odsuzování Sokolstva jejich jeptiškami a p. Z toho pro nás mnohé dá se vyvodit a třeba ještě dnes nebylo Sokolstvo polské v Americe volně zcela, doufejme, že doba není daleká a záhy se vjede v kolej, na níž ku příkladu dnes již bratři slovenští se nalezají. K tomu ovšem i z naší strany třeba další práce účinné, drobné, ale tím vydatnější, čím upřímnější naváží se styky vzájemné. Z toho také důvodu myslíme, že bude jen vhodné, pakli naši v Detroit a v Allegheny na slety tyto, zde polský, tam slovenský vyšlou své zástupce, již přesvědčí se dojista, co třeba činiti, aby vedle utužení svalu i mysl se uvolnila i těch mnohých, kdož dnes ještě před každou černou flandou "padají do noh".

Dovolujeme si na místech těchto upřímnou a ne-ličenou apostrofu sokolské práce, jak označena byla br. K. Vaníčkem v Praze při společné schůzi výborů sletových, podati v plném znění, a to z důvodů, abychom ukázali těm mnohým sýčkům a dobrodinečkům našim, jaký vlastně jest význam Sokolstva pro celý život národní, at' již to Sokolstvo jest kdekoliv. Slova ta ostatně i ti liknaví bratři a sestry zapamatovali si mohou a jiným opakovati: "... práce sokolská jest ta, která člověka ke štěstí přivádí. Ona nejde za ziskem, ani za slávou, ale ona přináší největší štěstí každému, kdo poctivě pracuje, neboť přináší klidné svědomí a pokojné vědomí toho, že vykonal alespoň část toho, co se na muži vyžaduje. A vědomí toto jediné přináší člověku životní štěstí."

Činovníci jednotlivých sborů sdružených i nesdružených jednot, jednotlivé sbory sokolské, at' již toho či onoho kroje a smýšlení členstva, odbory sokolek, sbory polské, slovenské a chorvátské, vedle všech ústředních těles sokolských, upozorňují se tímto, že lhůta na vyplnění dotazníků N. J. S. rozeslaných pro "Osvětový Svaz" do Prahy záhy vyprší. Byla by věru škoda, kdyby v této statistické práci sokolské, scházeti měl ten či onen sbor vinou liknavosti, aneb nedbalosti svých činovníků. Dotazníky rozeslali jsme na všechny sbory bez výjimky. Vyplněné musí být v rukou pořadatelstva listu tohoto nejdéle do 15. května t. r., aby vloženy býti mohly ve skvostné desky a odevzdány na místo určení. Ústřední Jednoty mohou vyplniti dotazníky jako sbory jednotlivé, jenže na prvním řádku poznamenají, odpovídající za celek svůj a příčině jestli třeba poznamenek.

V červnu odbývá se sjezd lékařů, delegátů z jednotlivých států guvernerem ustanovených, úředníků zdravotních odborů měst, státních i vládních, jakož i všech lidí dobré vůle, žen i mužů, již pomáhati chtějí v zamezení tuberkulosity, vzděláním lidu veškerého a za pomoci jednotlivých států, kde zřizovány býti

mají sanatoria pro souchotináře dělníky a chudé vůbec. Sjezd odbývá se bude od 1. června do 4. t. r. v Atlantic City, N. J. V pořadu lékařů, žel nalezáme pouze dvě jména česká, a z těch pisatel ještě zasedá ve vlastním odboru státním jako předseda. Ano, zdá se nám, že v kruzích českých lékařů není mnoho, již účastnili by se takovéto práce záslužné ani zde, tam ani onde, a ti, co jsou, zejména kdož do odborných listů píšou anglických, německých a jiných, sami sotva vytrhnou. Některý pak "český" lékař má na sobě pouze jen to jméno české po otci, a to ještě za často hodně bývá skomolené, a pak se divíte, proč z těch kruhů odborných nedostává se ani posily tomuto listu, kdy v zájmu zdravotnictví, opatření a zdraví lidu vůbec co nejvíce dobra vykonati se hodlá, poučuje, vybízí, nabádá a stav lékařský jako professe se chrání před všelikou humbukářskou onucí.

TEN JEDINÝ A PRAVÝ ÚČEL TĚLESNÉ VÝCHOVY.

Vyučování toho neb onoho předmětu řídí se dle toho, jakého cíle, jakého účelu chceme dosáhnouti. Kdo vytkne si ten pravý cíl, vyučuje správně a třeba neměl tolik schopností, třeba neměl tolik zkušeností, jako jiní učitelové, jichž jediným a hlavním cílem jest laciná okázalost. A tak má se i s výchovou tělesnou: který učitel tělocviku vidí před sebou ten pravý cíl, kdo nespouští se zřetele, že zdraví a tělesné krásno jest jediným účelem tělocviku, ten i při obmezených vědomostech svých bude mládež jemu svěřenou lépe a svědomitěji cvičiti, nežli cvičitel bohatých vědomostí a zkušeností, jehož jediným cílem jest zaskvíti se svým žatetvem neb členstvem při nějaké "veřejné produkci" neb závodech.

Poukázali jsme již nejednou na to, jak nedůslednými jsme, když tak ostře posuzujeme americké athlety, že pěstují tělocvik ten jako pouhý sport — t. j. že věnují se pouze různým specialitám, aby spíše dobyli vítězství a když při tom dopouštíme se téže nesprávnosti v našich tělocvičnách. Poukázali jsme nejednou na to, že tělocvik náhradový může se právě tak zvrhnouti v pouhý sport, jako cvičení jiná. Obvyčejný boxer, čili rváč ze řemesla, neliší se v ničem od sokola, jenž oblíbí si pouze jedno neb dvoje náradí, na kterém vyniká a ostatnímu se úzkostlivě vyhýbá. Ještě dnes slyšíme stesky, že naši "nejlepší borci" (totiž ti cvičenci, kteří dovedou prováděti nejtěžší výkony na náradí) prostným i pořadovým cvičením se vyhýbají a vstupují do řady až tehdy, kdy nastoupí se k náradí. A cvičitel nemá dosti odvahy, aby takové "sokolské sporty" z ostatního cvičení vyloučil, poněvač dobře ví, že tato naše "cvičící aristokracie" těší se u sborů svých zvláštní protekci, poněvač ze závodnických cvičení — přináší ceny.

Cvičení takové, mající za účel jen vyniknutí, mívá za následek, že cvičí se jednostranně a kdo cvičí jednostranně, nemůže nikdy docílit toho krásna, jaké všestranným, soustavným cvičením vypěstovati se snažíme. Nejednou vysmívali jsme se athletům americkým, že z pravidla mají vyvinuty pouze nohy

a hořejší část těla, že je šeredně zanedbána, kdežto v našich tělocvičnách zase často jen snažíme se vyvíjeti svalstvo na pažích, a nohy zanedbáváme, aby nám přebytečná tíha nohou v bravurních výkonech nepřekážela. Jaký pak je rozdíl mezi athletem silných nohou a slabých paží a sokolem silných paží a mocného hrudníku, spočívajícího na nevyvinutých slabých nohou

Člověk, jenž tělocvik po delší dobu pěstuje, měl by veškeré svalstvo míti ve své moci, aby vždy a všude dovedl pohybovati se nenuceně, uhlazeně. A pozorujeme často naše četné borce při závodech: na náradí síla, elegance — a při běhu a skoku často taková neobratnost, že až k smíchu nutí. Takové zjevy by neměly dnes již míti v řadách našich místa.

A kdykoliv se poukáže na podobné nepřístojnosti, pokrčíme jen bezmocně rameny a řekneme: "Když tomu tak oni sami chtějí, co můžeme dělat." Víme ze zkušenosti, jak obtížné jest tyto naše "sokolské sportmany" udržeti v mezích. Ještě dnes tane nám na mysli, kterak evičieí členstvo proti nám vzneslo protest, že jsme prvnímú družstvu vřadili do evičiebního rozvrhu řebřík. A na náš důvod, že evičieení na řebříku jest právě tak vydatné, jako na kterémkoliv náradí, odpověděl nám mluvčí oněch "protestantů": "A viděl jsi kdy, že by kdo byl na řebříku dostal první cenu?" A takových jest ještě dnes mnoho, leč na vzdor tomu mělo by ve všech jednotách našich býti všemožně k tomu pracováno, aby evičieilo se všestranně, aby zachována byla ve všem míra, neboť jednostrannost ruší krásno, výstřednost ničí zdraví.

A kdyby i oni "sporti nářadoví" opustili řady naše, ničeho bychom tím netratili. Pěstění krásna a zdraví získalo by nám širší vrstvy, tělocvik by rychleji vniknul v lid a my tím octli bychom se na té pravé dráze, jaká tělocvičným jednotám všech národů je vytknuta.

TĚLOCVIK V ÚSTAVECH AMERICKÝCH.

Když americké kruhy vychovatelské počínaly si všímáti tělocviku, který z počátku pěstován byl jen v německých jednotách turnerských, vytýkaly mu jednu velikou vadu a sice: že evičieení hromadná, jak i my je provádíme, musí u některých jednotlivců míti právě opáčný účinek, že tím, kde silný, zdravý evičienec pocit'uje vydatným evičieením osvěžení — slabší, neb nějakou chorobou stížený, opouští tělocvičnu vysílen — neboť poslední zbytky svých sil, své energie vydati musí na eviky, které vyhovují jen silným, zdravým evičieencům. Nelze upříti, že v tvrzení tom byla notná porce pravdy, neb mnozí evičieitelové dopouštěli se chyby takové ještě dnes, jmenovitě při družstvech dětských a dívčích. Jediná cesta, jak předejiti tomu, aby slabší evičieenci nalezli ve evičieení to, co v něm hledají, — osvěžení a sesílení — jest, když evičieitel látku evičiební upraví si tak, aby byla přiměřenou evičieencům slabším. Leč k věci.

Jak předejiti tomu, aby z tělocvičny vycházel osvěžen a posílen ten nejslabší i ten nejsilnější —

chorobný i zdravý? A jako odpověď na tuto otázku zaveden byl v ústavech amerických způsob "evičieení jednotlivců". My pravíme, že závodivost jedněch proti druhým jest vydatnou vzpruhou k povzbuzení zájmu o eviky tělesné — ale nežli v amerických ústavěch připuštěn jest evičienec k závodu s některým soupeřem, jest mu třeba nejdříve podstoupiti zápas sebou samým, to jest, musí se snažiti nejdříve překonati své tělesné nedostatky, svoji slabost — a pak teprv může pokoušeti se o to, překonati sílu a vytrvalost jiných.

Aby čtenář mohl učiniti si jasnější pojem o tom, jakým způsobem dbáno jest o tělesný vývin na universitách amerických, zmíníme se o nejstarší universitě naší (Harvard) a vyličíme, čemu "tělocvičný nováček" podvoliti se musí.

Nežli nový student vstoupí do tělocvičny, jest podroben nejdříve důkladné prohlídce tělesné. (Prohlídka tato jest pouze dobrovolnou, ale dle zpráv profesora tělocviku 87 procent studentů se těmto prohlídkám podvoluje.) Každému doručen jest k vyplnění práznostisk, který vyplniti musí, a v němž obsaženy jsou otázky týkající se jeho rodiště, národnosti rodičů, zaměstnání otce, stav zdraví a p. Po zodpovídání všech otázek, které zanešeny jsou do zvláštní knihy, podroben jest student zkoušce a prohlídce: jest mu vykonati některé eviky vyžadující sílu svalovou, eviky, jimiž zvýšena jest činnost srdce, a když zjištěno jest jeho váha a síla orgánů dýchacích, jest důkladně změřen a dle tělesného stavu jeho jest mu předepsáno evičieení. A jak může evičieiti bez dozoru evičieitele? otázka se mnohý našinec. Známo jest, že tělocvičny americké opatřeny jsou různými přístroji (chest machines), jejich užívání nevyžaduje žádných předběžných evičieení a v příruční knížce jsou vypsány každému eviky, které každý studující v určitých lhůtách probíráti má. Kterí studující si přejí, jsou též v různých posicích fotografováni, aby později sami na vlastní oči se přesvědčiti mohli, jakých účinků tělesnými eviky docílili. V příruční knížce, v níž naznačeny jsou eviky, které každý dle sil a tělesného stavu vykonávati má, obsaženy jsou též návody týkající se potavy, spaní, koupeli a oděvu. Za tři měsíce jest evičienec znovu změřen a vážen — a seznání, že nabyl na váze i na objemu svalstva, ve vytrvalosti, že jeho tělesné vady se ztrácí, jest tou nejvydatnější pobídkou každému k dalšímu evičieení, a tak když byl student nejdříve překonal své tělesné nedostatky, svoji slabost, vstupuje teprve v řady těch, kteří se snaží překonati sílu a vytrvalost jiných, kteří na veřejných závodističích závody nejdříve o čest své třídy a na konec o čest své školy. Nelze upříti, že tímto způsobem docílí se mnohem lepších výsledků, nežli tím, kde slabí, často i choří hned z počátku vykonávati musí eviky vhodné jen pro zdravé a silné.

č.

— Odporúčujeme všem bratrům a sestrám svým důtklivě, aby stávali se členy sboru českého v Chicagu, jenž obral si moderní pochovávaní mrtvol za úkol svůj a sice spalováním.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 899 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Všecky dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i osmdmky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvidětní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Přispěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

VÝSLEDEK ROZUMNÉHO TĚLOCVIKU.

Rozepsali bychom se o případu tomto šířeji a podrobněji, kdyby se nejednalo přímo o našeho syna. A zmiňujeme-li se o něm, činíme tak jenom proto, abychom podali nový doklad, jak blahodárně systematický tělocvik na mladého muže působí.

Starší syn pisatelův, Jaroslav Č., přinesl si na svět notnou dávku pevného zdraví, ale velkoměstské choroby, jak se zdálo, které též záhy počaly stíhati, o drahocenný majetek ten ho úplyně oloupily. Když mu bylo 6 roků, byl stižen dyfterií, z které sice vyvázl, ale byl to pak jen pouhý stín bývalého statného hochy. Lékař prohlásil, že tělesných sil více nenabude, že choroba zanechala u něho památku trvalou. Za dva roky na to stižen byl hlavničkou — a ač i z této nemoci se zotavil, bylo to s jeho tělesným stavem huře, nežli před tím. A lékařská věda nedávala nám žádné naděje v budoucnost. A tu vzali jsme útočiště k tělocviku. Otružovali jsme chlapce mírnými cviky, měli jsme ho k hrám pod širou oblohou a za nějaký čas zdálo se, že tělocvik činí přes proroctví lékařovo čáru. Chlapec vstoupil do vyšší školy, kde počal se oddávati oblíbeným americkým hrám a r. 1900 byl již členem Basket-ballové čty, která v okre-

su Cook dobyla championát. Po odbytí vyšší školy vstoupil do university (Illinois), kde se oddal studiím inženýrským, a vedle studií věnoval se stále pilně atletice a tělocviku náhrad'ovému. V letošním roce již zastupoval svoji školu ve třech tuhých zápasech: na podzim byl členem družstva foot-ballového, kterážto hra, jak v Americe jest hrána, vyžaduje notnou porci síly a odvahy. Uprostřed sezony přišel k poranění, že musel býti dopraven do nemocnice, ale sotva že vyšel, již opět setkáváme se s ním na hřišti a ve chvíli, kdy jeho škola vyčerpala již všechny hráče a neměla pro jistou posici (quarter back) žádného, on ještě nevyčerpán s pravým spartanským sebezapřením ujal se opuštěné posice. Někteří to nazvou pošetilostí, my v tom vidíme ale povahu, nelekající se bolestí, nelekající se nebezpečí. Sotva že skončila sezona foot-ballová, stal se členem čty basket-ballové a minulý měsíc účastnil se s universitní četou velice namáhavé hry, zvané "water-polo", kde při plování veden jest tuhý zápas o míč. Hra tato vyžaduje více vytrvalosti a síly, nežli kterákoliv hra jiná. (V plování zdokonalil se v době prázdnin u sokola Skalského v Plz. Sokole.)

Opakujeme poznovu, že rozepsali bychom se o případu tomto s větším nadšením, kdyby nejednalo se o naši vlastní krev — a že se o tom zmiňujeme sami, omlouváme tím, že chtěli jsme uvést jako doklad, jak rozumný tělocvik na vývin mladého muže působí a tím zároveň chtěli jsme ostatní mladíky naše povzbudit i k tomu, aby sílu, zdraví a odvahy, tyto nejlepší ozdoby každého muže, hledali ne při kartách, ne při pitkách, ne v tančírnách, ale v rozumné výchově tělesné.

č.

POKROČILÝ VĚK A CVIČENÍ TĚLESNÁ.

I.

Nelze popřít, že výstřednost — at' již druhu jakéhokoliv — přináší nám v zápětí trest. Výstřední jedlíci záhy umírají právě tak jako výstřední pijáci, a přece by nikomu nenapadlo prohlásiti jídlo a pití za škodlivé. Ale kdykoliv někdo výstředním tělocvikem zdraví své poruší, již slyšíme na všech stranách odsuzování tělocviku vůbec jako zdraví škodlivého, kterým si lidé pouze svůj věk krátí.

Ostatně nebylo posud statisticky ani dokázáno, že tělocvik byl by přímou příčinou tělesné poruchy. V jednom z minulých čísel "S. A." uvedli jsme úsudek odborníka, který praví, že měl-li kdy tělocvik škodlivý vliv na člověka, vyvinula-li se u něho z přílišného napínání srdeční vada, že zárodek vady té přinesl si takový již do tělocvičny.

Praví se také, že tělesná cvičení prospívají pouze v mladém věku, kdežto ve věku pokročilejším více škodí. Ale ani tu nelze mluvit o pravidle. Záleží mnoho na tělesné soustavě a také na druhu cvičení. Co jednomu prospívá, druhému škodí. Jeden koupá se každý den ve studené vodě a těší se při tom železnému zdraví — druhého by pokus takový uvrhl v chorobu.

Vynikající americký hygienik dr. Sargent ve svém spise "Physical Education" praví:

“Jest sice pravda, že člověk, jenž byl překročil 35. rok nedobývá již předáctví v atletických závodech, ale jest pravda též, že lidé, kteří vynikali jako championové na poli atletiky, těšili se železnému zdraví až do pozdního věku, ano mnozí z nich zemřeli až v 90. roce. Tak na příklad Henry Clasper, znamenitý anglický veslař, účastnil se sto a desíti veslařských závodů (většiny z nich čtyřmílových) a dobyl několik vítězství, když byl překročil již 47. rok svého věku. James Taylor, jiný vynikající veslař, účastnil se sto a dvanácti tuhých zápasů. William Belden, hráč cricketu, zemřel v 96. roce. Jim Ward, anglický rohovník, zemřel, když mu bylo 95 roků a Jem Mace vzdal se v 80 roce veřejného vystupování a vyučoval ještě řadu let rohování. Známý francouzský gymnast, Blondin, jenž r. 1855, 1859 a 1860 přešel vodopády Niagarské po napnutém provaze, zemřel, když mu byly 72 roky. Nej přednější anglický gymnast, Astley, ozdoba světových cirků, dožil se 72. roku a jiný profesionální gymnast Saunders, zemřel, když mu byly 92 roky. I zde v Americe žije mnoho lidí ve velice pokročilém věku, kteří strávili většinu života svého v cirkových arenách. Známe celou řadu učitelů tělocviku, kteří nejenom že dožili se vzácného věku, ale zachovali si až do pozdní doby tělesnou sílu a křepost. Známý učitel tělocviku v New Yorku, Wiliam Wood, zemřel, když mu bylo 80 roků. Prof. Andrews vyučoval ještě tělocviku, když čítal 67 let. George Goldin, učitel tělocviku v universitě princetonské, čítá 64 roky a posud vykonává lehce obtížné cviky na nářadí. Jiný učitel v New Yorku pěstoval cvičení tělesná až do svého 71. roku. Mezi tělocvičnými amateury nej přednější místo zaujímal William B. Curtis v New Yorku. Mr. Curtis byl nadšenějším pěstitelem tělocviku než kterýkoliv muž v Americe; proto také mladší generace naše mluvila o něm jako “o otci atletiky”. A na vzdor namáhavým cvikům, jimž se byl v mladším věku věnoval, vykonal mnoho práce literární, když byl překročil již 60. rok a stále ještě v pokročilém věku tomto oddával se náruživě chůzi, plavání a bruslení.”

Často jsme slýchali, že tělocvik neprospívá více těm, kteří věnují se mu už v pozdějším věku, když před tím nikdy necvičili. O takových vypravuje dr. Sargent následující: “Znám případy, kdy muži, kteří byli překročili již 60. rok svého věku systematickým tělocvikem docílili překvapujících výsledků. Tak jistý Mr. Smith Roberston z Eau Clair, Wis., vážící pouze 140 liber, oddal se cvičení činkami když čítal již 69 roků. Cvičil pilně po celé tři roky (jen 10 minut denně), při čemž konal též delší procházky a za ony tři roky váha jeho obnášela 160 liber; na objemu hrudníku nabyl 4 palce a ostatní svalstvo jeho vyvinulo se v poměru k vývinu hrudníku. Když mu bylo již 83 roky, mohl běžeti ještě s takovou lehkostí, jako v době, když čítal padesát.”

Co tomu řeknou naši sokolové, kteří jsou “příliš staří” na cvičení, sotva že byli překročili třicetku. Co tomu řeknou ti, kteří se vymlouvají, že už to “nejde, aby si oni šli kosti lámat?”

Tělocvik jest všem prospěšný, at' pěstujeme ho

ve věku jakémkoliv. Ovšem že musí býti přispůsoben stáří a tělesné soustavě. A setkáme-li se někdy s mužem, jenž nařiká, že jen tělocvikem si zdraví své zkazil, zeptejme se ho, jak choval se mimo tělocvičnu, zdali to, co byl cvičením získal, nezřízeným životem v zápětí zase nepozbyl? Č.

NAD ČERSTVÝM ROVEM.

Sotva došly ty různé potěšitelné zvěsti, že Sokolstvo české v památný den 4. března složilo povinný hold činovníkům jednomu z nejlepších, br. Dr. Ed. Grégrovi v Praze, k jeho osmdesátým narozeninám, sotva jsme dočtli zprávy ty utěšené, jakž ze všech vrstev celého českého národa bez rozdílu přicházela uznání zásluh tohoto velikého syna Čechie, již tu podmořské lano — za necelý měsíc oznámilo zvěst'

DR. ED. GRÉGR.

zdrcující. Dr. Ed. Grégr zemřel, dne 3. dubna. Dokonal slavný český politik, národovec a spoluzakladatel Sokolstva českého, jehož zásluhy na poli národním, osvětovém a sokolském jsou nezměrné. Tolik každý z nás věděl a proto v pořadateltvu listu našeho připojili jsme se v řadu srdečných, oddaných jeho gratulantů, kteří za příležitosti tak vzácné, chtěli dokázati, že i tu za oceánem vážili jsme si mužné práce činovníka sokolského a sotva ten list náš byl odeslán, taková Jobova stihne zpráva, takovou ztrátu utrpělo to Sokolstvo a s ním celý český národ, jenž spolu s námi nad čerstvým rovem sklání dnes svoji šíj, aby v srdcích bratrských na dlouhá a dlouhá leta zachoval sobě i v myslích svých památku muže celého, českého člověka, statečného obhájce, opravdového buditele a jednoho z nejneohroženějších vůdců lidu svého — pravého sokola.

Odešel nejstarší z původních zakladatelů národní strany svobodomyšlné, rázovitý pracovník lidu,

ohnivý řečník, jehož ruka vládla britkým perem usilujícím o práva svého národa zde, aby tam opět napomáhala vzdělání všech vrstev lidu, za heslem jeho: "Osvětou k svobodě." Odešel pravý a oblíbený tribun lidu svého, nám pak bratr nejlepší a přítel té větve sokolské za oceánem veliký

Narodil se 4. března 1827 ve Štýru a do Čech přišel v útlém věku do Písku. Studoval ve Vídni a v Praze lékařství a byl příručím slavného našeho Purkyně, později byl docentem a konečně vrhl se čile na zápasistě politické a jako žurnalista u "Národních Listů" vynikl, staraje se vždy o popularisování vědy a uvědomění lidu veškerého a sám jsa povahy ocelové v Sokolství a utužení těla i myslí viděl spásu svého národa a zkázných šiků jeho.

Roku 1861 jako redaktor nadzminěného listu byl zvolen do sněmu zemského a tu byl až do posledních chvil svého blahoplného života. Roku 1890 byl poslancem na říšský sněm a jako tam, tak i jako vydavatel kulturních prací odborných, vědeckých a jiných získal si uznání i mnohých svých nepřátel. Žel však, že z těch mnozí ztrpěli mu chvíle poslední

V době založení Sokolstva byl Grégr velice činným, přičiněním jeho sdělány první stanovy mateřské jednoty, byl v její výboru jako jednatel, jenž hlavně postup výbojně národní stanovil řadám utužených českých řad sokolských a k jeho návrhu o památné schůzi 27. března 1862 dán spolku ráz demokratický a bratrský ku veliké potěše přátel jeho nejlepších, bohatýrů našich Fuegnera a Tyrše. Roku 1862 byl náměstkem starosty a později ve výboru správním. Po celou dobu věren zůstal mladým svým ideálům a vždy ochoten byl pracovati na povznesení věci sokolské, jejíž výchovnou stránku chápal snad nejlépe, pomáhaje u vydávání Nestora našeho písemnictví "Sokola", jako zasahuje do všech počinů a podniků sokolských, sletů a práce tělocvičné průkazů. Také nynějším přípravám na pátý slet sokolský věnoval veškeru pozornost, vždy hotov jsa služby své obětovati, jako se zájmem i sledoval práci naši úmornou, ten skřek živoucích, tam za tou velkou vodou

Proto s hlubokým zármutkem nad novým rovem bratra činovníka, vzorem našim, vyslovujeme soustrast pozůstalým a těm našim řadám sokolským ve vlasti staré i ujist'ujeme je, že ani zde u nás památky velikého syna nešťastné Čechie zapomenouti nehodláme na mnohá a mnohá leta.

SVĚTEM.

Cestopisné črty A. Přástky na válečné lodi Strýčka Sama.
(Pokračování.)

"Volete venire connoi?"

Tak a co teď na to řici? Italsky jsem se ještě neučil a chlápek opakuje stále, ukazuje ku královskému paláci. Soudruh můj sebral veškeru znalost "své italštiny", jakž měl v malé příruční knížce a vyčetl si odpověď náramně zdvořilou:

"Vorremmo essere nella Vostra società."

To jako že máme z toho náramně velilé potěšení, že můžeme být v té slavné společnosti a již se dozvídáme, že

to vlastně praobyčejný průvodce navzdor všemu tomu třepení a lacinému premování na čapce i kabátě.

Šli jsme do paláce královského. Veliká a krásná budova, jejíž sloh jest ovšem trochu jiný, nežli ty naše spousty pitvorných činžáků a posehod'ových "boxen". Také královská opera jest o trochu hezčí, nežli ty různé operní domy americké, ba co více, zdá se ti tu všude, že panuje trochu jiný vkus a život ač čilý přec nikoliv ta naše děsná honba, jak vidíme ji "za dollarem" v New Yorku, aneb v Chicagu. Namítáte snad, co to, žese nám u nás vše nelíbí a cizinu že chválíme. Nedivte se jsou prvé to dojmy a také zde není vše zlato co se třeptí.

Prohledli jsme si loži královskou v opeře a pak šli ku Palazzo dei Publici Studj, kde druhdy bývala universita a nyní jest veliké museum. Jest museum to národní a má knihovnu o 275,000 svazcích, spolu s mnohými starodávnými a vzácnými rukopisy, jakož i mnohými sbírkami náležejícími rodu královskému, vedle sbírky obrazů a výtvarného umění vůbec z Říma a Parmy, jakž dílem vykopány byly z trosek v Pompejích a odjinud. Museum má sestavený seznam a průvodce a to tak, že člověk ani nemusel by vážit cesty do Pompejí a již mnohé by tu seznal na místě. Mně líbil se zejména model celého města Pompejí z hlíny zhotovený, na němž i ony částě znázorněny, jež dosud vykopány nebyly a odkryty oku diváka nynějšího.

K Pompejím jest as dvanácte mil a tu v mnohých museích, jakž v čísle minulém jsme ukázali, vidíte různé památky vystavené, nápodobené podle originálů čili vykopávek, jež tu a tam po museích celého světa se nalézají. Pravda věci nejzajímavějších shlednouti lze jen na místě.

Ve vězeních pod starodávnými pevnostmi a hrady viděli jsme kosti lidské, jakž tlely ještě v kružích železných ve zdech. Takto přikovaným vězňům tu zesnuvším asi moc pěkně nebylo, tak jako nám se tu ani moc nelíbilo, ba ani v prostornějších poněkud katakombách, pohřebištích, kde všude ještě celé spousty byly kostí lidských, jako na důkaz o té naší "pomíjejenosti," a co hlavního, co někdy šelma v podobě lidské dovede udělati člověku druhému, jenž opovážil se sám jinak mysleti a rozumovati. Avšak kam jsem zaběhl.

Neapol jako všechna města italská vyniká skvostnými budovami veřejnými, svými chrámy a tot' se ví, že spoustou žebráků. Tito žebráci mají své výsady a úřední povolení a cizinců jsou opravdu pravým postrachem, ukazující a na odiv stavíce všeliká svá opravdová i nápodobená zmrzačení, rány a p.

Jedno jest tu však zajímavé. Podobá se skoro, že každý at' již boháč, aneb z třídy chudší rád "jest viděn" v nějaké té příležitosti na projížďce ulicí a to za krásných večerů. Ano i chud'as si na takovýto "přepych" skládá a když již jede nestačí zdraviti své přátele, aby přece viděli, že také on a jeho nejmilejší dostali se již do kočáru.

"Buona sera! Come sta?"

Tak zní vám stále do uší, co zatím kolem vás zde i onde nějaký ten mnich, kněz a klášterník se mihne a jiný sotva kolebá, aby tím spíše utvrdil v nás přesvědčení, že ta jeho "cesta za pánem" jest velice klopotná a obtížná, ano tak obtížná, že mu z ní pěkný laloušek pod bradou narostl.

Město samo se rozkládá na úpatí sopky Vesuvu, která jest as 3,000 stop nad hladinou zálivu. Na posledy v dubnu 1906 si Vesuv jak víme s lidmi dosti zažertoval, ano výbuchem svým sopečným mnoho škod natropil. Obyvatelé neapolští po celé dva dny nevyházeli bez deštníků, aby jen se proti stále padajícímu popeli jakž takž chránili, tak vyprávnili nám, ba pod tíží větších spoust popele i mnohá budova se zřítla a mnohý život lidský byl utračen. Stalo se nedávno a dnes jakoby si z toho nikdo již ničeho nedělal,

ačkoliv z jícnu Vesuvu stále obláčky pár a dýmu se valí, jako varování na doby budoucí. Někdy to tam trochu zableskne, dým jde výše a u větším množství, jakoby do ruda zbarvený, ale to nikomu nezdá se překážeti. Ano zdá se nám, že k tomu Vesuvu pohlíží obyvatelé neapolští každé jitro, jako my k povětrnostním stanicím a jako selžou někdy naše stanice, tak i Vesuv si rád zapráší, ba mnohdy v krateru i zabručí a zabouří.

A co by se také lidé rozčilovali. Nahoře u samého jícnu nalezá se observatoř, kde profesor Matoucci stále bdí a pozoruje chování se sopky, zapisuje a vědecky porovnává vše co zajímavé. O posledním výbuchu vyznamenal se profesor nevšední odvahou a popisem všeho co pro vědecký svět mělo zajímavost, jakž i v mnohých magazinech našich tehdy jste se dojísta dočetli.

O posledním výbuchu tekly spousty lávy ničící vše co bylo v cestě daleko široko, zastavivše se na jedné straně

Pravda sem ještě boj moderního světového názoru nepronikl, zde ještě klerikalismus na vzdor "milostivé zkázy od pána boha poslé", balamutí lid o vše pryč, ano procesí pořádá a sfanatizovaný lid na modlitby odkáže, když trochu svépomoci by bylo i proti rozzuřeným živlům stačilo.

Italská vláda ihned zařizovala sbory pomocné, ano i od jinud dosti přišlo příspěvků, však ten lid stěhoval se zase tam v ta místa, kde nové a nové hrozí mu nebezpečí, kdyby se Vesuvu uráčilo. A ku podivu ani to občasné zadunění, zahřmění a stále vystupující páry z jícnu sopky jim nepřekáží.

A nyní k Pompejím, kteréžto místo památné nalezá se směrem jihovýchodním od Neapole a na jihovýchodním úpatí Vesuvu, kdež po ohromném výbuchu sopky Vesuvia, dne 24. srpna v 79. roku vše zasypáno bylo popelem, lávou zaplaveno a troskami zničeno mnohé dílo ruky umělecké. Také města Herkulaneum a Stabile byly pohřbeny touže dobou.

V rozvalinách Pompejí.

u hřbitova a na druhé svahu vedoucím k zálivu. Zjednali jsme si drožku a jeli co nejdále, abychom přece viděli, jak to po takovém výbuchu sopečném vypadá z blízka.

Všude samá láva a popel, ba namnoze lidská ruka zmocnila se již tvrdší lávy, nařezala ji na čtverce a vydělávala si ty, aneb ony částě cest aneb ulice. A co jsme tak do vrchu stoupali, drožkáře propustivše, viděli jsme zde i onde spousty popele a lávy, celé řady nových budov dvou až čtyřpatrových, kdežto jiné byly ještě zasypány a v hořících místnostech volných lidí již zase bydleli. Okolní zahrady a vinice byly vesměs zničeny a dělníci skoro všude přímo s nadlidskou námahou pracovali jen aby co nejrychleji trosky, popel a láva se odstranily a nový život zavládl.

Když ještě výše jsme vystoupili oetli jsme se ve vesničce, kde polovina domků ještě dnes pohřbena byla v popeli a lávě. Sotva jsme se oetli na těchto smutných troskách po nedávném výbuchu, již byli jsme obklopeni chudinou, mladými i staršími a všichni čekali jen na nějaký ten dar.

Byli lidé to ubozí.

Nouze a bída zírала jim s tvářmi, však ta jejich zbožnost až zarážející přímo odpuzovala, sotva si jim dal pěták. Co tu bylo pokory úlisné a slibů, že modlití se za nás budou.

Dostali jsme se až k vozíku nějakého chud'asa, ale ten té mé italštině, jakž vyčetl jsem si z knížky ne a nemohl porozumět.

Opakoval jsem stále: "Quando partite?", jako kdy vyjede, ale bud' jsem měl špatnou výslovnost, aneb ten můj český jazyk angličtině zvyklý špatně se mi ohýbal.

O Pompejích nelze s určitostí říci, kdy město vlastní založeno bylo, však Strabo tvrdí, že stalo se tak Oskany a pod vlivy řecké, že dostalo se asi šest století před Kristem, což dokazovaly by různé stavby ve slohu Dariků. Město bylo z části zničeno zemětřesením roku 63. čili 16 let před úplnou zkázou a zasypáním po výbuchu sopečném Vesuvu.

Návštěva v tato místa slunná, modravých údolí a zahrada pomerančových a mnohých vinic v okolí stojí opravdu za to. Jeden znamenitější obraz stihá druhý a vy sotva z obdivu vycházíte, procházejíce se těmi skvosty památnými a důkazy velikého umění těch, kdož žili zde v přepychu, aby tam jako všude jinde i dnes utlačovali toho kdo slabším byl, aneb chudším.

Teprve začátkem 18. století věnovala se pozornost zvýšená vykopání "města mrtvých", jež jen s velikou námahou bylo k nalezení, protože časté výbuchy sopečné, bouře a

zemětřesení změnilo povrch pobřeží do té míry, že těžko bylo věru najít bývalý přístav a město samo, jež nakupenými spoustami lávy a trosk všelikých octlo se daleko od břehu. První pobídkou k pracem výzkumným a vědeckým bylo, když kdysi při dělání studně přišli dělníci na různé památky, sošky a jiné. Práce ta neprováděla se však soustavně, děla se jen tak ledabylo a tu stalo se, že mnohá socha, mnohý poklad byl zničen a ne-li zničen, tož hodně poškozen. Dnes ovšem jest jináče, vláda italská máje úplný dozor, provádí práce ty soustavně a vědecky. Bude prý ostatně trvati nejméně ještě 50 let, nežli město celé se vyčistí a trosky jeho v plné nádheře se objeví zraku pozorovatele, jenž pohlížeje z hotelu Belle na Neapol, sotva by uvěřil, že v místech těchto jiné ještě krásnější čeká oko jeho překvapení. A procházíte-li se po starodávném Forum, mezi jednotlivými těmi sloupy mohutnými, prohlížíte si ta různá sousoší obnovená a nápodobená v rozvalinách chrámu, divadel, lázní a domů boháčů, nedivíte se již, když i mnohý najdete důkaz chudoby lidské, příbytků lidu prostého, mnohé žalu a bídy, jako přemrštěné nádhery, přepychu a panovačnosti. Pouze asi jedna třetina města v rozvalinách jeho a památnostech jest odhalena, co zatím z města Herkulaneum mnoho se nezískalo, protože na některých místech láva tak zatvrdla, že práce a vykopávání vůbec znemožněny jsou. Tak jen proniklo se pouze na místech některých.

Když dorazili jsme do Pompejí, vešli jsme do brány dosud neodkryté zcela a stráž tu stojící nás propustila. Hned za ní jest malé museum, kde různé poklady pompejské slávy svědkové ve skleněných skříních uschovány se nalezájí, jakž v čísle minulém jsme si zobrazili. Jsou tu celá sousoší, urny, vasy, všeliké nástroje, ozdoby, šperky a celá těla lidská, jakoby zkamenělá, lávou pokrytá, též tak těla psů a jiných zvířátek. A ku podivu zde vedle sebe leží ten zbytek po člověku zrovna tak, jako onen po zvířeti, všech osud byl as stejný v poslední dny Pompejí.

Latinské přísloví praví: "Jména hloupých stojí na všech sloupích" a jestli platí přísloví to i o cestovatelích, turistech a cizincích, vedle všech těch Italů, již tu a tam i na památky země své jedou se podívat, pak platí i o Američanech, jichž jmen naškrabaných, aneb napsaných i na mnohém podstavci pomníku často vidíte. U nás dovedeme namalovat i tu nejkřiklavější oznamku na nějaké romantické a památné místo a zde se oznamujeme zase jináče a protože stráže jsou bdělé dost napíšem a zapíšem se na "památku" kde jen se dá. Nu a tak se každý z nás "za živa zvěnění" pro pokolení příští v mramoru aneb ve stvrdlé lávě, zrovna asi tak jako ten mnohý, pitomý, zbohatlý parvenue dovede tam u vás, když pořídí si také za živa mramorovou desku s jmenem svým za pár do české školy darovaných lavic.

Však k věci. V odkrytých a vykopaných částech města, kde popel všecken byl odstraněn jsou celá náměstí, celé ulice pěkně položené a čistě zametené, tak že i dlažbu jest viděti. Však všude kol jen zdě vidíte domů a chrámů i jiných budov, protože střechy musely býti odstraněny, když se tu kopalo a co nejvíce uchovati se mělo. A vidíte ty zdě skoro všechny jsou ještě dnes v dosti dobrém stavu, co zatím jiné, jež poškozeny byly jednoduše se obnovily a opravily tak aby původní ráz památný se zachoval. Stráže se prochází všude a bdí nad tím, aby se zde ničeho nepoškodilo, aneb aby některý šikovný "sběratel" si nevzal tak lecos domů na památku. Větší a nádherné budovy patrně aristokratů, jakž dosvědčují různé nápisy a označení jmeny mají vždy prostranné nádvoří, co zatím stěny velice umělecky vyzdobeny jsou a podlahy vykládané dokazují na kolik již, tehdy práce mosaické pokročily. Jsou tu celé

obrazy krajin, zvířat všelikých a květin vykládané tak, že milo pohleděti, sochy však, jichž jest tu celá řada téměř v každém tom domě boháče, jsou pouhé nápodobeniny a to z toho důvodu, že originály nalezájí se v museích, aby před poškozením uvarovány byly. Tyto sochy jsou ze sádry pouze, kdežto ty pravé namnoze byly z mramoru, jakž mnohý o tom krásný doklad viděli jsme v museu v Neapoli.

(Pokračování.)

CVIČENÍ S ČINKAMI

pro Sokolky k závodům Župy Západní.

Základní postavení: stoj spatný, připažit (poloha palecová).
Časomíra: 1—2, 3—4, 5—6, 7—8.

Ruch: udávám v počtu dob tempa polky.

Každý oddíl sestává z dvou pořadí sestav A a B, které střídavě se provádějí a jeden každý 64 dob obnáší.

Oddíl I.

- A. 1—2. Stoj zákročný v pravo.
Předpažit (poloha palecová).
- 3—4. Půlobrat v pravo ve stoj úkročný v pravo.
Upažit, levá obloukem na pravo dolů, pravá (touž cestou) celým kruhem na pravo (poloha palecová).
- 5—6. Stoj předkročný v pravo, předklon.
Předpažit dovnitř (ruce skříží se pod pravou nohou, pravá nad levou).
- 7—8. Vzpřím, půlobrat v levo, přinožit v pravo.
Připažit.
- B. 1. Stoj přednožný v pravo.
Upažit (poloha palecová).
2. Stoj zánožný v pravo.
Činky srazit v předpažení (poloha hřbetní).
- 3—4. Dvoudobý měnný krok v pravo v před.
Ruce v bok.
- 5—8. Totéž jako 1—4. začínaje levou nohou.
Na osmou dobu celý obrat v levo ve stoj spatný.
Připažit (cvičenky jsou čelem v zad obráceny).

1—8. Opakujeme cvičení A., jak uvedeno.

1—8. Opakujeme cvičení B., jak uvedeno.

Na osmou dobu konáme opět obrat v levo, čelem v před a jsme na původním místě.

1—32. Opakujeme cvičení A. a B. v témž pořádku, však začínáme nohou levou.

Oddíl II.

- A. 1—2. Výpad v pravo stranou.
Vzpažit zevnitř v pravo, odpažit v levo (poloha hřbetní).
- 3—4. Půlobrat v pravo, poklek v levo.
Paže skrčit upažmo (poloha hřbetní).
- 5—6. Vztyk, stoj zákročný v pravo.
Oblouky dolů, předpažit vzhůru dovnitř, pravá nad levou (poloha hřbetní).

7—8. Přinožit v pravo.

Ruce v bok. (Jsme obráčení v pravo v bok).

B. 1. Stoj přednožný v pravo zevnitř (pata dotýká se země, špička od země).
Předpažit vzhůru zevnitř v pravo, zapažit zevnitř v levo.

2. Stoj přednožný v pravo dovnitř (špička dotýká se země — 1—2. rovná se: pata, špička v besedě).
Činky srazit u levého boku, (pravá nachází se v předpažení dovnitř dolů, levá v připažení mírně pokrčená.)

3—4. Dvoudobý měnný krok v pravo v před.
Ruce v bok.

5—8. Totéž jako 1—4., začínaje levou nohou.
Na osmou dobu celý obrat v levo ve stoj spatný a připažit.

1—8. Opakovat cvičení A. v levo.

1—8. Opakovat cvičení B. 1—4. v levo, 5—8 v pravo.
Na osmou dobu celý obrat v pravo (čelem v před) na původní místo.

1—32. Opakovat cvičení A. a B. v opačném pořádku a sice:

1—8. A. V levo.

1—8. B. Na 1—4. v levo, 5—8 v pravo.

1—8. A. V pravo.

1—8. B. Na 1—4. v pravo, 5—8. v levo.

Oddíl III.

A. 1—2. Únik v pravo v zad.
Předpažit vzhůru (poloha palcová).

3—4. Celý obrat v pravo ve stoj předkročný v pravo.
Dolními oblouky vzpažit.

5—6. Podřep únožmo v pravo, úklon na levo.
Vzpažit v pravo, levá v bok (pravá kruhem dovnitř, levá obloukem zevnitř, t. j. pohyb obou začíná na levo).

7—8. Vzpřím, přinožit v pravo.
Ruce v bok.

(Cvičenky jsou čelem v zad obráceny.)

B. 1. Stoj přednožný v pravo zevnitř.
Odpazit (poloha palcová).

2. Stoj zánožný v pravo dovnitř.
Činky srazit v zapažení dovnitř.

3—4. Dvoudobý měnný krok v pravo v před.
Ruce v bok.

5—8. Totéž jako 1—4., začínaje levou nohou.

1—8. Opakujeme cvičení A., jak uvedeno.
(Obrátíme se opět čelem v před.)

1—8. Opakujeme cvičení B., jak uvedeno.
Přijdeme opět na původní místo.)

1—32. Opakujeme v daném pořádku cvičení A. a B., začínaje v levo.

Oddíl IV.

A. 1—2. Stoj skřížný v pravo v před.
Předpažit na levo (poloha palcová).

3—4. Půlobrat v pravo, stoj předkročný v pravo.
Dolními oblouky vzpažit zevnitř (poloha palcová).

5—6. Výpad v pravo v zad.
Zapažit (poloha malíková).

7—8. Přinožit v pravo.
Ruce v bok.

(Cvičenky jsou obráceny v pravo v bok.)

B. 1. Přednožit v pravo zevnitř.
Předpažit zevnitř (poloha palcová).

2. Pravou nohu skrčit přednožmo dovnitř, (pata u holeně levé nohy, špička směřuje k zemi).
Činky srazit při pažích skrčených připažmo.

3—4. Dvoudobý měnný krok v pravo v před.
Ruce v bok.

5—8. Totéž jako 1—4., ale v levo a na osmou dobu obracíme se v levo čelem v základní postavení.

1—8. Opakujeme cvičení A., začínaje levou nohou.

1—8. Opakujeme cvičení B. 1—4. v levo, 5—8. v pravo.
Na osmou dobu půlobratem v pravo přijdeme v základní postavení na původním místě.

1—32. Opakujeme cvičení A. a B. v opačném pořádku a sice:

1—8. A. V levo.

1—8. B. 1—4. v levo, 5—8. v pravo.

1—8. A. V pravo (zpět na svá místa).

1—8. B. 1—4. v pravo, 5—8 v levo (v základní postavení).

Kdo potřeboval by v něčem vysvětlení, obrat' se na župního náčelníka Jos. Štěrbu.

Fr. Slavětinský,
společný cvičitel Župy Západní.

CVIČENÍ POŘADOVÁ

pro závody družstev Župy Východní.

Nastoupit v zástup a odpočítat na první a druhé.

1. Pochod! Dvanáct kroků v před.

2. Na povel: **Jedna!** První v pravo, druzí v levo čelem a dva kroky v před.

3. Na povel: **Dvě!** První v pravo, druzí v levo v bok a šest kroků v před.

4. Na povel: **Tři!** První v pravo, druzí v levo protichoď. Šest kroků.

5. Na povel: **Čtyry!** První v pravo, druzí v levo čelem v zad.

Rozvod.

6. Na povel: **Jedna!** první na pravo v příč, druzí v levo čelem a dva kroky v před (přijdou opět v jeden řad).

7. Na povel: **Dvě!** První v pravo, druzí v levo v bok a šest kroků v před (všichni jsou opět v zástupu).

Provedení pořadových soudí se jako jiné závody a proto každé družstvo musí uvedené nacvičit.

NĚCO O NÁZVOSLOVÍ.

(Dokončení.)

My nekladem mnoho důležitosti ve všechny maličkosti a podrobnosti při formě popisu cvičení a spokojíme se se vším, co dost určitě zní — však na místě tomto chceme upozorniti ještě na některé odchylky u nás často užívané, kteréž v případech mnohých i v pochybnost nás přivádí, jakým způsobem daný evik provéstí máme.

Na prvním místě týká se to rozdílu mezi stojem rozkročným a stojem úkročným. Stoj rozkročný provádíme výskokem, nebo sunem obou nohou s původního místa. Ku příkladu, ze stoje spatného přejdem ve stoj rozkročný sunem, když obě chodidla šinem po podlaze stranou; místo, kde paty se nalezaly, zůstane pod středem těla. Výskokem provede se, když po opuštění podlahy obě nohy od sebe rozepneme na stejnou vzdálenost od místa kde chodidla spočívala. Na rozdíl od toho, konáme-li stoj úkročný v pravo neb v levo ze stoje spatného, zůstane jedna noha na místě, t. j. podlahu neopustí a pouze druhou nohu na určitou vzdálenost stranou postavíme. Tolik, pokud provedení ze stoje spatného se týče. Totéž platí ovšem též pro stoj úkročný i z jiných postojů provedených.

V případech jiných přicházíme ve stoj úkročný v pravo (l.) z jiných postojů (vzpřímených, sehnutých neb úpolnických) pouhým obrátem.

V případech takých nohy zůstanou na místě, které v dřívějším postoji zaujímaly a to svádí mnohé k tomu, že tím způsobem stoj úkročný provedený, rovněž stojem rozkročným nazývají. Příklad:

1. Výpad v pravo v před.
2. Půlobrat v levo ve stoj úkročný v pravo.
3. Půlobrat v pravo ve stoj předkročný v pravo.
4. Přinožit v pravo.

V případě zde uvedeném užíváme pro stoj na druhou dobu zaujatý názvu stoj úkročný a dle toho, která noha před tím zaujaté místo opustila, jest to stoj úkročný v pravo nebo v levo a v příkladu tomto tudíž stoj úkročný v pravo. Totéž platí o době třetí, v níž obrátem ve stoj předkročný.

V době 2. a 3. uvádí se předložka ve silnějším písmem. Ačkoliv zdá se snad, že to malicherné, není to přece jen tak bezvýznamné. V případech, v kterých změnu postoje pouhým obrátem provedeme (též vztykem z postoje sehnutého v stoj vzpřímený), klademe předložky té, což při čtení daných sestav nemálo přispívá k jasnějšímu a rychlejšímu pochopení příkladů evičebních, jmenovitě sestav dlouhých, mnohobodných. K vysvětlení stojí zde názorný příklad:

1. Stoj úkročný v pravo.
2. Půlobrat v levo ve stoj zákročný v pravo.
3. Poklek (klek) v pravo.
4. Vztyk, stoj přednožný v pravo.
5. Celý obrat v levo ve stoj zánožný v pravo.
6. Předkrokem v pravo poklek (klek) v levo.
7. Vztyk ve stoj předkročný v pravo.
8. Půlobrat v levo, přinožit v pravo.

V době 2. užívá se předložky ve z důvodu shora uvedeného. Tak tomu i v dobách 5. a 7. V době 3. udává se krátce poklek v pravo, protože v době té změnu postoje nic jiného nepředchází. Kdyby ku př. v době 3. vykonal se

celý obrat v pravo a poklek (klek) v levo, psalo by se: Celý obrat v pravo v poklek (ve klek) v levo.

Za poklekem uvádíme v závorce "klek". Děje se tak s úmyslem upozorniti na to, že na rozdíl od Hronovy soustavy a i společných cvičení k IV. sletu nacházíme ve společných pro V. slet místo názvu poklek, pouze klek a domýšlíme se proto, že snad to jedna z četných oprav v názvosloví pod dohledem techn. odboru Č. O. S. zavedená.

Mnozí cvičitelé libují si v tom, že po popisu cvičení uvádějí dlouhé poznámky a vysvětlivky. V případech, kde cvičení jest povahy zvláštní, nezvyklé, jest toho snad třeba, však my často nacházíme v poznámkách věci, které vlastně v popisu udávati se mají a do poznámek vůbec nepatří. Přichází-li se do některé polohy paží obloukem neb kruhem, má se to uvést hned v době, do které pohyb ten připadá a ne v poznámkách teprve vysvětlovati, jakým způsobem v tu neb onu polohu přejdeme. Jsme-li ve stoji úkročném neb jiném podobném postoji, z kterého přijiti máme v dřep, udávejme hned, jedná-li se o dřep spatný neb dřep ve stoji úkročném. Uvádí-li se v poznámkách, že v té neb oné době nejprve pr. neb l. nohu přinožíme a pak dřep vykonáme, proč nemůže se hned v dotýčné době napsat: přinožením v pravo (l.) dřep. Toto jest zajisté kratší i správnější a co hlavního, při sledování přechodů z jednoho postoje v druhý hned v zápětí určitě nám udává, jak změny ty vykonati se mají.

Vypočítávati všechny nedostatky, s kterými při popisu cvičení společných tak často se shledáváme, bylo by nekonečné. Když však pojednáváme na místě tomto o řádnější úpravě popisů a názvosloví tělocvičného, tu vtírá se nám i myšlenka, že záhodno by též bylo, by přijímali jsme opravy v Čechách zaváděné a dle toho i popis cvičení našich upravovali. My až do dnes při popisu společných i cvičení na nářadí řídíme se dle školy br. Mendíkem, společným evičitelem N. J. S. zavedené a to před více jak deseti roky. Že od času toho, kdy br. M. mezi námi dlel, mnohé změny v názvosloví se zavedly, není snad nutno vykládati. Vezměme jen některá cvičení naše, v podrobnostech dle u nás užívané formy dokonale vypsane a srovnáme je s něterou prací v Čechách vydanou. Za měřítko bĕfeme zde práce vydané pod dozorem techn. odboru Č. O. S. a z těch nejposlednější jsou společná a závodní výkony k V. sletu v Praze. Čtĕme společná a na první pohled poznáme rozdíl mezi popisem těchto cvičení a cvičení společných k sletu minulému, čtvrtému. Čtĕme závodní výkony z r. 1901 a pro slet letošní a doznáme též, že v pouhých pěti letech názvosloví se tu pozměnilo. Kdybychom šli dále zpĕt a porovnávali bychom popis cvičení k pátému sletu s cvičením k sletu třetímu, našli bychom tu rozdíl v názvosloví ještě nápadnější. To dokazuje nám, že v Čechách stále se opravuje, nové opravy se přijímají, kdežto my stojíme a důkladně se držíme toho, čemu v Čechách před 12 až 15 lety se učilo.

Opravy při prostných cvičeních zavedené, nejsou rázu tak vážného a dnes ku spokojenosti naší zavádí se neb začínají se důsledněji užívati mnohé věci, na kterých my po léta lpíme. Jsou však opět jiné a na pohled nepatrné novoty, které v staré vlasti tu a tam se užívají, kteréž však u nás v užívání nepřišly. Dáme zde malý příklad. Dnes píše se ku příkladu: upažit pravou, na rozdíl našeho v pravo. To "v" naše názvosloví v případě tomto nespasí, nám však líbí se to též lépe bez něho a poukazujeme-li na to, činíme tak pouze k posouzení těch oprav.

Ve společných k V. sletu užívá se při všech úpolnických pohybech paží názvu pravou neb levou. Při různostraných pohybech paží uvádí se však již opět v pravo neb v levo

a při V. odd. 3. c) jest již opět: náprah na rub vnější pravou a **předpažit levou**. Při pohybech nohou užívá se všude udání v pravo nebo v levo a tak tomu i při postojích kroč-ných, nožných i úpolnických (vyjma kop spodní levou).

Kdo čte Cvičitelské Listy, tam shledá již jakous snahu po novějších výrazech a při prostných užívá se tam všude pouhé pravou neb levou pro pohyby paží i nohou a též i pro různé postoje.

Přejdeme-li však od společných k výkonům závodním, tam setkáváme se již se změnami, které zasluhují naší pozornosti a přes kteréž nemůže se přejíti bez povšimnutí. A co poutá zde pozornost naši, jest zase to pouhé, jak se zdá, bezvýznamné **v**.

Napíšeme-li u nás krátce: přešvih přednožmo **v** pravo, myslí se tím přešvih přednožmo pravou nohou, t. j. nohou pouze jednou, tak jako při pohybech nohou v prostných, kde

Poukázali jsme na chyby při popisu cvičení u nás často se vyskytující a upozorňujeme i na různé nové věci v názvosloví užívané a opakuje znovu, že nezáleží nám na každé čáře, jen když cvičení jsou uvedena tak, by chybný výklad cviků se nezavinil. Uváděti a rozebírat na místě tomto všechny odchylky naše v názvech, to vyžadovalo by samo o sobě pojednání obšírného. Kdo touží a zajímá se o poznání věcí nových, tomu doporučujeme, by pozorně přečetl a porovnal cviky k V. sletu vydané a jsme jisti, že poskytnou každému hojně látky k přemýšlení a s dostatek ponaučí cvičitele naše o tom, jak v Čechách názvosloví stále a stále změny prodělává.

Kdykoliv poukáže se na potřebu důkladnější znalosti názvosloví, svádí se hned všechna vina na nedostatek kursů pořádaných. My jsme náhledu jiného a ačkoliv potřebu kursů úplně uznáváme, věříme, že kdyby se u nás jen trochu

Zříceniny chrámu v Athénách.

užíváme pro pohyb jedné nohy názvu případného: přednožit v pravo. Dle sbírky cviků závodních pro V. slet shledáváme však, že v novější době užívá se v Čechách pro met jednou nohou provedený názvu pravou neb levou a píše-li se **v** pravo, v levo, značí se tím met obounož provedený. Mety únožmo konají se pravou (l.). Mety odbočno **v** pravo neb **v** levo. Mety zánožmo, kde jednou nohou je provedeme, uvedeny jsou jako mety pravou neb levou; kde obounož zánožmo metáme, tu **v** pravo neb **v** levo se tak děje. Totéž platí o metech přednožmo. Na rozdíl od metů odbočno, které pouze v pravo neb v levo se udávají, při metech zánožmo i přednožmo dodává se ještě "snožmo", kde **v** pravo neb **v** levo metáme.

Z uvedeného tuto poznati můžeme, že někdy i malé odchylky v názvosloví znamenají rozdíl veliký.

více četlo, byla by znalost těchto otázek o mnoho dokonalejší. Kdo čte, ten též nucen jest přemýšlet. Kdo navštěvuje kurs, musí se učit. Kdo touží po poznání, ten látky najde dost a není třeba na kursy se vymlouvat a odkládati poznání tělocvičné abecedy až na kursy, nebylo by správně. Na těch nutno vyučovati věcem důležitějším a kdo chce kursy navštěvovat, měl by při nejmenším znáti nejnnutnější počátky, mezi které i názvosloví počítati se musí. Pohodlnost mnohých však větší jest než touha po poznání a následky toho dnes již pocítujeme. My máme příležitost posuzovat mnohé ty ukázky prací našich mnohých a tu zmahá se nás někdy obava, že brzy nebudeme rozuměti nejen cvikům ve vlasti vydaným, ale ještě dříve nebudeme se moci dorozumět sami mezi sebou, — zrovna jako před 25 lety. A proto uče se!

CVIČIŠTĚ V. SLETU VŠESOKOLSKÉHO V PRAZE.

Z kanceláře 5. všesokolského sletu obdrželi jsme následující:

Již 14. února t. r. nastal na pláni letenské, jejíž půda ještě hluboko byla promrzlá a pokryta sněhem, nebývalý ruch. Počato se stavbou sletového cvičiště. Tak záhy přikročeno letos k dílu, aby sletová aréna rozměrů dosud nikde nevidaných v čas byla dohotovena a odevzdána svému účelu. Stavbu provádějí dle plánů vyhotovených br. Ludvíkem Čížkem osvědčení bratří Matěj Bílek a František Hubáček, jimž veškeré práce tesařské zadány byly na základě vypsání souběhu, jako nejlevnější, ve schůzi slavnostního odboru dne 23. ledna t. r. za obnos 92.470.59 K, s ponecháním stavby od 1. června do 15. července 1907.

Již dnes, kdy dvě strany cvičiště opatřeny jsou plotem a v místech příštích tribun složeno jest veliké množství dřeva, které čile se připravuje a váže, lze posouditi, jak ohromných rozměrů dosáhne letošní sletové cvičiště.

Asi v místě nynějšího vstupu na hřiště "Spolku pro pěstování her české mládeže" založena jest 20 metrů široká třída slavnostní, vytýčená dvěma řadami vysokých stožárů praporových, spojující sady na Letné se silnicí Belcrediho přes celou šíři pláně letenské.

Touto třídou zjednána bude hlavní komunikace proudům obecnstva mnoho desetitisícův čítajícím a to ve dvou směrech. Jednak od jihu pro ty, již přicházejí budou sady letenskými, a pak od severu pro přijíždějící v povozech a po elektrické dráze, která právě v těch místech bude míti svou konečnou stanici, zvláště pro letošní slavnosti sokolské zřízenou.

K celé délce této slavnostní třídy přiléhá a na celé západní části pláně letenské se rozprostírá cvičiště s dvěma seřadišti, obehnané na všech stranách bud' hradbou prkenou, bud' jednotlivými stavbami. Plocha slavnostní arenou takto zaujatá měří 411 m délky a od západu k východu i s třídou slavnostní 265 metrů šířky, tudíž 105.216 m, čili 10.5 hektaru nebo 18.3 jiter. U porovnání s našimi velkými náměstími jest sletová aréna více jak 2½krát větší než náměstí Václavské a 1½krát větší nežli celé náměstí Karlovo. Ze slavnostní třídy vcházejí se bude na cvičiště pěti branami: Slavnostní branou, která zřídí se pod orchestrem, branou Fuegnerovou při sádech letenských a branou Tyršovou při silnici Belcrediho. Tyto brány jsou vesměs 16 m v rozpětí a každá má střední vchod 6 m šířky a dva postranní 3 m široké. Kromě těchto jsou ještě dva menší vchody pro obecnstvo zřízené vždy uprostřed mezi branou hlavní Fuegnerovou a Tyršovou v šíři 4 m.

Ve svém zevnějšku uspořádány budou brány Fuegnerova a Tyršova na základě motivu "silou lví, vzletem sokolím" a jsou k tomu cíli navrženy mohutné obelisky a podstavce s alegoriemi síly (lvi) a vzletu (sokolí). Slavnostní brána střední ozdobena bude malbou a sousoším podobným onomu na plakátech sletových. Prošedše branami octneme se v ochozu, upraveném v šířce 15 metrů kolem obrovského obdélníka, vlastního cvičiště, které od ochozu odděleno jest zábradlím 1.2 m vysokým.

Cviciště v zábradlí měří 225.35 m délky a 161.35 m šířky, t. j. 36.360 m čili 3.636 hektarů nebo 6.37 jiter a jest na něm podél strany severní, východní a jižní vyhraženo nářadiště 10 m, podél strany západní 20 m široké. Prostora ustanovená pro cvičení společná jest 131.35 m široká a 205.35 m dlouhá—26.973 m a určena jest při rozstupu volném 1.85 m pro 8064 cvičenců.

Na západě, za ochozem proti cvičišti, zvedati se bude hlavní tribuna 220 m dlouhá, 14.60 m široká s ležemi, sedadly a místy k stání. Pod touto tribunou zřízeny budou šatny.

Na západní tribuně jest 8 oddělení pro diváky k stání, z nichž každé pojme po 630 osobách, tedy celkem 5040 osob, sedadel jest 8 oddělení pro 396 osob, 1 oddělení pro 400 osob, 1 oddělení pro 336 osob, celkem sedadel pro 3904 osob; loží jest 80 po 6 sedadlech, 8 po 8 sedadlech, 4 po 18 sedadlech, 2 po 12 sedadlech, možno tudíž v ložích umístiti 640 osob. Kromě toho jest hlavní lože pro 5 osob a na celé tribuně jest úhrnem míst pro 9589 osob. Vchody k stání jsou oddělené od vchodů k sedadlům a ložím a tvoří chodby 1.5 m široké. Vyjma loží, které jsou kryté, jest celá tribuna nekrytou. Šaten pod touto tribunou jest 110 oddělení 2 m širokých po 40 místech, tudíž pro 440 cvičenců.

Při ochozu severním a jižním budou postaveny tribuny k stání a to celkem 4, každá 76 m dlouhá a 5.60 m široká, za nimi pak 4 šatny, každá 72 m dlouhá a 8 m široká. Místa k stání na těchto tribunách tvoří 8 oddělení po 630 místech, tudíž 2800 osob, celkem 7840, 4 po 700 místech, tudíž 2800 osob, celkem 7840 míst k stání. Veškeré tribuny pojmu 17,429 osob. Šatny pod tribunami severními a jižními jsou postaveny tak, že z části jsou pod přístřeškem. Mají celkem $4 \times 36 = 144$ oddílů 2 m širokých po 40 místech a jsou počítány pro 5760 cvičenců. Jest tedy v šatnách celkem místa pro 10.160 cvičenců a cvičenek.

Po koncích tribun severních a jižních zřízeny budou prodejny vody, mléka a pečiva pro obecnstvo, jakož i bufety na straně do seřadišť pro cvičence.

Uprostřed postranních tribun na severu i na jihu postaví se úhledné, umělecky vyzdobené brány boreů a cvičenek. Brány navrženy jsou 16 m široké, ohraničené dvěma štíhlými pilony a rozdělené dvěma sloupy na trojdielné vchody, jimiž vstupovati budou ve čtyřdielvacetistupu borei a cvičenky ze seřadišť na cvičiště. Při těchto branách z části pod tribunami k stání, z části pod přístřešky upraveny jsou místnosti nutné pro jednotlivé odbory výboru slavnostního, jakož i důležitých dopravních, zdravotních a bezpečnostních orgánů. Při braně Fuegnerově a Tyršově jsou navrženy budovy pro poštu, telegraf a telefon, prodejny pohlednic, poštovních potřeb atd. Veškeré tyto budovy a místnosti mají potřebné rozměry a budou náležitě a účelu svému přiměřeně vypraveny. Na východní straně cvičiště mezi oněmi pěti branami v předu uvedenými budou v celé délce postaveny ochutnávárny a hostince pro obecnstvo.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídká domácí.

— Jest opravdu jen chvalitebné, že skoro ve všech těch sborech našich, kde činovníci pracují upřímní pochopila se snaha výboru sletového a V. V. N. J. S., aby naši borei do Prahy nepřijeli s prázdnými rukama, aby přinesli tam dar okamžiků slavných důstojný a sice pro Ústřední Matici Školskou. Z New Yorku kde vlastní akce zahájena dochází o sbírkách a výsledcích jejich jen zprávy příznivé, také Cleveland se činí, St. Louis, Omaha, Detroit, Milwaukee, Cedar Rapids a jinde stane se dojísta ve schůzích právě odbývaných. Jen více takovéto činnosti a pochopení snah sokolských a všude kde sbory naše jsou.

— Župa Severo Východní rozeslala před časem oběžníky ve prospěch sbírky dítek a žactva česko-amerického na hvězdnatý praporec, jenž odevzdán byl by borei našimi v Praze dětem českým. Uvěřejnili jsme dotyčné vyzvání, jež rozesláno bylo po sborech i v listě našem, třeba jsme je byli přímo pro list náš sokolský ani nedostali a tak činíme i dnes s vysvětlením, jakž nalezá se v těch kterých listech,

jako na zodpovídání mnohých prý Župu docházejících dotazů: "Každý sbor sloučený v Národní Jednotu Sokolskou dostal po jednom výtisku a jeden sbor v každém městě jich obdržel více, aby je rozeslal sborům nesdruženým, jakož i patronátům česko-nedělních a sobotních škol. Tak na příklad v Chicagu Plzenský Sokol, v New Yorku Sokol New York, v Detroitu Sokol Podlipný atd. Ony jednoty, které jich obdržely více, jsou žádány, by je na patričná místa odevzdaly."

— Jest opravdu potěšitelným úkazem, že téměř ve všech sborech pořádají se veřejná a to rozměrů větších, ano namnoze pamatuje se hlavně boreů do Čech a výpravy na pátý slet všesokolský, jinde opět pořádají se různé zábavy jen, aby přispělo se co nejvíce k daru Sokolstva amerického na Ústřední Matici Školskou v Čechách.

— Anglický týdeník v Ord, Neb. píše o veřejném cvičení tamního sboru velice pochvalně a chválí zejména vedení br. Slavětinského, společného cvičitele Župy Západní. Cvičila se prostná, na bradlech a na hrazdě a jakž list ten podotýká velice pěkně a cvičiteli, jenž v poměrně krátké době tolik byl docílil, se gratuluje. Br. Slavětinský měl tu 18 cvičenců a ti všichni pilní byli i těší se, že společný cvičitel k nim opět zavítá až bude mít sbor již svůj vlastní stánek. Jako v Crete, Wilber tak i v Ord cvičenci učitele svého nezapoměli, odevzdavše mu při odjezdu jeho vhodný dárek, psací náčiní na památku. Br. Slavětinský co toto píšeme byl již v Dodge a také tam jako všude jinde, kde rozvinul činnost svou, prokázal věci naší sokolské služby mnohé. Z Dodge dojížděl mimo to do Howells a Clarkson, kdež všude jakoby byl zavládl nový život. Br. Slavětinský sám píše nám, že veřejné v Ord, pořádané 18. března vydařilo se po stránce hmotné i mravní znamenitě, třeba sbor sám byl nevelikým, za to ale chová u středu svém pracovníky pilné a obětavé.

— Prvé veřejné cvičení uspořádala T. J. S. Oklahoma City, dne 30. m. m. a sice v tělocvičně na Reno ave. Cvičil u této pro sbor dojísta významné příležitosti postaral se nejen o nový kroj cvičební všech účastnících cvičenců, ale připravil i pořad nad jiné zajímavý a na začátek opravdu pěkný. Cvičitelem jest tu br. Petr Švanda, jenž podal s hochy svými ukázky práce na hrazdě, bradlech, ve skoku a co hlavního i pořadová, jež zvláště se za doprovodu dobré hudby líbila velice. Kdo ví co znamená ve sboru prvé vystoupení, průkaz práce tělocvičné za poměrně krátkou dobu, ten dojísta jen ocení snahu našich na dalším Západě veliké Oklahomy. Povídá se, že sbor z Oklahoma City v tomto období navštíví i bratrský kroužek v Prague, kde neúnavný horečnick náš br. Sádlo pracuje a tak vzájemné styky obou sborů se udržovati mají, aby tím spíše dále se proniklo a ještě nové sbory i jinde se v krajině té zakládati mohly. Jen dále tak, aby věc naše dobrá vnikla do všech vrstev lidu našeho a záhy úplného ocenění dosáhla.

— Ve všech sborech našich, kde dosud se tak nestalo, měli by se zvolit zástupci na sjezd svobodomyšlných, jakž v červnu v Chicagu se odbýváti bude. Stane se tak dojísta jen v souhlasu se zásadami naší N. J. S. Kde pro vzdálenost, aneb z ohledů hmotných nelze při nejlepší vůli vyslati delegáta bude jen dobře, když splnomocníte za sbor Váš některého bratra ze sboru chicagských. Totéž mohou učiniti sestry naše sokolky. Až dosud jest přihlášek do sjezdu počet jen velice potěšitelný, ano hlásí se pracovníci i jednotliví přispěvky mnohé zasílající. Podle toho dá se jen právem souditi, že sjezd postup Volné Myšlenky upraví tak, aby čeliti se mohlo soustavnou prací a organizací všem choutkám živlů zpátečnických, aby našlo se východiště z nynější rozháranosti řad volných lidí českých v Americe a přičinilo se o vzpruhu vlastní. Dnes již všeobecně se uznává, že

jestli chceme opravydnu pracovati a o budoucno naše a dítek našich se postarati, musíme nevyhnutelně dbáti o vhodné k tomu cesty a jednou z těch jest a býti má sjezd sám. Tam vykázána již bude cesta nám všem, tam postaráme se již o zdar zevní i vnitřní, avšak musíme tam být a jestli kde co opravit se má v řadách našich, tam bude místo nejlepší, aby se provedlo.

— V časopisu "Sokol" jednoty polské v Americe s radostí nemalou zaznamenává se v redakčních úvahách o všech počinech českého Sokolstva v Americe a ve vlasti zvláště, zejména nyní u příležitosti pátého sletu všesokolského a sletu Sokolstva polského ve Lvově a Sokolstva polského v Americe v Detroit, Mich. o čtvrtém červenci. Píše se tu zejména i o tom, co Sokolstvo naše sdružené v N. J. S. učinilo pro Poláky při založení prvního sboru jejich v Chicagu a materialu k dějinkám jejich sdružení, jakž jsme jim sami poskytli, dobře věduce, že při požáru v síni Pulaskiho v Chicagu vše tam složené zničeno bylo. Odevzdali jsme bratřím polským veškeru korespondenci, kteráž se tehdy vedla mezi námi a prvými činovníky prvního sboru polského a těšíme se jen, že dnes z toho nepatrného sítě práce naší, vzniklo již 80 hnízd polských v Americe, ano i Kanadě, hnízd sokolských rázu národního a živlu již trochu volnějšího.

— Přípravy k závodům státním Župy Západní, jež letos pořádány budou ve dnech 2.—4. srpna ve Schuyler, Neb. jsou v plném proudu a podle výsledků dosavadních společného cvičitele br. Slavětinského, slibujeme si od závodů těch více, nežli kdykoliv před tím.

— Podp. Sokol Tyrš čís. 1 v Omaze rozhodl se nepřipojiti se k Župě Fuegoer Tyrš, ačkoliv Župa ta má český stejnokroj, jako onen sbor omažský.

— Česko-Amer. Dělnický Sokol přesídlil se do Č. A. S. Školy na 18. ul. v Chicagu, kde též sídlí Česko-Americký Sokol. Stalo se tak proto, že v Národní síni, na Center ave. zařízení bylo tak zvané "pětákové" divadlo. Takové a podobné "podniky" zmahají se netušenou jindy měrou v české Plzni a kazí mládež zrovna tak, jako v tisíci exemplářích prodávané a roznášené tam "krváky", zle to na které mělo by se již v kruzích příslušných došlápnout.

— Slovenské Sokolstvo americké pochlubit se může, že vlivem svého orgánu opravdu pokračuje. Tak sděluje se, že již založen byl u nich 120 sbor a členstva tak vřichledě přibývá, do činnosti tělocvičné však se dosud stěžuje a bude asi až do sjezdu, kde u věci tělocvičné nutné stanou se opravy. Sjezd odbýváti se bude ku konci května v Alleghany, Pa. a závody v Bradocku, Pa., dne 30. května.

— Soudeci při závodech slovenského Sokolstva, kde cvičiti má as 100 boreů a závoditi vedením br. Poláčka, jmenování byli naši ze Severo-Východní Župy bratři Štíbr, Fryš a Panka, Wais a Jelínek.

— Sokol Havlíček v české Kalifornii v Chicagu hodlá zbudovati si vlastní tělocvičnu a za účelem tím pořádati bude výstavu. Jak vidět ani u sborů z druhého tábora nevěří ještě ve společnou práci, neboť dva sbory téže jednoty mající každý o sto členech mohly by snad snáze postavit stánek větších rozměrů společně a zcela moderní. A tak naposledy tu budou v bezprostřední blízkosti tělocvičny tři, počítaje v to velikou a zaplacenou Sokolnu našich T. J. S. Chicago.

— V dopise br. Kafky z New Yorku dozvídáme se co dobročinné práce vykonal již ten mohutný jeho sbor, na kolik přispěl k účelům šlechetným. Následujte i ve všech druhých sborech.

— V Chicagu v Merigold založen byl nový sbor sokolský, jenž bude mít český kroj a přihlásil se k Župě Fuegoer-Tyrš. Totéž platí o sboru v Hawthorne.

— Naši v Baltimore přispívají i na hnutí proti tuber-

kulose. Čin tím lepší, čím více lidu ubohému a chudému se prospívá.

— U nás jsme z počátku mnoho nemluvili, poznenáhlu pilně pracující a o to se zasazující, aby naše N. J. S. borei svými na pátém všesokolském sletu důstojně byla zastoupena a dnes s hrdostí můžeme poukázat na výsledek přičinění svého, našeho V. V. a výboru sletového v New Yorku. Nejen, že budeme mít dvacet boreů, ale i celé družstvo sokolek z New Yorku a jako ti šťastní bratři naši, již vyvolení jsou k zápolu tuhému, tak i sestry mají nastudovanou společnou první řadu, pravé novinky. V. V. vedl náklad na pořizování společných, ilustrování těchto a zvláštní otisk a nyní věru může býti jen spokojen. Vlastní postup prací sletových, pokud výpravy se týče rovněž jest slibný a tak N. J. S. vykonala znovu kus dobré práce. Pokud Župy Fugner Tyrš se týče, až do poslední chvíle se tvrdilo, že bude zastoupena nevíme ničeho, aspoň ne úředně a o celku i budou tu borei jejich pouze-jen ze sboru Sokola Slávský, šest a od sboru Tyrš dva, nikoliv tedy družstvo župní. Však nevádí, jen když bratři i s druhého tábora budou na místě, jakoby tím bylo krásším, kdyby dalo se třeba ve chvíli poslední tak zaříditi, aby jeli ti hoši s našimi. Poznali se z důstatek již v St. Louisu, znají se z Colisea a ze závodů naší Župy Střední a tu již v zájmu věci samé mohlo by se tak posloužit dobrému jménu Sokolstva amerického vůbec.

— U příležitosti 6. sletu Sokolstva slovenského v Americe vydán bude redakcí br. Štiastného "Památník", kniha o 80 stranách, rozměru 8—12, vybraného obsahu, sokolského ducha a látky vhodné i úpravy, s mnohými ilustracemi.

— Ve sboru Lorain, O. přičiňuje se br. Erst, aby na dělnický svátek sbor manifestoval práci naší výchovnou co nejlépe a po stránce tělocvičné k těmž cílům podařilo se získati i br. Jos. Štíbra. Tak se to patří. Nezapomínajíc úkolu svého hlavního pracujeme a zase pracujeme.

— Když byly přípravy ku Karnevalu D. A. S. v New Yorku v proudu povídalo se, že prý "černá ruka" vyhodí dotyčnou místnost Terrace Garden do povětří. Povídalo se a bylo povídáním, třeba věřili jsme a s námi mnozí jiní, že takového něco hodilo by se za nynějších poměrů v New Yorku živlům zpátečnickým velice dobře do krámu. Vydělalo se a bude prý na novou Sokolnu pěkný příspěvek, aby se stavbou záhy se počítí mohlo.

— Sletový výbor na vysvětlenou veřejnosti české vydal svolání, v němž dopodrobna vysvětlil vše co až dosud konal a vykonal, aby Sokolstvo americké důstojně v Praze mohlo býti reprezentováno. Objasnil proč jede se přes Paříž a k jakému šlechtnému účelu věnovány budou odměny z přeplavů oproti tomu co Chicago koná, pořádajíc si "extra" výpravu, jež ovšem musí zůstat rozhodně rázu soukromého, protože jen jedna výprava jest sokolská N. J. S. a to z New Yorku.

— T. J. S. v Bruno, Neb., snaží se o zbudování vlastní Sokolny a přípravné práce k cíli tomu již jsou vykonány, plány hotovy, co zatím příspěvky mnohé od příznivců věci naší se hojně scházejí.

— Dne 30. března pořádaly se závody gymnastů v Brooklyně a naši od T. J. S. měli tu jako hosty, boree bratry Jahodu a Gregora. Závody pořádány byly Amateur Athletic Union of the United States a naši drželi se znamenitě.

— Na mnohé dotazy podotýkáme, že všichni naši, kdož státi by se chtěli členy spolku pro spalování mrtvých v Chicagu mohou tak učiniti, když přihlásí se u tajemníka A. Trefila, 551 W. 19th St., Chicago, Ill.

— O Vilému Hokufovi, jenž teprve jest 22 let a bydlí v Nebrasce prohlašuje se, že jest pravým obrem a jako silák takový k zápasům se hotoví. Týž býval kdys členem tušíme jednoty ve Wilber.

— První veslařský klub v New Yorku připravuje se na závody na řece Harlemské v den věnění hrobů a vyše síly své nejlepší, skoro vesměs naše to hochy.

— Práce sletového výboru v New Yorku a výzva, aby sbírky se zavedly na prospěch Ústřední Matice Školské v Čechách, setkaly se s úspěchem a český New York ukázal opět, seč jest. Následujte a sbírejte všude bratři a sestry.

— Tak zvaná "uherská síň" zakoupena byla patronátem české síně Sokol v Clevelandu, O. Síň jest velice pěkně zařízena a koupila se prý poměrně lacino.

— T. J. Sokol Omaha uspořádá divadelní představení, jehož čistý výnos připadne na Ústřední Matici Školskou v Čechách. Také v St. Louis, Mo. v tom směru se pracuje a Župa Střední, vedle našich v Clevelandu dojísta vykoná co nejvíce. V Clevelandu věci se ujal br. Jos. Štíbr.

— Nedostává se nám od čísla k číslu místa na mnohé práce odborné a jiné a tak i ty zvěsti naše z jednotlivých sborů musíme obmeziti co nejvíce. Ano dnes kdy list náš se čte, kdy se i předplácí z jiných kruhů a hlavně ve staré vlasti, máme tolik někdy látky, že mohli bychom vycházet dvakrát a ne jednou měsíčně. Proto však chceme aspoň konstatovati, kde naši se zvláště činili, těšíce se na zprávy podrobné a původní. Tak Plzeňský Sokol v Chicagu uspořádal veřejné s pořadem opravdu pěkným a vedením br. Hallera. T. J. S. v Milwaukee uspořádala tábor lidu a mluvil tu br. Dr. Iška o Havlíčkovi, jakož i o "socialismu a Sokolstvu". Mimo to se evičilo a pořad byl pestrý. T. J. S. Oklahoma měla rovněž evičení, jakž povědíno na jiném místě. Naši v Baltimore zajeli si pak k T. J. S. Horymír do Curtis Bay a tam spolu s nimi evičili. V Cedar Rapids uspořádáno veliké evičení v městském Auditoriu. Po stránce technické bylo jedním z nejlepších a pořad hoden mistra svého br. Trefného. Slovenský Sokol č. 39. v Chicagu bude mít veřejné 24 t. m. Cvičení sestavil jim br. Jar. Košar. Druhé veřejné pořádal sbor slovenský v Allegheny, Pa., kde i mnozí naši byli a tak bylo i o veřejném bratřích Slováků v Cudahy, Wis., kde T. J. S. Milwaukee i Racine byly zastoupeny.

— Zdalíž nepotěší každého z nás zvěst důležitá, že až tam v tom dalším Oregonu přibýlo naší N. J. S. na členech a sboru, který má se k životu a spolu s námi chce plnit poslání u věci naší sokolské. Víťame bratry v Scio v kruh náš a přáli bychom jim jen, aby záhy v evičírně jejich nastal čilý ruch.

— Dnes již jest zcela jisto, že bratři Slováci vyšlou na slet do Prahy sedm boreů a sice do nižšího oddělení. Tak aspoň sděluje se nám z dobrého pramene. Veškeré přípravy ku sjezdu jejich jsou hotovy a také na závody, až na místo vlastní. Prostná bude evičit as 100 boreů a nejméně 50 na nářadí. S bratrskými spolky sokolskými Poláků udržují i bratři Slováci styky vzájemné, však v tělocviku rozhodně Slováci je předčí. Zajímavé jest, že na slet sokolský do Prahy pojedou vedle boreů slovenských i mnoho jiných vynikajících Slováků amerických a jsme skoro jisti, že mnozí z našich použijí té příležitosti a podívají se s bratry Slováky na Slovač.

— V Newyorských Listech čteme mezi jiným: "V sobotu dne 30. března odpoledne a večer pořádány byly závody o gymnastický championát Amateur Athletic Union, první od oněch, jež pořádány byly na st. louiscké výstavě, pod dozorem ústředního odvětví Young Mens Christian Association v čís. 502 Fulton ulice v Brooklyně. F. Steffens, člen National Athletic Clubu, prohlášen vítězem a přiknuta mu první cena "all around" championátu za 136 3-100 bodů ve čtyř nutných kontestech — hrazda, bradla, kůň na šíř a kůň na dél. Druhá cena "all around" championátu vybraných atletů přiknuta známému sokolu Ant. Jahodo-

vi, členu Těl. Jed. Sokol a vítězi při nesčetných již závodech. Získal 124 85-100 bodů. Byl výtečným na veškerém nářadí, zejména ale na koni na dél, kde byl druhým a výkony svými získal všeobecný obdiv. Druhým závodníkem pak byl sokol Josef Gregor, který výkony svými získal třetí cenu "all around" championátu. Mimo těchto českých sokolů, starého kozáka Jahody a mnohoslibného Gregora, účastnil se závodů také sokol F. Jirásek, člen newyorské jednoty, který ale vystoupil samostatně též osvědčil se rovněž statečně a byl třetím při výkonech na bradlech. Toto skvělé vítězství českých sokolů zajisté každý jen s radostí uvítá.

— Našeho listu nemělo by se zapomínati a ve všech sborech pracovati o jeho rozšíření i část oznámkovou. Máme za to, že tolik si v pořadatelsvu za všechno to přičinění a práci zasloužíme zcela, zejména tam, kde jsou knihovny veřejné a sbory naše. Tam pak, kde jsou knihoven těch odbočky české a čitárny, list náš měl by být vyložen. Stačí Jen požádati náš V. V. Jinde opět dalo by se tolik učiniti, jako na příklad vykonala Župa Střední, jež předplatila listu našeho 50 výtisků a posle tam, kde nejvíce by se prospělo a mohlo pomoci věci naší.

Sokolky.

— Nemusí být vždy velký sbor a ve větším městě, aby dokázal, že v řadách jeho panuje ten pravý duch sokolský, kde zná se slovo Tyršovo: "Nikoli každý o sobě, co jednotlivce, ba ani ne jen v různých jednotách, než podporou a snahou vespolečnou chceme úkol svůj řešiti." Tu máme na zřeteli totiž ten celek náš N. J. S. A tak jest i sboru sokolek "Vlasta" ve Schuyler, Neb., jež přihlášily se již k tomu celku našemu. Mají 22 členky, cvičí a jak br. Slavětinský nám sděluje konají mnohou dobrou práci. Jak asi vám jest milé sestry větších sborů při čtení těchto řádků. Či pro vás celek neplatí a slova Tyršova nestačí. Že podporujete svůj místní sbor? To nikterak nestačí, jak vidíte a nemůže stačit, kde zájem celku ku předu se deroucího padá na váhu.

— Sokolky v South Omaze pořádaly minule divadelní představení ve prospěch české školy. Je vidět, že ta práce sokolská zasahá trochu dále, nežli tak leckde rádo by se přiznalo.

— Čtli jsme nedávno dopis z Prague, Okla. ve "Slavii". Byl psán ženou českou a vlastenkou upřímnou na povzbuzení snah našich sokolských a boreů našich i sester, jež do vlasti staré pojedou. Jaká upřímná tu slova a výzva na ty naše, jimž bude popřáno býti účastnými velikých svátků Sokolstva veškerého. Jak upřímný tu pozdrav té máti měst a staré vlasti naší. Podepsáno bylo Sojková, však jakoby byla psala nejlepší sokolice.

— Na kolik jste učinily ve sborech, jež na slet nevyšlou a vyslati nemohou sester vůbec, na kolik jste sebraly, aneb sebrati hodláte, aby se přispělo k daru na Ústřední Matici Školskou v Čechách?

— Zařídili jsme rubriku tuto s tím vědomím, že nejen se bude čísti, ale přiměje mnohé ku psaní do listu našeho. Pochopujete dojista.

Dorost a žactvo.

— Dětské besídky na východní straně v Clevelandu, O., vedením sboru "Cleveland" pěkně pokračují, ba v mnohém mohly by být vzory městům a sborům jiným. Pořady jsou přičiněním činovníků pilných, jako bři. Skala a Knobloch, vždy pěkné a jen bylo by záhodno, aby také rodičové častěji se na tu svou drobotinu přišli podívat.

— Nevíme jestli vám cvičitel váš pověděl o návrhu, aby jste poslali do Čech americký praporec na památku

návštěvy našich boreů a sester v Praze u příležitosti 5. sletu všesokolského, aby jste k cíli tomu zavedli si sbírky mezi sebou. Dotyčný návrh vyšel ze Župy Severo-Východní. Sbírejte a pošlete ty své centičky prostřednictvím cvičitelů svých na místo určení, jestli oni schválí, ne-li tož přispějte k daru Sokolstva amerického.

— U příležitosti veřejných cvičení starejte se vždy o to, aby co nejvíce spolužáků vašich dostali jste do cvičírny, aby se pouhým koukáním na práci a hbitost přesvědčili sami, jak pěkný jest ten tělocvik soustavný a jeho výsledky. Po cvičení tažte se na úsudek jejich a uvidíte-li, že hodni jsou státi se druhy vašimi, přimějte je, aby chodili s vámi.

— Pamatujte si, že v tělocvičně připravujete se pro první kroky do života dokonale vyvinutou, skutečně zdravou, poměrně silnou a utužovací práci. Tu učíte se nejen prováděti výkony, ale i vytrvalosti a získáte křeposti a ladnosti.

— Tělocvik jest osvěžením po duševní práci ve škole, vzbuzuje vzlet, hrdinnost, jarost a dělá z vás povahy. Co jest to povahy? Inu asi tolik co sami vyrozumíváte slovem "gentlemen", muže celé, zdravé, nikoliv schoulostivělé a podajné figurky.

Věci české a slovanské.

— Při společné schůzi spolupracovníků při pátém sletu všesokolském v Praze, vzpomenu bylo i výpravy naší a vyslání boreů N. J. S., jakož i bratří našich slovanských, od nichž si naši mnoho slibují, protože v Praze jako sokolové budou poprvé. Cizina a různé veliké žurnály o slet se zajímají, co zatím z gymnasií ruských přibude žactvo, aby posílilo se v tužbách svých po silném člověku slovanském. Bulhaři, Slovinci, Chorváté, Srbové již šiky své hotoví k zájezdu do Prahy a také z území ohroženého a z Němce bude tu poselstvo, vedle našich z Anglie, Francie atd. nečítaje v to členy cizích svazů tělocvičných.

— Přihlášky ku sletu se denně množí. Veškeré odbory pracují pilně a tolik jest jisto již dnes, že v té slovanské rodině, před tváří ciziny nebudou scházeti ani přátelé českého národa z Cetyně a Něguše, kteří u příležitosti sokolského zájezdu na Černou Horu projeví k řadám sokolským lásku a oddanost měrou vršítou. Všesokolský slet bude praktickou a trvalou odezvou radostných dní na Černé Hoře, neboť v předsednictví Č. O. S. schválen byl návrh br. dra. Scheinera, aby veškeré župy sokolské buď samy o sobě nebo ve sdružení s jinými vzaly si na starost výchovu jednoho z mladých synů Černé Hory a nákladem svým postaraly o jeho odborné vzdělání. Jde zejména o odchování zručných řemeslníků a hospodářů.

— Polské sokolské jednoty v Poznani vyšlou na slet do Prahy 250 boreů a tu již Prusákům z toho naskakuje husí kůže a listy jejich žvaní o "veliké Polsee", panslavismu atd., jen aby proti počínu Sokolstva v Čechách vyvolali předsudek v Berlíně a odtud ve Vídni.

— K pátému sokolskému sletu v Praze vydán bude veliký, umělecký památník, jehož pořadatelsví svěřeno umělcům prvního řádu, spisovatelům a mistrům slova vázaného. Doufáme, že tentokráte najdeme i ukázky prací druhých větví slovanských, ano i z amerického brku sokolského.

— Rázovitý a šlechtitný br. Matěj Šmídl, člen pražského Sokola zemřel a v závěti své odkázal sboru tomu 50,000 korun, právě doslovně v závěti své, že dává jednotě "jejíž krásné a ušlechtilé vlastenecké snahy, velkým Tyršem a Fuegnerem hlásané vysoko sobě vážil." Byl skromný to muž a bratr dobrý. Památce jeho všechna čest!

— Ženské odbory moravské vystoupí v Praze o sletu ve třech skupinách a nacvičí každá jiný druh národního tance.

— A opět jeden odešel z těch, kdož stáli u kolébky Sokola. Jest to br. Adolf B. Stýblo, jenž zemřel v Praze dne 14. března a dokonil tak život plný blahoplné práce národní. Týž narodil se 28. dubna 1848. Zastával po leta četné vynikající hodnosti v nejčelnějších národních podnikcích a byl chefej nakladatelské a knihkupecké firmy, jakož i prvním pokladníkem Ústřední Matice Školské v Praze. V řadách sokolských vynikal kdys jako pilný pracovník. Čest budiž jeho památce!

— Pamatujeme se dobře na starého harcovníka sokolského br. Josefa Buška, člena T. J. Sokol v Jičíně, na počest jehož po 30leté činnosti jednatelské ve velké dvoraně Tyršově tamtéž, pořádán byl dne 17. března večírek s vhodným pořadem. Proslov měl br. JUDr. J. Lachman. Vděčíme pořadateltvu za pozvání s podobenkou oslavence a br. Buškovi přejeme jen vše dobré a činnosti jeho na mnohá ještě leta.

TĚL. JED. SOKOL-FUEGNER V LONG ISL. CITY, N. Y. (Lístek do "Památníku".)

Bylo roku 1886, když přesídlil se sokol A. Tesař z New Yorku do Long Island City, kde usazeno bylo as tak 50 rodin českých. Jsa vždy snaživým u věcech sokolských pokusil se založiti i zde sbor, což se mu v plné míře podařilo; nebť na den 21. srpna téhož roku svolána byla do místnosti Němce Fichtla první schůze. Tu přihlásilo se ihned 30 členů, a sice: Matěj Truneček, Václav Hampl, Jos. Maršán, Fr. Strnad, Mir. Tynger, Kar. Vocásek, Jos. Novotný, Fr. Vozáb, Aug. Tesař, Jos. Lomička, Jos. Jedlička, Jan Štěpina, Ant. Pelikán, Ant. Supeš, A. Stožický, Em. Šmidt, Vác. Maršán, Old. Bažata, Fr. Holub, Jos. Hampl, J. Votke, Ant. Makarius, V. Havlina, Fr. Červený, Fr. Jedlička, Em. Votočil, M. Štěpina, Vác. Vančura, Jos. Velebil, Jan Vlk. V téže schůzi zorganizoval se sbor a přijal jméno: Těl. Jed. Sokol v Dutchkills, L. I., a zvoleni činovníci jakož i náčelník. Starostou zvolen M. Truneček, náčelníkem August Tesař. Nyní jednalo se o to, jak zahájit vlastní činnost, když prozatím potřebného náčiní nebylo a tak nuceni jsme byli prováděti cvičení pořadová, prostná, tyčemi, činkami a pod. Místnost, kterou výbor vynašel u Marry, Irčana to, byla dosti prostorná, takže dařilo se nám z počátku i při tomto cvičení, které jsou řízeno rukou zkušenou bylo i tak dosti vydatným. Činných členů stále přibývalo.

Nyní bylo již na čase zaopatřiti si náčiní, ale jak! Peněz nebylo, jako každý začátek, tak i náš byl těžký. Ale vezmi, kde vezmi, peníze být musely, proto usnesli jsme se pořádati zábavu na oslavu našeho založení. K tomu zvolili jsme den 25. září 1886, v místnosti, ve které jsme cvičili. Pozvali jsme též naše spolubratry v New Yorku, kteří se v plném počtu zábavy naši účastnili. Čistého výtěžku měli jsme \$64.50 a tak prozatím dosti do začátku.

Zábava tato pomohla nám totiž k náčiní, na němž zahájili jsme pak pravidelnou činnost tělocvičnou. Cvičení konána dvakráte týdně, totiž v úterý a ve čtvrtek. Netrvalo dlouho podán návrh, aby sbor náš připojil se k Nár. Jed. Sokolské, což se stalo skutkem, dne 15. ledna 1887. Přijetí v tento náš svaz oslavili jsme opět společnou zábavou, po níž dostali jsme výpověď z místnosti, ve které jsme cvičili, nebť náš hostinský trochu "přebral" a tak nevěda, co činí nás ve 4 hodiny ráno za tmy jak náleží vystěhoval. Na to nuceni jsme byli hledati místnost jinou, již konečně u paní Cheherové později jsme našli. Tu však bylo nám platiti nájemné \$12.50 čtvrtletně, jiná pomoc však nebyla. V týž čas zaveden byl též spolkový stejnokroj. Asi po půl roce roznosla se zpráva, že náčelník Sokola new-yorského zamýšlí v mí-

stě našem stavěti prostranou místnost, což se asi po 3 měsících též stalo, a my se k němu odstěhovali. Měli jsme cvičírnu bezplatně a mnohem prostornější.

Když společný cvičitel br. K. Štulík přijel do Spojených Států zavítal i k nám. Asi po měsíčním pobytu bylo nám se s ním rozloučiti, však dobrá jeho snaha ani u nás neminula se cíle.

Dne 12. září 1887 uvolili jsme se též vydržovati českou školu, jelikož nebylo možno najíti učitele za takových podmínek, jaké jsme kladli, žel sešlo z toho.

Nová nesnáz potkala nás poděkováním se bratra Aug. Tesaře z jeho náčelnické a cvičitelské činnosti; byltě nucen odstěhovati se opět do New Yorku. Tím ztratili jsme dobrého cvičitele a agitatora pro naši věc.

Dne 27. listopadu roku 1887 na den děkuvzdání pořádala jednota naše zábavu, spojenou se závody členů za tím účelem, aby členové více ku cvičení přilnuli. Vítězové byli: prvním Oldřich Bažata a druhým Václav Vančura.

Rok 1888 byl pro nás nepříznivým, nebť členové museli býti vylučováni pro neplacení příspěvků, takže nás zůstalo pouze jedenácte. Kolik tu bylo úsměšků našich odpůrců, již domýšleli se, že jednota naše se rozpadne a rozpadnouti musí. Ale nestalo se tak. Náš zbylý hlouček bratrský k sobě přilnul a cvičení jsme třikrát v týdnu navštěvovali. Téhož roku učinili jsme vyzvání českým osadníkům v Dutch Kills, aby se k naší jednotě přidali a též své dítky do cvičení posílali, poukazující na to, jak tělocvik blahodárně působí na tělo lidské. Ale veškerá agitace naše byla marnou.

Roku 1889 v měsíci srpnu vyslala jednota naše celé družstvo k okrskovým závodům do Baltimore, ano i soudce byl povolán od nás k těmto závodům, a sice br. Matěj Truneček. Závodní četa sestávala z bratří: Vozáb Fr., Vančura Vác., Vančura Alois, Vančura Fr., Havlina Vinc. a Soukup Vác. Z jednotlivců obdrželi ceny: Vozáb Fr. druhým na koni na dél a na šíř, Vančura Alois prvním ve šplhání 32 stop, Vančura Vác. druhým ve zdvihání břemen, 100 liberní činku vzepřel 9krát, a druhým ve šplhání 30 stop. Z toho seznati lze, že snaha naše čelila ku povznesení Sokolstva, a my snažili se pracovati nezištně. Jednota naše tolik peněz neměla sice na vyslání celého družstva a zaplatila borcům pouze cestovné, však oni ostatní vydání si platili sami.

V tomto roce též jednota naše o několik členů sesílila. V roce 1890 učiněno opět vyzvání na naše osadníky, aby aspoň své dítky do cvičení posílali. Na to se jich v krátkém čase přihlásilo as dvacet, a v červnu téhož roku započato již s vyučováním žáků. V červenci roku 1890 vyslala jednota zástupce svého k urovnání sporu Nár. Jednoty Sokolské na sjezd v Clevelandu, kteréžto místo zastupoval Vinc. Havlina.

Dne 9. srpna 1890 změnil sbor svoje jméno na Těl. Jed. Sokol Fugner v Long Island City.

Dne 11. října 1890 založen tu též dívčí sbor, sokolek, jenž od začátku zkvétal. Sestry naše odbývaly jednou týdně cvičení v počtu asi 16. V druhém ale roce ztrácely na členkách, takže jejich měsíční příspěvky nemohly ani krýti vydání za nájem z místnosti, kde cvičily a tak sbor žel zanikl.

V říjnu téhož roku vykonala jednota naše sbírku mezi Čechy ve prospěch povodní stížených rodáků ve staré vlasti. Táž vynesla \$38.80, jednota naše darovala \$4.20, takže jsme celkem poslali 100 zl. r. č., jako na důkaz, že i u nás pamětliví jsme byli vždy toho, že "co krev pojí, voda nerozdvojí".

V květnu roku 1891 odbývala jednota závody žáků. Prvním byl Uher Jos., druhým Wokál Eduard a třetím Šultz Vác., též ostatní žáci byli odměněni. Tyto závody byly pořádány za tou příčinou, aby jednota získala více žáků

do cvičení a podala v ohledu tom průkaz vlastní práce, což se nám částečně podařilo.

V červnu roku 1891 vyslal k nám Výk. Výb. N. J. S. cvičitele br. Jana Pavlíka na 3 měsíce a jednota naše získala jej ještě na dalších 5 měsíců. Jeho vedením jednota naše ve cvičení zdárně prospívala. Již měsíc po tom vyslali jsme borece našeho k hlavním závodům do Milwaukee. Byl to br. Alois Vančura, kterýž vyšel jako čtvrtý hlavní závodník v nižším oddělení, a to mezi sto padesáti borci důkladně připravenými, jakž všem známo nám z ruchu tehdejšího.

Dne 30. ledna 1892 pořádala jednota naše první maskární ples, jenž se skvěle vydařil. Od té doby děje se tak každého roku a my opravdu jen získáme na přízni lidu svého, jemuž vedle práce výchovné i mnohou ušlechtilou zábavu poskytnouti se snažíme. V témže roce v měsíci únoru utvořen příčiněním Aloise Wokala též dramatický odbor, jenž se těší všeobecné oblibě a pokračuje zdárně. Co toto bylo psáno byl řiditelem br. Anton Polák, jehož příčiněním jednota též pořádala několik poučných přednášek.

Roku 1893 do závodů chicagských při světové výstavě vyslán byl jako borec pilný br. Fr. Vančura, jenž dobyl 3. ceny ve vzpírání břemen, vzepřev 69 lb. činku 36krát. Jelikož našemu závodníku nebylo možno, aby se zdržel při těchže závodech i do sjezdu jednacního, zastupoval nás br. Ant. Voříšek, člen T. J. Sokol v New Yorku.

Roku 1894 do župních závodů v New Yorku vyslali jsme 13 boreců: 6 do vyššího a 7 do nižšího oddělení. První družstvo sestávalo z bratří: Vančura Alois, Vančura Vác., Vančura Fr., Vozáb Fr., Uher Josef a Bohman Anton; druhé družstvo sestávalo z bratří: Kašpar Bohman, Soukup Vác., Fric Bohman, Havlina Vinc., Sklenka Josef, Sklenka Boh. a Pilnáček Jan. Soudcem zvolen byl Jos. Beneš, člen T. J. Sokol v New Yorku.

V měsíci srpnu 1894 nás navštívil společný cvičitel, br. Jan Mendík, a tolik dlužno přiznati, že práce jeho upřímná se neminula u nás cíle nikterak a neradi jsme se s ním rozloučili.

Roku 1896 založen znovu Těl. Sbor Dívek a Paní, jež chutě daly se v práci a cvičily jednou týdně, působíce mnoho dobrého pro sbor náš a celek národní vůbec. Závodů st. louisských o světové výstavě účastnila se sestra Kateřina Strnadova, jež spolu s druhými se činila.

V červenci roku 1896 přistoupil do naší jednoty Patronát pro českou Svob. Školu v Long Island City asi s 20 členy a s hotovostí \$21.35 i pozemkem 50x100 st. Sbor ten po 2½letém působení nemohl dále českou svob. školu vydržovati z nedostatku finančního a tu jednota naše, jež vždy snaží se plniti zásady sokolské, přijala na sebe i tento těžký úkol a vydržovala sama českou svob. školu jakž ostatně již dělo se z větší části již po 7 roků. Škola poměrně malý sbor náš každého roku stála \$204 bez školních potřeb. Dále však jsme samostatně školu svob. nemohli vydržovat při napnutí všech sil, pročež roku 1902 usneseno bylo učinit vyzvání na druhé české spolky působící v městě našem, aby nám pomocné ruky podaly a pomohly školu vydržovat. Neminulo se účinkem a my zajásali. Co toto píše, českou svobodomyšlnou školu vydržíme od roku 1903 sbor zástupců čtyř spolků a sice: Těl. Jed. Sokol Fugner, 3 zástupci; Dvůr Tyrš č. 378 Lesníků Amerických, 3 zástupci; Řád Columbia č. 3, 3 zástupci a Těl. Sbor Dívek a Paní, 3 zástupkyň. Jednota naše na školu průměrem platila ročně \$40. Vyučování děje se tu jednou týdně, v sobotu, a sice ve dvou třídách i pokračuje se zdárně opravdu až po dobu přítomnou. Ku konci roku 1896 čítala jednota naše 61 členů.

Roku 1897 o velikonočních pořádali jsme věcnou výstavu ve prospěch sborové pokladny a tu čistý výtěžek byl \$499.55. Roku 1897 ve dnech 5. a 6. září byly odbývány závody Župy

Východní, jakž pořádala jednota naše v Rawenswood Parku Fred. Tvrđíka. Závody tyto těšily se značné návštěvě obecnosti a na závoděšti mezi závodníky panovala úplná shoda a radost z vlastní práce. Čistý výtěžek obnášel \$169.62. Z toho obdrželi jsme u nás \$83.81 a Výk. Výbor. N. J. S. \$85.81. K závodům těmto vyslali jsme 14 boreců: 1 do vyššího oddělení a 13 do nižšího oddělení a měli jsme 3 soudce. Soudci byli bratři: Vančura Fr., Vozáb Fr. a Sklenka Jos. Ve vyšším oddělení závodil br. Vančura Alois, kde dobyl druhé ceny na bradlech. V nižším oddělení dobylo naše první družstvo třetí hlavní cenu na všem nářadí a prvním bylo též na bradlech a koni na dél a druhým bylo na hrazdě a na koni na šíř. Z jednotlivců první hlavní cenu na všem nářadí dobyl Uher Josef. První družstvo sestávalo z bratří: Uher Josef, Černovský Fr., Wokal Eduard, Vančura Václav, Bohman Anton, Soukup Vác. a Sklenka Bohumil, náhradník. Druhé družstvo sestávalo z bratří: Hoffman Fr., Sklenka Emil, Louda J., Šultz Vác., Koutník Josef a Beneš Vojtěch.

V srpnu roku 1898 na sjezdu v Omaze, Neb., nás zastupoval br. Alois Wokal, člen Těl. Jed. Sokol v New Yorku.

Roku 1899 do cvičitelského kursu v Chicagu vyslali jsme posluchače br. Uhra Josefa, který obdržel diplom druhé třídy cvičitelské.

V červenci roku 1900 stihla nás však veliká pohroma, neboť místnost br. Aloise Wokala, v níž jsme plných 13 roků cvičili, vyhořela do základů a s ní i naše veškeré nářadí, obrazy a knihy. Pojištěním jsme byli sice úplně kryti, obdrželi jsme celých \$400, ale ztráty byly přece. Měli jsme též za to, že nám shořel i prapor, který jsme krátce před tím koupili a nebyl pojištěn. Ale jak se nám ulehčilo, když nám br. Wokal ve schůzi oznámil, že prapor zachránil, mělt' jej náhodou ve své šatně. Díky mu za to všel všech nás. Nyní nám nastala nová nesnáz, neboť ve výkolu takové aneb podobné místnosti, jako měl br. Wokal, nebylo a co hlavního, takové, abychom ji mohli používat 4krát týdně bezplatně. Proto byl zvolen výbor, aby našel nějakou místnost, kde bychom mohli aspoň cvičení odbývat. Výbor vynášel místnost a to opět u Čecha, obě. M. Hnise na Sunny-side, kterouž rovněž zdarma jsme získali, ač byla asi o dvě třetiny menší, nežli místnost Al. Wokala. Ale co jsme měli dělat, museli jsme přijmout co se dalo, jiné místnosti nebylo a tak jsme se museli v měsíci téhož roku stěhovat.

V srpnu roku 1900 vyslali jsme do závodů v Clevelandu bratry: Černovského Fr. a Wokala Ed.

V září roku 1900 na dělnický svátek pořádali jsme slavnost odhalení praporu v Ravenswood Parku. Slavnost tato se nám skvěle vydařila a byla to jedna z památných, které dlouho v myslí naší utkví, jak co do významu svého, tak uspořádání vlastního.

Roku 1902 zamýšleli jsme zbudovati si svůj vlastní stánek v rozměru 50x100 st. nákladem asi \$20.000, jelikož ale nejbližší osada česká od tohoto pozemku jest vykupována pennsylvanskou drahou, upuštěno od tohoto úmyslu a stavba odložena na dobu neurčitou.

V září roku 1902 vyslali jsme do závodů Župy Východní do Baltimore 6 boreců do nižšího oddělení, též i soudce byl povolán a sice br. Sklenka Josef. Četa sestávala z bratří: Černovský Fr., Wokal Ed., Holub Fr., Bohman Anton, Vojtěch Filip a Koutník Jan ml. Z jednotlivců vítězem byl: Vojtěch Filip, vzepřel 60 lb. činku 134krát, což byl úspěch dosud neslýchaný.

Zástupcem na sjezdu N. J. S. v St. Louis, Mo., roku 1903 byl br. Truneček Matěj.

Dne 28. května 1904 se jednota naše opět přestěhovala od M. Hnise ze Sunny-side a sice za tou příčinou, že osada ta byla drahou již zcela vykupována a majitel mohl každým okamžikem prodat. Tak abychom nezůstali bez místnosti,

usneseno se odstěhovat do místnosti Němce obě. Wolkerta u Prospect ul. Místnost tato jest velká a úhledná a co hlavního, získána též zdarma.

Na závodech v St. Louis o světové výstavě měli jsme dva borce a ti rovněž obstáli jen čestně.

Jednota naše pořádala od svého založení do nynější doby několik veřejných cvičení, jichž pořad vždy byl opravdu pěkným a vhodným na průkaz práce naší výchovné. Zvláště od roku 1898 byla veřejná cvičení naše velice poutavá, neboť cvičili nejen sokolové, ale též sokolky, žáci a žáčky v počtu slušném.

Sbor náš od svého založení až do doby sestavení těchto dějin měl následující starosty a náčelníky:

starosta	náčelník
Roku 1886 Truneček Matěj	Roku 1886 Aug. Tesař
" 1887 první pololetí Hampl Josef	" 1887 první pololetí Aug. Tesař
" 1887 druhé pololetí Truneček Matěj	" 1887 druhé pololetí Vozáb Fr.
" 1888 " "	" 1888 Štefek
" 1889 " "	" 1889 Vozáb Fr.
" 1890 " "	" 1890 " "
" 1891 Kaša Antonín	" 1891 " "
" 1892 " "	" 1892 Wokál Alois
" 1893 Vozáb Fr.	" 1893 " "
" 1894 " "	" 1894 " "
" 1895 Uher Vác.	" 1895 " "
" 1896 Poskočil Antonín	" 1896 " "
" 1897 Truneček Matěj	" 1897 Vančura Fr.
" 1898 " "	" 1898 " "
" 1899 " "	" 1899 " "
" 1900 " "	" 1900 " "
" 1901 Vozáb Fr.	" 1901 " "
" 1902 Truneček Matěj	" 1902 " "
" 1903 " "	" 1903 " "

ZMĚNA ADRESY.

Žádám bratry sokoly, aby povšimnuli si změny mé adresy a psali nyní na místě 1562 W. 16th St. — 898 S. Kedzie ave. Prosím zároveň, aby změny té povšimly si administrace tělocvičných časopisů v Čechách, které na moji adresu listy posílají. Na zdar!

Josef Čermák, 898 S. Kedzie ave.

POSLEDNÍ DNOVÉ LIDSTVA.

Romanetto J. Arbesa.

Kdysi — vracel jsem se Ostruhovou ulicí z bezúčelné vycházky na Bílou Horu domů — vešel jsem po mnoha letech zase jednou do Kajetanského chrámu.

Možná, že vlákala mě tam nějaká nahodilost; ale nepamatuju se... Vim jen, že bylo to v letě před desíti nebo dvanácti lety za svrchované fádniho nedělního odpůldne — ulice že byla skoro liduprázdná, slunce že pražilo a já byl unaven...

Možná tedy, že hledal jsem v chrámě na okamžik ochlazení, že chtěl jsem si poodpočinout. Ale paměť má se mi zrádně zpronevřuje; na vlastní příčinu nemohu se upamatovat. Za to pamatuju se zcela dobře na vše, co následovalo.

Když jsem vstoupil, ovanul mne příjemný, osvěžující chlad a místo obvyklé ve chrámech sladce odporné vůně kadidla, voskovic a svadlého kvítí — jemný a nikoli nepříjemný zápach, podobný zahňávajícím mišpulím.

Znal jsem prostý a skoro ničím zvláštním nevynikající

kostel ten již z let studentských a dětských. Znal jsem jej, když v něm nebyl ještě zaveden moderní plyn místo tradicionálních posvátných voskovic, kdy nebyla ještě správa jeho v rukou členův "Tovaryšstva Ježíšova" a vnitřek jeho činil nevlídný, pošmurný dojem jako zvetšlá, brzkému zániku věnovaná místnost, do které zamženými, pavučinami opředenými okny vnikalo světlo tak matné, že začmoudlá klenba, zčernalé stěny, polo ztrouchnivělé lavice, zaprášené sochy, obrazy a jiné okrasy — vůbec vše — zdálo se býti mlhou zastřeno.

Popošeď loudavě skoro do prostřed chrámu rozhlednul jsem se kolem.

Nápadná přívětivá čistota mě překvapila. Jasně světlo denní vnikající do vnitř okny na západ obrácenými, osvětlovalo právě skoro třetinu chrámu. Po někdejší nevlídné pošmurnosti nebylo nikde památky. Vše, co druhdy dojem ten činilo, bylo odstraněno, opraveno nebo nahrazeno něčím, co činilo dojem nepoměrně přívětivější a vábnější.

Nechť utkvělo oko na čemkoli, všady postřehlo známky vzorné starostlivé pečlivosti, aby byl někdejší nevlídný, skoro skličující ráz vnitřku chrámového pokud možná vyhlazen. —

Jinak byl chrám skoro liduprázdný. V lavicích, jimiž jsem byl prošel, sedělo nebo klečelo tu a tam asi šest nebo sedm osob, hlavně žen, pohřížených v modlitbu nebo zbožné rozjímání. — Všimnul jsem si jen mladého vojína v uniformě s tmavě karmínovými výložky. Klečel v první lavici od vchodu s rukama nad modlitební knihou sepjatými — za nedělního odpůldne v chrámech pražských zajisté zjev velmi řídký...

Kolkolem panovalo hluboké, skoro příšerné ticho. Přes všechnu přívětivost celku zdálo se mi, jako bych se byl octnul v místě, kam nepatřím, a kde mi dříve nebo později musí býti nevolno.

I rozhodnul jsem se, že chrám zas opustím. Ale místo středem lavic, kudy jsem byl popošeď, zabočil jsem kolem jednoho z dvou mohutných zděných pilířů, jimiž jest v popředí hlavní loď chrámu oddělena od lodí postranních, v nichž jest umístěno několik nenápadných oltářů pobočních.

Dutý ohlas mých kroků, ač jsem je tlumil, seč bylo možno, odrážel se od klenby a stěn chrámových tak nápadně, že mi snad ještě nikdy nezněl tak odporně jako tentokráte. Ubíral jsem se tudíž nazpět co možná loudavě a plíživě, zastavuje se takoruka při každém druhém, třetím kroku a rozhlížeje se kolem, zda-li bych snad přece někde nepostřehl něco, co by stálo za pozornost bedlivější.

Pozornost moji však neupoutalo pranic kromě několika zpovědnic. Když však jsem se octnul zase u hlavních dveří, napadlo mi, že zahledl jsem zpovědnice více, než-li jsem se mohl nadíti. Mimovolně zabočil jsem i kolem sloupu na pravo od vchodu, bych se přesvědčil, nejsou-li zpovědnice umístěny také zde.

Prošel jsem poboční lodí podle vedlejších oltářů a i zde shledl jsem množství zpovědnic umístěných, kde vůbec jen bylo vhodné místo.

Nepočítal jsem jich; ale zdá se mi, že jich bylo v nevelkém chrámě asi patnáct — tudíž počet nápadný. — Na některých byly umístěny zřetelné nápisy "Česky", na jiných "Deutsch"; u všech pak jsem postřehl zelené záclonky, jež byly někde bud' úplně zataženy, tak že do zpovědnice nebylo viděti, jinde pak jen na polo neb úplně odhrnuty, tak že bylo bud' z části nebo zcela viděti do vnitř zpovědnice.

Přiznám se, že novoty tohoto druhu, která umožňuje, aby zpovídající duchovní nebyl ve zpovědnici viděn, nebyl jsem si v chrámech ještě nikdy všimnul. Není tudíž divu, že myšlénky mé soustředily se na několik okamžiků kolem ní.

A polo chtě a polo nechťe, vrátil jsem se plíživě a co možná tiše a pomalu touže cestou, kterou jsem byl přišel, a věnoval pozornost každé zpovědnici, u které byla záclona zatažena.

Nikde však jsem nepostřehl ničeho, z čeho bych byl mohl souditi, že v té neb oné zpovědnici sedí za záclonou duchovní čekající, až někdo po straně přiklekně, aby upřímným a zbožným vyznáním svých hříchů ulehčil svému svědomí.

Zatažené záclony splývaly v nahodilých záhybech dolů na širší prkénka v popředí dvířek zpovědních — beze všeho záchvěvu, ztrnule. Přes to jsem se před každou zpovědnicí se zataženými záclonami zastavil a chvíli pozorně, ba napjatě naslouchal, nezaslechnu-li ze vnitř nějaký, byť sebe nenápadnější šelest.

Nezaslechl jsem však ničeho. Hrobové ticho rušeno jenom tehda, když jsem se pohnul sám a vzrušil je šelestem šatu nebo dunivým, ať přitlumeným krokem vlastním.

Tak prošel jsem poboční loď v pravo ode dveří a zabočil do poboční lodi na levo. Ale ani zde jsem nepostřehl, po čem jsem bezděky a skoro možno říci bezúčelně slídl.

Zpovědnice zdály se býti vesměs prázdné. Teprve, když jsem se byl na pohled sám o tom přesvědčil, napadlo mi, že v době, kdy jsem do chrámu zavítal a kdy v něm nebylo ani deset lidí, bylo to zcela přirozené.

Rozhodnul jsem se tedy, že opustím chrám. Náhodou zabočil jsem však zase skoro až do jeho středu, bych odtud prošel mezi lavicemi ku hlavnímu vchodu.

V tom nade mnou kdesi po straně cosi nápadně zašelestilo, jako by bylo světylko v lampičce zaprasklo. Pohlédl jsem směrem, odkud byl zvuk ten zavzněl, a zrak můj postřehnul opodál ve výši jednu z dvou věčných lamp s červeným světlem, visících na dlouhých provazích se stropu přede dvěma pobočními oltáři, zakroužil ještě jednou po vysoké klenbě chrámu a sesmekl se na hlavní oltář, jehož obraz nelézaje se právě skoro úplně ve stínu byl s místa, kde jsem stál, naprosto nerozeznatelný. Připomenul si, že nalézá se na hlavním oltáři jeden z výborných obrazů — práce mistra Altemonte — představující sv. Onářeje a Filipa, postoupil jsem blíže k oltáři až k nízkému zábradlí, jímž jest v místech těch chrám přepažen, tak že jest hlavní oltář od zábradlí asi dvacet kroků vzdálen.

Přes to, že upěl jsem na vzácný obraz oltářní zrak svůj co možná bystře, a díval se na něj upjatě po několik minut, nerozeznal jsem přece nic více, nežli matné obrysy nějakých postav.

Po chvíli jsem se skor nevrle odvrátil, abych odešel; ale pozapomněv na směr, kterým jsem chtěl mezi lavicemi chrám opustit, zabočil jsem k postranní lodi na pravo a pohlednul na zpovědnici umístěnou v koutě poblíž prvního pilíře — bezděky jsem stanul.

Zpovědnice se zataženou, temně zelenou záclonou nalézala se v plném světle vnikajícím okny na západě, a na prkénku nad dvířkami bylo viděti ze spod záclony vyčnívající — ruku lidskou.

Zpovědnice byla tudíž obsazena.

S místa, kde jsem se byl zastavil, bylo lze rozeznati každou podrobnost. Stál jsem skoro těsně u rohu pilíře, a zpovědnice nebyla než asi čtyry nebo pět kroků vzdálena. Nahodilá tato okolnost byla příčinou, že jsem vyčnívající ruce a bezprostřednímu okolí jejímu věnoval větší pozornost, nežli by se bylo asi stalo, kdybych ji byl postřehl z větší vzdálenosti nebo v osvětlení méně příznivém.

Na první pohled jsem rozeznal kostnatou, nerozpracovanou pravou ruku mužskou s nápadně jemnou kůží, ruku člověka dobře živeného a ruční prací se nezabývajícího.

Ležela na temně žlutém, tu a tam rozpraskaném, místy ohmataném a místy se lesknoucím prkénku — úplně volně

na plocho — dlaní a nataženými prsty dolů: asi tak, jak by ji byl položil resignující člověk v okamžiku, když v duši jeho zavládne dočasný naprostý klid — tedy bez hnutí, ztrnule, jako by vůbec ani nebyla částí živého organismu.

V prvním okamžiku mi napadlo, že to klam smyslů, ale hned zase, že to nemůže býti než-li ruka — vosková Tak podivně působila na mne jinak pravědní a bezvýznamná nahodilost, které bych si byl jindy snad ani nepovšimnul.

Skoro v nerozdílném okamžiku však jsem poznal, že to ruka živého člověka — patrně ruka zpovědníka, kterýž sedě neviděn ve zpovědnici trpělivě čekal, až někdo ze zbožných věřících po pravé nebo po levé straně zpovědnice přiklekně, aby se vyzpovídal.

Zadíval jsem se na ruku pozorněji.

Byla zašloutle bílá jako z vosku — se zarůžovělými, čistými a pečlivě ostříhanými nehty a nápadnými svaštěnami kůže nad ohyby prstů — zřejmý to důkaz ruky energické, která by v případě potřeby dovedla ráznost ducha provázeti přiměřeným gestem a snad i skutkem. Mimo to byla nápadně čistá jako ruka člověka, jemuž jest mýdlo několikrát denně nevyhnutelnou potřebou.

Vše to postřehl jsem v několika okamžicích a již jsem se chtěl obrátiti k odchodu, když ruka náhle skoro křečovitě zatřásla se v pěst, ale hned zase zaujala skoro úplně původní posici — toliko s tím rozdílem, že prsty, vyjímaje palec a ukazováček, pohybovaly se nyní v rychlém tempu, jako by vlastník ruky projevoval nedočkavost, nebo z dlouhé chvíle prsty pobubňoval.

Možná, že to byly pohyby bezděčné; přes to upoutaly moji pozornost. Napadloť mi, že všechna gesta lidská a tudíž i pohyby pouhé ruky jsou ve zcela přirozené a přesné souvislosti s různými stavy duše lidské, a přes to, že nebyla až dosud souvislost ta snad nikým vědecky zkoumána a v systém uvedena, že snad přece lze z pohybů pouhé ruky aspoň povšechně domysleti se některých význačnějších druhů duševních hnutí, jako náhlého vzplanutí hněvu, podivení, úžasu, nevrlosti, rozmrzelosti, uspokojení, nedůvěry, souhlasu a podobných.

A nápad ten, který zdál se mi státi aspoň za pouhý, byť sebe povrchnější, nahodilý pokus, přiměl mě, že postoupiv o krok blíže věnoval jsem ruce pozornost zbystřenou.

Několik vteřin pobubňovala, načež zůstala zase klidně, skoro ztrnule ležeti na plocho, podobně jako původně, jen že byly prsty poněkud přikrčeny. Teprve nyní postřehl jsem nápadnější modravé žíly a některé odchylky prstů od přesné pravidelnosti. Ukazovák byl jaksi zkroucen a přihrben, prostřední prst pak měl po straně k palci mozolovitou prohlubeň — důkaz to, že ruka ta patrně pilně, vytrvale a snad i namáhavě zabývala se psaním. Tu a tam byla kůže záprstí, zejména prstů skropena drobnými i většími pihami. Chloupkův jsem nepostřehl. Bezpochyby byly světlejší barvy, nejspíše rusé.

Přirozeno, že skoro současně s pozorováním ruky zahájila i obraznost má tajemnou svou hru a zbudila v duši mé zpočátku mlhavou, později však zcela jasnou a určitou představu člověka, kterého jsem — neviděl. Po několika okamžiků mi bylo, jako bych viděl skrze neprůhlednou záclonu do vnitř zpovědnice zcela zřetelně. Zpočátku se mi zdálo, že vidím uvnitř v levém koutě poněkud přikrčeného duchovního v černém taláru — muže prostředního věku, jehož bezvousá tvář jeví právě výraz svrchované apatie. Náhle vyhoupla se před duševním zrakem mým známá fysiognomie . . . Avšak v témž okamžiku mi napadlo, že připomenul jsem si vlastně usmívavou tvář jednoho z nejsympatičtějších někdejších svých katechetův, který byl už déle čtvrt století — mrtev, čímž obraznost má okamžitě ve své předudné činnosti ochabla, tak že jsem zase neviděl nic jiného,

než-li co jsem mohl postřehnouti fysickým zrakem: volně a bez pohnutí splývající zelenou záclonou a pod ní ztrnule vyčlívající ruku.

Upřel jsem zrak svůj výhradně jen na ruku a to tak upjatě, že se mi po chvíli zdálo, jako bych viděl dvě ruce nad sebou — jednu zcela zřetelně a bez pohnutí, druhou matněji a chvějivě, jako by se nad první vznášela a zase skláněla.

Byl jsem si přirozeného a všedního tohoto klamu optického úplně vědom a proto zamrkav očima, na několik okamžiků jsem se zamhoufil. Když pak jsem oči zase otevřel, byla ruka zmizela. Prkénko nade dvířkami zповědnic bylo prázdné. Jenom reflex několika slunečních paprsků odrážejících se slaboučce od jedné z obou červených věcných lamp pohrával chvějivě jako matně zarůžovatělý nádech po rozpryskané, místy ohmatané a místy se lesknoucí ploše prkénka — nejinak než jako když od zamženého a zaprášeného okenního skla odráží se jemňoučký, růžový přísvit jitřní nebo večerní.

Vše to bylo však tak nenápadné a všední, že všimnul jsem si toho zajisté jen následkem napjatého pozorování, jen bezprostředně předcházel — jinak bych tomu nebyl věnoval prázdňnou pozornost.

Po chvíli zakroužil zrak můj skoro bezděky po zповědnicích, pak po nejbližším jejím okolí a po té po celém chrámě, jako by hledal vhodný předmět, na němž by se zájmem spočinul. Nikde však jsem nepostřehl praničeho, čeho bych si už byl nepovšimnul. Vše bylo, nebo zdálo se býti beze změny. Toliko mírný rum a šelest z popředí chrámu zaléhal nyní k mému uchu. Dle všeho byl někdo vešel do chrámu a ubíral se lehkým, sotva slyšitelným krokem ku předu. Napadlo mi, že to nemůže býti než-li ženská; ale v témž okamžiku šum a šelest utichl.

Opět jsem upřel zrak na zповědnicu, vlastně na prkénko pod záclonou; ale nepostřehl jsem prázdňnou změny po několik minut.

Přirozeno, že ruka, která mě byla před chvílí tak zaujala a skoro i bavit začala, přestala mě zajímat a že pocitiv toho přirozený následek: nuda — chtěl jsem se již obrátit k odchodu.

V tom zašustil za mnou ženský šat tak zvláštním způsobem, že dříve, než-li jsem se obrátil, rozpoznal jsem, že nemůže to býti než-li vztýčující se ženština.

Nemýlil jsem se. Pootočiv se, shledl jsem několik kroků za sebou ve stínu širokého sloupu, před kterýmž jsem stál, vztýčující se se země ženštinu v černých hedvábných šatech, která byla patrně před chvílí do chrámu vešla, na okamžik poklekla a právě se zase vztýčovala, by dále popošla.

Vztýčivši se popošla skutečně plíživým krokem těsně podle mne a zabočila ku zповědnicu, kde po levé straně poklekla.

Vše to stalo se tak neočekávaně, že nepovšimnul jsem si jiného, než-li že má ženština tvář zahalenou šedým závojem a na hlavě moderní tehda klobouček s pštrosím pérem.

Veškerou pozornost moji byl totiž v prvním okamžiku zaujal v pravém slova smyslu opojný šustot těžkého hedvábného šatu. Zdánlivě sice nepatrnost; ale kdo vžije se v duchu v situaci v které jsem se právě nalézal a připomene si, co jsem byl již předeslal, uvěří, že v duši mé náhle vznikly nové a nepoměrně příjemnější, ba skoro vábné představy.

Připomenutí jsem si dávno minulou dobu, kdy sličné a elegantní zjevy ženské v chrámech právě svou zbožností budily ve mne nejpoetičtější pocity, kdy zdála se mi býti každá taková zbožná kráska idealem dokonalosti — idolem,

před kterýmž nelze než-li v zbožné úctě pokleknouti a vztývatí jej jako světici . . .

Avšak vzpomínka ta duši moji jen šlehla jako matně po zablesknutí. Byltě jsem již muž obeznámený s různými klamy života — člověk v připomenutém vzhledě otrlý, ba skoro úplně otupělý.

Ani mi nenapadlo, že dáma, která byla právě podle mne tak vábně kmitla, a tak nenápadně u zповědnic poklekla, může mít pro mne jiného interestu než tisíce jiných, podobných, jež člověk denně na ulici potkává. Leč smyslně opojné zašustění hedvábného šatu znělo mi v uších déle, než-li bych se byl nadál a vzbudilo v mé duši nové, ovšem matně představy, vlastně domněnky a nebo ještě správněji: pouhé dotazy pravědní zvědavosti jako: Kdo to? — Mladá, sličná — nebo stará, ohydná nebo úctu budící? . . . Hříšnice v pravém slova smyslu nebo jen zbožná duše, kterou každý sebe nepatrnější poklesek nejpřirozenějšího druhu, každé přikřejší slovo, jež byla pronešla, nebo docela každá profaní nebo třeba jen všedně světská myšlenka vhání do zповědnic, aby upřímným vyznáním svědomí svému ulehčila?

Z VLASTI NAŠÍ STARÉ.

V Praze, dne 22. ledna 1907.

Slavný V. V. Národní Jednoty Sokolské

v Spojených Státech Amerických!

V zastoupení kuratoria Náprstkova českého průmyslového musea pokládáme za milou povinnost slavnému Výkonnému Výboru za jeho rozhodnutí, by knihy a rukopisy po zvěčnělém slovtném filosofu prof. L. Klácelovi se dostaly naší knihovně nezapomenutelným Vojtou Náprstkem založené, vzdáti vřelé a upřímné díky.

Osvědčili Jste, vzácní pánové, Vaší snahou sympatií ústavu naší spolusprávě svěřenému. Považujem Vaše dílo nejen za vzácné obohacení knihovny, ale také za důkaz, že se zájmem vzpomínáte Náprstkova díla a odkazu.

Ujist'ujíce Vás, velectění pánové, upřímnými díky svými, znamenáme se v hluboké úctě za kuratorium Náprstkova musea:

Dr. Groš, starosta kr. hl. města Prahy,
jako předseda kuratoria.

R. Tyršová. t. č. jednatelka.

J. L. Kottner, kustod musea.

V Praze, 17. března.

S velikou radostí čtli jsme zde všechny ty podrobné zprávy o přípravách Vašich v posledním čísle našeho "Sokola" k té naší veliké Olympiádě, jež den ode dne do větších roste rozměrů. A co zatím čilý u nás panuje ruch, co pracuje se přímo ve dne v noci, co na mnohé ty naše hosty se těšíme ze všech končin Evropy, ano i z Alžíru a hlavně tam od Vás, povstává ten velikolepý obraz svátků našich již v určitých rysech jako obraz práce veškerého Sokolstva, celého národa českého a bratří slovanských, již všichni na závodiště vyšlou boree své, výkvět svůj, mládež, děvy, muže i ženy, aby dokázali v čem vlastně záleží to naše Sokolství a pokud sahá síla věci jeho poetivě a snah šlechetných. Také velice se těšíme na bratry slovenské, jimž není dopřáno, aby doma na ubohé té Slovači, rozvinouti mohli činnost sokolskou, třeba dnes již mnohý jejich pracovník národní v řadách našich byl hledal posily, aneb když již z řad našich vyšel dovedl sil ducha svého uplatnění na prospěch svého národa, naučil se vytrvalosti, postupu a statečnosti, enostem to, jež ještě tak mnohý ani u nás nechápe. A přec jak pokročilo již to naše Sokolstvo!

O prvním sletu všesokolském 1882 měli jsme 1572 bratří

v průvodu a kroji a borců 700, kdežto dnes na rozsáhlém cvičišti připravujeme se pilně na 8,000 cvičenců, vedle 20,000 bratří v kroji, kdežto ženské odbory budou mít as 1.800 cvičenek a což teprve dorost, cvičení žactva, vystoupení jízdního odboru v nebyvalém dosud rozsahu, vedle všech těch nových ukázek hostů našich, závodů mezinárodních a závodu Č. O. S. na vrcholu doby se nalézající a na všechna odvětví cvičení tělesných rozšířené i hostům našim přístupné. K tomu pak podotknuli, že závody Žup ve cvičeních společných se pilně připravují se všemi téměř druhy cvičení, můžeme se těšiti na požitky po stránce technické doista skvostný. A jaká tu bude pestrost, ba i složitost. Tak oznamuje se cvičení s puškami, kyjem, cepy, krajčákem, palcátem, sudlicemi a štítem na 16 koních, s dlouhými tyčemi, praporecí a podobně, vedle různých novinek bratří slovanských a hostů našich vůbec. A to ještě nevíme o Vašem společném ničeho podrobného, jako neznáme novinku Vašich sokolek, ale těšíme se, těšíme se na Vás, již tolik obětí přinášíte společně věci naší. Za to ale budete nadšeně přijati, všechno Sokolstvo se na Vás těší, protože i ve vás vidí představitele věci naší v cizině, té cizině, kterou za novou vlast zvolili. Jste sobě, aby Jste nám byli příkladem i zápolu jiného o volnost a svobodu, jakž u Vás jest lidu veškerého.

Poslal jsem Vám již několik pohlednic sletových dřívě a nyní posílám i ty nejnovější s hudbou spolu s názorným eviků prostných, těch krásných prostných sletových vždy jeden oddíl na jedné pohlednici. A jako šly pohlednice všechny Č. O. S. rychle na odbyt a jdou, tak jdou i tyto. Totéž platí i o předprodeji lístků a vstupenek na cvičiště a o ty zajímá se i cizina, která sletu našemu věnuje tentokrát sloupce nejen odborných listů svých, ale i sloupce listů tělocvičné práce nakloněných vůbec. Ano jsou i na mnoze listy, od nichž jsme ani neočekávali příznivých posudků a přišly přece, jednak proto, že obrovská jest práce již podnikáme a vzbuzuje úžas, jednak proto, že dnes i na cvičišti zjevuje se zrakům našim denně úsilovněji, jaké budou asi ty naše Olympiady. Co do významu a účelu neměly jsme nikdy rovných těmto, kdy oznámil účast' již celý slovanský svět, bratři naši zahraniční, na Rusi a Vy tam bratři za mořem i s bratry Slováky. K mezinárodním závodům svazů evropských spolků tělocvičných přihlášeny jsou až dosud svazy po družstvu o devíti borech: Union des Sociétés de gymnastique de France, Fédération belge de gymnastique, Union des Sociétés luxembourgeoises de gymnastique, Magyarországi Tornaegyletek Szövetsége, Nedrlandseh Gymnastiek Verbond a Česká Obce Sokolská. Na Italy a Švýcarsy i Nory a Švédny také se ještě počítá, vedle mnohých vynikajících odborníků i německých, kteří jistě přijdou, aby spolu s jinými kruhy odbornými shledli na vlastní oči jaký učinili jsme pokrok, jaký jest výevik náš a to platí měrou značnou i o vojenských znalcích, již dávno vědí, že není u nás jen přednosti jediné — červené košile a brka sokolho, ale také trochu předností jiných přispívajících k ponětí novému o synech druhdy slavného národa.

Minule tak mimoděk stal jsem se svědkem toho co vyžaduje práce srovnání zasláné sem do musea Náprstkova pozůstalostí po zvěčnělém svobodomyšlníku prof. Klácelovi, jakž Vaše N. J. S. byla na náklad svůj dodala, viděl jsem ty spousty různých jeho kněh setlelých a pomůcek, jakož i nahlédl v žlutavé a krásnými, volnými myšlenkami dýšící rukopisy jeho, velkého filozofa nepochopeného doma zcela. Litovati jest jen, že tak mnohé tu nedokončeno, ba že lecos ještě schází a v mnohé práci zůstal tu jen pouhý útržek. Celkem však jest tu dosti důkazů pile, vytrvalosti, moudrosti a používání vlastního rozumu českého člověka, "starého sokola v zajetí." Zmiňuji se o věci této jen z toho

ohledu, dobře věda jakž zásluška Vaše na místě určení vřele přijata byla a s díky mnohými vzhledem na stoletou památku narození Klácela roku příštího a jedině proto, že u té zrovna příležitosti při návštěvě musea zvěděl jsem od Vás tam i zpráv méně příznivých. Překvapilo a musí jen překvapiti, jakž sděluje se v listech Vašich, že uspořádána bude z Chicaga výprava vyjma sokolské ještě jedna. Pro nás opravdu tím bolestnější, čím slavnostnější budou ty dny svátků sokolských, kdy na 200 bratří v různých výborech jednotlivých pracuje, jen aby všude panoval soulad úplný. Snadno pochopíte, že jedná se o věc eminentně sokolskou a podle toho, že všechno naše počínání býti musí, čili jednoduše, že tak i pohlíží se ku každému počínu hostů našich, zvláště drahých nám bratří zaoceánských. Jest tak dost jiných nesnází, dosti překážek a proto nedivte se, že podle toho takovéto neshody působí na poměry neznalé tím více. Však to nikterak by nemělo a jistě také nebude míti vlivu na práce výboru sletového v New Yorku, jenž podjává se úkolu svému nezištně, dokazuje již nyní, že i nejsvětější instituce národní Ústřední Matice Školské, konající u nás práci záchrannou, dovede dbáti a jí prospívati. Okolnost ta pak v kruzích zdejších jen opravdový vyvolala obdiv a co více nadehla i mnohé ty liknavější k napjetí všech sil ku větší cti a slávě lidu svého, tou přímou, rovnou a čistou cestou Sokolství! Na zdar!

Dr. M. Mixa.

DOPISY.

Allegheny City, Pa., 5. března.

Zvolen jsa dopisovatelem do našeho "Sokola Amerického", pokládám za svojí povinnost občas uveřejňovati co třeba o našem konání, tužbách, cílech atd. Sbor náš sokolský Těl. Jed. Sokol Říp v Allegheny City, Pa., volil tohoto roku činovníky následující: Josefa P. Vlka starostou, Gustava Bulíčka náměstkem, Jana Aubrechta tajemníkem, Jana Kuřeše účetníkem, Jana Veselého pokladníkem, Josefa Jelínka cvičitelem a Aloise Příbyla náčelníkem. O volbě této převládá náhled, že volilo se dobře a s rozvahou, a proto kojíme se nadějí, že řízením sokolů těchto sbor náš rozvine svoji činnost nejen na poli divadelním, ale předně tělocvičném. Již na počátku tohoto roku učiněny byly slibné záčátky, kdy horlivým cvičitelem Jos. Jelínkem a náčelníkem Al. Příbylem utvořeny byly cvičící čety, které skoro neočekávaně na zdejší poměry pokračují. Také utvořena byla cvičící četa z našich dívek, jež horlivě tělocviku se chápou a v něm zdatně prospívají. Toho má být použito ku založení sboru sokolek, jehož by ovšem všechny naše nynější cvičenky byly zakladatelkyněmi. Jména jejich jsou: Anna Čapkova, Anna Šilpochova, Irena Jiráková, Marie Šlemendova, Barbora Šlemendova, Anna Tittlova, Emma Tittlova, Božena Stříbrných, Marie Stříbrných a Blanka Brabcova. — Ze slušného (na začátek) počtu cvičenek, kromě silného počtu cvičenců, viděti lze, že za sborem našim stojí množství českých rodičů, kteří raději vidí svoje dítky ve zdravých řadách tělocvičných, nežli zabíjeti tělo i ducha v zábavách tak zhusta rázu všelikého. Stojíce sobě, podle výše uvedeného, v dosti dobrých poměrech na poli tělocvičném, pomýšlíme uspořádati se cvičenci veřejné cvičení, na které se spoleháme co na osvěžující prostředek proti naší, často opakované, ochablosti. — Podotknouti dlužno, že sbor náš sokolský pořádá také občas divadelní představení, která si zdejší Češi velice zamilovali. Z toho viděti, že sbor pracuje na různých stranách, jak se pracovati nejlépe dá, máje vytknuto za cíl zabraňovati především odnárodňování naší mládeže a primýkati jí co možná nejvíce k našim svobodomyšlným spolkům. — Ovšem k tomu dopomáhá nám též zdatně naše

“Jednota Českých Spolků”, která vždy ochotně pracuje v ruku “Sokola” a tím námaze jeho ulehčuje. Jen tak dále! Pokud pak bratři našich a sester slovenských se týče a bratři Chorvatů našeho nejbližšího okolí, panují mezi námi styky vzájemné a my pilně i jejich činnost sledujeme zejména nyní před sletem.

Jan Bartůněk.

Cleveland, O., 6. března.

Musím oznámiti, že ruch lorainských sokolů se posledním čase rozvinul v činnosti, která ze strany sokolů clevelandských bude oceňována zajisté podporou jak v účasti tak v sledování založení sboru sokolek sdružením se v den významný, den dělnický. To má pro nás doista význam i památku nemalou. Oslava vlastní stane se pod novým praporem, který v den ten rozvinut býti má, což samo již bude předejrou svazku, který sokol “Lorain” vyskytnuvším se klubem “Červené růže” ve svůj prospěch uskutečnit hodlá, nemoha lepší věru ani voliti. Sokolky jako odbor T. J. S. Lorain budou moci býti hrdy na dar skvostného hedvábného amerického praporu se vznášející se a pozlacenou orlicí. A jest si jen přát, aby také ony v lásce k věci naší pokračovaly, v nezištné snaze sokolů nápomocnými vždy byly a tak na vzájem s námi pracovaly, aby vždy jen “Tužme se”, “Lví silou” atd. dle hesel našich společných se pokračovalo. Vše spojení onoho v počátku byla obtížnou a dosti záhadnou k rozluštění, ale šlo konečně přec. Byl jsem vyhlednut na radu přijetým výborem do Clevelandu starostou br. Voj. Charvátém za pořadatele, protože klub byl přímo bez vesla na vodě a to ještě proti nim silnější vrstva mnohé překážky stála. Nicméně podařilo se mi, ač bylo nemožno učiniti vše hned protože k těmž účelům již dříve byl založený klub s anglickým jménem. Protož opatrně jsem musel postupovati, vyzvídati, když stál u nich tu sám náčelník. Pustil jsem se chutě v práci aspoň na zkoušku. Návštěva moje první z Clevelandu do Lorain byla při prudkém blizardu, že bylo věru nemilo a tam ani neočekávali, že vydám se na cestu. První snahou mojí bylo vyslechnutí všeho, co klub má na srdci a v úmyslu kde jsem nemohl, než poskytnouti rady, požádati sok. Lorain o tříčlenný výbor, který by přišel do schůze klubu a sám se přesvědčil o projektu dívek, jaká jejich přání i br. náčelníka. Nebylo vyhnouti muselo se vyslechnouti jak věci si stojí a tak opět vlastní jednání odloženo do schůze dne 24. února. Nelenil jsem a osobně do schůze se dostavil i vyličil vše v prospěch i těch neznámých — takže se nedá již ničeho měniti, nežli nyní a pomocí všech pracovati na manifestaci, která i přispěním sokolů v Clevelandu bude zajisté důstojnou tohoto sdružení. Obřadníkem ochotně stal se starosta sok. Čech br. Vojt. Charvát, proslovy jsou z pera povolaného odborníka našeho básníka br. Aloise Jandy. — Vyzvání a pozvání, která výborem vyslána jsou, budou zajisté přijata vřele ve všech kruzích lidu našeho, jenž s tím větším zápalem a v nadšení pomůže uctíti práci lorainských sokolů a sokolek, již snaží se a tuží v každém ohledu. Na zdar.

St. V. Erst.

Cleveland, O., 10. března.

T. J. Sokol Čech v metropoli ohioské s literárním odborem lože Sionu čís 14 J. T. pořádaly letos v Auditoriu veřejné knihovny zdejší o narozeninách otce naší nové vlasti slavnost s obsáhlými povahopisnými přednáškami, vybranými poetickými a zpěvnými recitacemi v českém i anglickém jazyku, klasičnou hudbou atd. Večer Washingtonův v Auditoriu broadwayské knihovny byl zkrátka akademickým večerem prvního řádu. Tolik co týče se obsahu a pořadu slavnosti.

A co říci o účasti. Ani jablko by bylo nepropadlo a čtvrtina lidí odcházela s nepořízenou. Nepřeháním řeknu-li, že nejméně tisíc sokolů a nesokolů bylo oslavy účastno. — Sokol Čech a literární odbor lože Sionu ukázaly, kde u nás je třeba zasaditi páku ku práci ideové. Oba tyto pořádatelské sbory připravily 22. února t. r. českému i anglickému posluchačstvu pravé duševní hody a nota bene bez opojných nápojů a šlo to . . .

Kdo řekne, že tato kritika jest nepravdivá bud' na one slavnosti nebyl, nebo žáril, či se stydl, že podobné slavnosti zde dávno nebo vůbec nebylo.

Ano, ano, tak dotkly se nás zprávy zdejších listů. Stydíme se to skoro říci, ale vypadá to tak, jako by zdejší české časopisy nejraději viděly vzdělávací činnost Sokola “Čecha” atd. někde kde pepř roste. Hle, ku slavnosti Washingtonově neposlaly vůbec zpravodajů. Referáty jim byly zaslány cestou soukromou a jakých se jim dostalo jizlivých komentářů!

Vizme jen, co o nás napsal clevelandský svobodomyšlný týdeník: “Trochu velké fanfáry . . . Naši mladí patrioti nevnalezli nám teprve Washingtona . . . a podobně dále.” Svobodomyšlný zdejší denník opět připsal v obsahu české řeči ku příkladu za slova: “Říše Habsburská, zlá macecha naše . . .” Huhů. — Což v redakcích svobodomyšlných listů našich zasedají nějakí c. k. rakušáci tajní? — Toto “Huhů” a jiné poznámky to aspoň prozrazují — že náš bohumilý nestranný druhý denní list, silhající jedním okem do Říma a druhým do Paříže nás ve své referentské bdělosti ignoroval, se nedivíme, zavolavše předem na něho: “Hands off!” a odepřevše mu “nervus rerum” — tiskové práce.

A ještě na slovíčko: Proč vlastně jako sokolové a Táborité jsme pořádali oslavu narozenin největšího amerického heroa? — Snad proto, abychom podlézali, či podkuřovali některé klíce zdejších korrupčních politikářů, snad chtěli jsme před Američany neproniknutelnou rouškou zastíti svůj český původ, nebo — jak brixenský mučedník souhlasně kdysi děl — měla nám Washingtonova slavnost býti Léthe (řeka zapomenutí) na Čechy? . . . Ne, třikráte ne! Všechno to tré bylo by zradou naší národní věci.

Jsmo si jasně vědomi své povinnosti sokolské. Víme dobře, že Sokolství je zhuštěné Čestství, a že ním má býti zejména ve zdejších příbojích vln národů cizích; víme, že jest nám býti kompasem i majákem naší lodice národní beztak stále sem tam zmítané — — —

Nuže, a co jsme tedy chtěli od “cizince” Jiřího Washingtona? — Nic méně a nic více, nežli především jako sokolové poučiti se příkladem velikého hrdinného charakteru Washingtonova, který obsahoval mnoho stejnorodých prvků, z kterých složeno jest Sokolství. Dále chtěli jsme jako Čechové upozorniti Američany, že dovedeme své Čestství dobře srovnati s nezkaženým americkým vlastenectvím, nebo dějiny americké dýší louže touhou po volnosti a emancipaci, jako veliká historie naší staré domoviny. Čechie i Kolumbie ve mnohém jsou si minulostí podobny. Konečně — a což nejhlavnějšího — chtěli jsme se jako Čechové před americkým lidem ukázati ve světle jiném, lepším, než do jakého nás často staví “žluté žurnály” americké ve sloupcích vražed, loupeží, krádeží, rodinných skandálů atd. Oslavou Washingtonovou chtěli jsme, by zase jednou o českém živlu clevelandském stkvěl se v anglických listech úsudek v rubrice nesoucí nápis: “Pokrok, vzdělání atd.” Ano, letošní oslava narozenin “otce naší nové vlasti” měla nad jiné sloužiti k povznesení českého jména u Američanů.

K tomu účelu — zejména uveřejnění oznámení slavnosti Washingtonovy v anglických listech a pozvání zpravodaje anglické zvolen byl výbor sestávající ze sokolů D. Zinnera

a L. Friedla. Dostál výbor ten své povinnosti? Nikoliv. A proč? . . .

Není růže bez trní, nebyla ani světlá krásná slavnost Washingtonova u nás beze stínů. — Kéž by se podobné věci více neopakovaly, a kéž by našemu Sokolu "Čech" se strany zdejších svobodomyslných novinářů vycházelo se sympatičtěji vstříe v jeho vzletu k výšinám pravdy a sebevzdělání. Na zdar!

Jos. Švančara,

dopisovatel vzdělávacího odboru.

Newburgh, O., 14. března.

Šest měsíců uplynulo po založení naší jednoty "Sokol Tyrš" a práce vykonaná za ten krátký čas slouží každému členu jednoty, bratru, jen ku cti.

Působí zde zdárně v naší osadě po několik roků Řád Č. S. P. S., Sesterská Podporující Jednota Dam, Ochot. sbor J. K. Tyl, Čes. social sekce a nyní Sokol Tyrš, kterému hned jakž již u nás bývá odzpíváno bylo před založením, že dlouho v této osadě působiti nebude. Však nyní různí ti prorokové hledí na naši práci jinak, zcela jinak než před nedávnem. Sbor náš již po měsíčním působení přihlásil se do správy čes. ned. školy, kterou vydržují místní spolky. Tyto spolky čistě svobodomyslné vydržovaly po 4 léta čes. ned. školu ve veřejné škole na Rice ave., až před krátkým časem městská školní rada zavřela nám veřejnou školu na vždy, pro vyučování češtině. Vhodné místnosti, která by vyhovovala a byla spůsobitou k vyučování naší mládeže zde nemáme, pouze síň, kterou vlastní Plzeňská pivovarní společnost, která naprosto nevyhovuje zábavám, což potom pro vyučování naší české mládeže! Správa Pl. Pivovaru slíbila ovšem již několikrát, že síň přestaví, aby byla všem spolkům spůsobitou, však vždy skutek—utek. Po těchto smutných okolnostech svolala správa čes. ned. svob. školy schůzi všech místních spolků, aby rozhodly co se má s naší ned. školou státi. Ve schůzi té usneseno, zakoupiti pozemek, postavit školu v nejkratším čase, aby se měla naše česká mládež kam uchýliti. — K podniku tomu složily všechny místní spolky částku ku zakoupení pozemku, (který je již zakoupen), a též naše nová jednota Sokol Tyrš darovala \$50 k témuž účeli.

Překvapila nás každého zpráva v čísle 1. ze dne 15. ledna t. r. v našem listě, že nově utvořený sokolský sbor "Tyrš" na So. Woodland v Clevelandu hodlá vedle školy postavit tělocvičnu. Redakce vyslovuje nepřímou důtku za to, že o tak důležitém podniku není zpravena. Těžko ovšem redakci zpravit o něčem podobném, když nezakládá se zcela na pravdě. Redakce sice píše, že zprávu vyjmula z jistého listu, však my dodáváme, že zprávy listu toho nejsou vždy spolehlivé. Není sice vyloučena možnost na postavení Sokolovny, jenže žádný dosud z nás neví, kdy to bude, ačkoliv činnost jest dosti slibná. S radostí ovšem potvrdíme, že ty bysnisové listy jsou vždy ochotny nám podkuřovat ve všech českých podnikcích, když dostávají ovšem inserty neb jinou tiskovou práci, ale při nejbližší příležitosti opět všemu co sokolského vynadají, což jest vlastně jejich obyčejnou prací a to nejen zde, ale i na mnoha jiných místech té české Ameriky. Co tu všude nepochopení našich cílů, které přece směřují k utužení, blahobytu, štěstí a zdraví českého člověka. Na zdar!

Ant. Novotný.

Chicago. 15. března.

Nemám ve zvyku se zlobit, jak to často v dopisech shledáváme, nevidí-li dopisovatel snad vše tak jak by si sám přál, míním však si promluvit, a po případě poučit, a to at' nám slouží lépe, nežli si snad docela spílat a se stále jeden s druhým vadit. ba i na sbor láteřit. Jsme sborem

práce výchovné pak i zábavní, a na konec poučným, kdykoliv se sejdeme, jsou-li pouze dva nebo celý sbor, bud' me si na vzájem rádi vidění, vždyť se proto scházíme, aby jsme se povzbudili, pobavili a na domácí a obchodní záležitosti zapomněli, neboť toho máme všichni za osm aneb deset hodin práce denně dost.

Co se týče našich tělocvičen ty si můžeme také zlepšit, jsem jist, milí bratři, že když si vezmeme za jedno hlavní stanovisko na zřetel zjednatí vždy řádného a schopného cvičitele, vlastně učitele, aby se vyznal a jen výhradně tělocviků věnoval a zároveň v udržování kázně a pořádku vynikal, že potom můžeme směle říci: Ted' máme čeho jsme si přáli a jsme spokojeni a zajisté, že mně mnohý bratr, který takovou sílu zná a vzory práce její opravdu výchovné viděl dá za pravdu zcela, neboť není nic nemožného. Tělocvik soustavný u nás je škola a tato škola jako jiná musí zachovávat svá pravidla a pakli je nezachovává tak těžce za to odpývá, jenže žel nejvíce musí trpět potom ti co stále tělocvičnu navštěvují a tělocvik je jim nejmilejší. Ještě jednu velkou chybu máme a to, že se moc ohledu běže na to, aby náčelník udržoval pořádek sám. To jest nemožná věc bratři, kde cvičitelova byla by pak povinnost? Vždyť cvičitelé právě musíme ve všem poslechnout, když nám udílí své rozkazy a povely, co zatím náčelník dozor vede.

V minulém mém dopise jsem se zmínil o tom proč je mi tělocvik tak drahým. Nemíním něco snad jen předstírat, ale považuji to za svou povinnost varovat jiné před různým nebezpečím, kterému se může předejít z mnoha stran tělocvikem. Ano bratři, tělocvik je jeden z nejlepších léků pro tělo lidské, mluvě tak jen ze své vlastní zkušenosti. Pěstoval jsem tělocvik od roku 1891 do roku 1897, v tu dobu jsem byl jedním z nejzdravějších lidí na světě, abychom tak děli. Potom jsem tělocvik zanechal pro nedostatek času, skoro plných sedm roků a mezi tím jsem se těžce rozstával na nezáživnost. Lékaři mi ani nemohli říci hned co mi vlastně scházelo a já to rovněž nevěděl, až mě jedenkrát napadlo jestli by mi snad ten náš tělocvik pomohl rozumně a účelně prováděný. Hned jsem se tedy do tělocviků pustil a soustavně postupoval, každým čtvrt rokem jsem cítil velkou úlevu, tak že dnes cítím se mnohem lépe nežli sám onen lékař, který mně léčil toho času.

Proto by měl každý sokol vštěpovat si a jiným tu pravdu nezvratnou, že první sokolský krok jest řádný tělocvik a vedle toho že střídme se má žít, v čas chodit spát a pak — pak si dovolím tvrdit, že dosáhneme věku vyššího i spokojenosti v tom životě našem, jakož i odvahy pro všechno naše konání utuženého svalu a mysle volné. Ovšem pakli chceme něco podobného vykonat a dokázat pak nemáme věřit snad na nějakého nadpřirozeného ochránce tam nahoře a na něho spolehat, ale věřit tomu spíše co vidíme a sami cítíme a pak musíme přijít jen k tomu doznání, že máme co dělat jen se spravedlivou a mocnou přírodou, již pomahati třeba a nikoliv se proti ní prohřešovati.

A ještě něco dovolím si sdělit s vámi o věci, která třeba nepatrnou se zdála je každému důležitou, a tu Sokolstvo vždy předeházejíc příkladem varovati mělo by před nadužíváním zmrzliny. Náš dorost, mládež a zvláště sokolky jsou po oné zmrzlé lahůdce celí pryč a přec jakž jest zvláště nebezpečná po cvičební hodině. Sám jsem na vlastní oči viděl minulého leto rozechřáté a do "Ice Cream Parlor" se ženoucí cvičence, již prý se šli schladit. Jak daleko prospěšnější by bylo se projít po cvičení venku na čerstvém vzduchu a tak krev usadit a zase do pravidelného běhu uvést. Doufám, že naše matky, sokolky, si tohoto upozornění povšimnou a svým mladším sestrám dají náležité upozornění, pamatující na kolik zachrániti se dá před takovým a podobným zachlazením náhlým.

Dne 2. března uspořádal náš sbor T. J. S. Chicago jubilejní slavnost, totiž na paměť 15letého trvání a činnosti své. Předem však žádám výbor oné slavnosti za odpuštění, že nemohu podat přesněji, nežli jak činím, jelikož mě to náhodou zaměstnání moje nedovolilo být přítomen od začátku samého. Vzkročil jsem právě do síně když virtuos náš Fr. Hladý již skončil solo na housle a to již bylo číslo 13., potom nemáme věřit, že 13ka není nešťastná. Ale již to co jsem ještě zaslechl mně uchvátilo, ano hrud' sevřelo lítostí, že jsem nemohl být přítomen od počátku, a kdybych byl žárlivým tak snad bych žárlil na veškeré sokoly, že jim bylo přáno onoho požitku. Ano byla to hra s pravým citem umělce, a to co jsem právě slyšel a viděl mě zaručuje, že se výbor zajisté postaral o druhé umělecké síly zrovna tak vytříbené jako byla ta poslední. Celkem pořad byl skvostný, účast' veliká a hudba řízením Sok. Juřeny znamenitá. Na zdar!

J. Vorel.

Baltimore 21. března.

Jest dosti pozoruhodno, že ač sbory naše ne zrovna rády své činnosti mění, přec v dopisové části listu našeho setkáváme se po většině každým rokem s jinými jmény. Slasti úřadu toho nesou as hlavní vinu, že se mnohý z nás ani konce roku dočkati nemůže, aneb zpřijemňuje si svůj úděl tím, že omezí se na pouhé referování o činnosti sboru a nestává-li žádná, tedy prostě mlčí. Dnes ovšem i v této věci u nás lépe, jak číslo poslední nejlépe dokazuje. Každé to slovo v redakčních úvahách má přec vlivu na činnost celkovou, a tak i dopisovatelů. A jen ten, kdo aspoň rok prožil v činnosti opravdové, dovede náležitě posouditi, co to znamená, vytrvati u vesla listu našeho po léta, státi neochvějně, a vésti tu lodičku naši přímo a bezpečně mnohdy až příliš divným virem života česko-amerického, a při tom lid svůj poučovati, po pravdě jíti a druhům smelosti a síly dodávati. Snad není nevděčnějšího úkolu nad stálým projevováním právě té pravdy, a odtud ty slasti pořadatelstva a rovněž i dopisovatelů. Co jedni žádají, by na každý poklesek neb chybu bylo veřejně poukazováno, a přiřizováno o nápravu, druhí (a těch je obyčejně více) libují si v plášťové taktice syna Noemova. Co jedni žádají různý postup vůči živlu zpátečnickému i snahám čelícím proti svobodě jednotlivce, druhí opět zakřikují každé volnější slovo, aby prý se jen nerušila vzájemná shoda a svornost. Co již darebáctví bylo napácháno ve jménu této krásné etnosti. A tak jako jsme si řekli již tolik věcí s bratrskou upřímností, řekněme si, že i ten křik po snášenlivosti a svornosti halí veliké procento pokrytectví. Když jeden druhého napadne bez příčiny, ten měl by být okřiknut a nazván rváčem, leč ti po svornosti toužící lidé obyčejně chtějí zakřiknouti ty, kdož jsou v sebeobraně, čili lépe řečeno v obraně svých a své organizace zásad. Kdyby ti snášenliví a svorní zakřikl propagátory klerikalismu v řadách spolků neodvislých a svobodomyšlných, nedošlo by k tak tuhé obraně se strany volných lidí. Kde jsou po snášenlivosti k nám volající a po svornosti bažící, když čest a poctivě jméno v cizím tisku z nás je rváno, proč v zájmu svornosti nejsou ty a podobné hyeny zakřiknuty? Či snad důkazem je snášenlivosti, když ptáči podobní perem svým pomáhají hanobiti? Sjezd svobodomyšlných dovedou svorní prohlásiti za provokaci věřících aneb za zájem jednotlivců, ale velké sjezdy církevní, kde sdělávají se pitomá a blbá dogmata neb z nich opět slevují dle doby, aby "business" byl větším, jsou docela v pořádku. Ty volný člověče, mlč, buď' zticha, at' nevyrušíš z klidu ty lidičky snášenlivé; poslechni, přizpůsob se, nech se inspirovati lidmi zkuš-

nými, předsedy velikých podniků národních — ignoruj ty útoky a podvratnou práci klerikálů v organizacích svobodomyšlných, a budeš viděti, že bude u nás větší svornost a blaho, ba i ty třeba získáš, ne třeba na cti, ale jako jiní v poskvrněných dollarech. A zde právě zakopáváme o největší smetiště! Kšeft je v té svornosti, humbuk lidu ubohého, sobectví bídne, sprostý kšeft, a snad někdy jen kus chleba, toho kdo si mozek zprostitutovati dovede. Jsou k politování lidé tací, že nezaslouží toho odsouzení jako ten, kdo jich svědomí znásilňuje, vlastního rozumu jim ubíraje.

Jsou tu dětské zahrádky ve veřejných školách, leč dívky těch svorných chodí do kostelní zahrádky, a později do školy sektářské, a při tom jsou ti lidé také svobodomyšlní, a když jim na jich dřavou logiku poukážeš, již jsi rváč a kazíš krásnou harmonii. Jest třeba toho sjezdu, jako soli je ho třeba, aby konečně vytkauuly se jisté hranice, aby tak každý kramář nemohl si to slovo "svobodomyšlnost" překrucovati a vykládati, jak jen jemu se to hodí do krámu. My jsme svobodomyšlní dost, my nepotřebujeme žádných sjezdů, aby nás někdo poučoval, tak a podobně slyšíte mluvit ty svorné. A nechťi vědět, že jedná se již o tu svobodu přesvědčení, že nejvyšší čas ku vzhopení se, by zachránili jsme si tu školu naši veřejnou, kde již dnes se před vyučováním modlí, a učitelky z biblí předčítají. Před 14 dny dostávali rodiče v českém distriktu pozvání, aby dostavili se ku společným konferencím s učitelstvem, v nichž mohli dáti na jevo svá přání v postupu vyučování svých dětí. Pěkná věc, ale čert v ní vězí. Na konferencích hlavní slovo vedl p. farář se svým mnohociťovaným sekretářem. Jaký úmysl tu má kněz, že ruce svoje míchá do veřejného školství? Jedině ten, aby i ty dívky, kteréž mají rodiče s poctivým přesvědčením, zavlekl do vlivu svého. Neměl bych prozrazovati, již v zájmu svornosti ne, neboť byl kněz náhodou český, a mohl bych tak podkopati víru v jeho nestrannost, kterouž se tak často honosí u vedení svého hotelu. A teď povím jednu věc, ač vím, že zaslechnu zas někde duchaplnou poznámku o ješitnosti a sebechvále. Baltimore, český, svobodomyšlný Baltimore, vyvedl těm svým veleblůnskům kousek, jakého as sami nečekali. Jed. Sok. Blesk nemohla se sice odvážiti obeslati sjezd "Volných lidí" sama, neboť vzdálenost jest velká a vydaje přirozeně také. Ve spojení s několika výbory jiných mužských organizací svolal výbor sokolský zástupce všech zdejších svobodomyšlných spolků mužských i žen českých. Účast' v den stanovený byla nad očekávaní. Dostavili se zástupci sborů sokolských, Velko-Řádu Č. S. P. S. i podrízených řádů, zástupci Č. S. B. P. J. i Č. S. J., Svobodné Obce i spolků vzdělávacích, pak zástupkyň sborů J. Č. D. i S. P. J. J. Č. Vlastenek atd. Zástupci tito reprezentovali přes 1200 členů našich spolků, a třeba že náhledů nebyli stejných, jak ani jinak býti nemůže mezi lidmi myslícími, usnesli se na obeslání sjezdu svým vlastním zástupcem, jehož si zvolili ještě ve schůzi té, a sice jednohlasně. Byl bych se všeho jiného nadál, nežli toho, že volba, kteráž znamená tak velkou důvěru a vyznamenání, padne na mne, kterýž by byl raději viděl, kdyby zvolen byl muž již zkušenější. Pohnut děkoval jsem za své zvolení a děkuji ještě jednou v těchto řádcích.

Snahy moje jsou dosti známé, nežli bych je musel opakovati, a český svobodomyšlný Baltimore nemohl dáti větší satisfakci svému skromnému pracovníku.

Význam toho snad pochopen bude i jinde, kde konečně poznají pravé smýšlení zdejších Čechů, neb aspoň výkvětu ryzích svobodářů, na oné památné schůzi přítomných.

Jest to uznání všeho toho, co jsem na prospěch volné myšlenky zde dosud podniknul.

Dosti se u nás koná na prospěch podniků lidumilných i výchovných a jak ani jinak býti nemůže, Sokolstvo vždy kráčí v čele všech. Nedávno sebrali jsme slušnou částku pro Národní Jednotu Severo-českou, kteráž, jak známo, stará se o dítky a jich výchovu v uzavřených územích. A i nyní máme v práci podnik, který zajisté se zdaří. Pořádáme výhru na pohovku, kterouž obdrželi jsme co odměnu za naše skvělé vystoupení při jubilejních slavnostech města Baltimore. Výtěžek připadne fondu pro omezování nákazy tuberkulosní, což zajisté schválení dojde každého rozumného člověka. A ještě více jest těch skutků chvályhodných, o nichž nechci dopodrobna šířiti slov, jen podotýkám, že jsme všude tam, kde pomoci jest třeba, a kde účel v pravdě humaní, neb výchovný toho žádá od lidí pokrokových.

Nápravy v tělocvičně pokoušíme se dosíci různými způsoby, a jest jen k přání, aby neminuly se výsledkem. Pořádová stále jsou jen řídké navštěvována, a tu sbor usnesl se, kdo pravidelně cvičení ta navštěvovati nebude, nesmí zaujmouti místa v předních řetách při společných vycházkách. Br. náčelník byl požádán, by přísně toto usnesení prováděl. Snad samolibost bude vydatnější, nežli láska k věci samé.

Společné veřejné vystoupení naše v Curtis Bay s tamní T. J. S. Horymír bude odbýváno 1. dubna. Dostane-li se mi času ku vyjíždě tam, podám zprávu o tom v listě našem. — S bratrským pozdravem

Karel Matoušek

New York, 24. března.

Dnes jakoby zakalilo se to pero moje, které již tolik potěšitelných zpráv do "Sokola Amerického" napsalo, jakoby nechtělo z místa při vzpomínce na bratry milované, kteří v době pouze jednoho měsíce z náručí a středu našeho neúprosnou smrtí nám vyrváni jsou. Sokol a cvičenec dříve velice horlivý br. Jos. Maršat, který dlouhá leta i v zábalném výboru byl velice platným členem a jsa již přes dvacet roků u jednoty naší záslužným členem se stal, opustil nás na vždy. Ve čtrnácti dnech následoval jej sokol Josef Riva, mladík teprve 26letý, plný života a zdraví, jenž byl jedinou oporou staré matičky své, která jest po mnoho let již bez vlády a mimo to staral se i pečlivě o pět malých sirotek po sokolu Marmaníkovi, kteří ztratili oba rodiče před více jak pěti lety. Dočkal se úspěchů na svěřencích svých, že čtyři již si chléb svůj vydělávají. A ženiti se nechtěl dokud matičku svou na živu mítí bude. Dne 11. ledna se nachladil a v devíti dnech zdraví peň života jeho byl přet'at. Bratr Josef Červa se svou kapelou vyprovodil i druhého bratra k odpočinku poslednímu a v deseti dnech stal se sám obětí neúprosné Morany. Sokol Červa mrtev! Jako hromová rána tato zvěst nás překvapila. Ten Červa, jehož koncerty staly se tak vyhlášenými, hudebník, jehož každý umělec vyhledával, řiditel a výtečný dirigent hudby, který opery a divadla naše řídil, který českou hudbu zde pozvedl na stupeň nebývalý odešel nám na vždy. Dle posledního přání pozůstatky jeho byly spáleny. Ještě bezduché tělo Červovo v domě klidně odpočívalo a nová Jobova zvěst se rozletěla. Bratr Josef Vocel zemřel! Žel, že i tato hrozná zpráva se potvrdila. Střídmý, vždy dbalý o zdraví své, nejstarší záslužný člen jednoty naší, bývalý pokladník N. J. S., mnoholetý člen výboru počtářského, do chvíle poslední velice činný člen sborů řiditelů stal se též obětí smrti. Tito čtyři bratři, vesměs Josefové, rození v Hoře Kutné, byli upřímnými matry, činovníci dobří a protož čest památce jejich!

Přednáškový výbor překvapil nás v únorové schůzi přednáškou o Jiřím Washingtonovi jako vojevůdci i výtečném

státníkovi. Látka pěkná obě. A. Vlčkem přednesená setkala se se zdarem úplným. Litovati jen dlužno, že nebyla členstvu napřed ohlášena. Však si příští přednášku většina členstva jistě ujíti nedá. I Lincolnových narozenin vzpomenu bylo a památce presidenta-mučedníka povstáním vzdána čest.

Župní výbor vybízí jednotu naši, aby pilně připravovala se na závody Župy Východní, které tento rok na dělnický svátek první pondělí v září v Newarku, N. J. pořádány budou. Ač činí se naší cvičící po celý rok, tím pilněji zajisté cvičiti budou, aby i tyto závody skvěle dopadly.

Sletový výbor rozeslal žádosti na veškeré newyorské české spolky, aby věnovaly Ústřední Matici Školské v Čechách příspěvek jako dar Čechů amerických a nebude snad ani jediného spolku, který by hrivnou svou nepřispěl. Tak jednota naše povolila \$50 a mimo toho každý člen složí mimořádný poplatek 10 centů. Čtenářská Beseda Vlast' ze skroviňoučků příspěvků povolila \$15, mnohé spolky již se hlásily s dárkem po \$5, a tak ta česká matička nějakých těch tisíc korun dobrovolných příspěvků přece snad obdrží, zejména když i v jiných městech a osadách českých akce tato hojně dosáhne následování.

Na stavbu Sokolny v Kasejovicích v Čechách povoleno 25 kerun a táž suma povolena byla na stavbu nové musejní budovy v Turčanském Sv. Martině na Slovensku, kamž již jednou větší částkou jsme přispěli. Jak vidět snažíme se i v tom směru.

V naší jednotě vyskytl se nepoctivec. Účetní sboru řiditelů, který jest jednotou samou volen sáhl na peníze ke kterým neměl práva. Ač knihy vždy byly v pořádku úplném, peníze pojednou scházely a tu by stopu vlastního činu zachladil, vypůjčil se od známé své registrované úpisy v částce \$500 a zanesl je chytrák do bondů vyplacených. Však bratr starosta vzal si k uschování tyto tak zvané vyplacené bondy a tu shledal, že ze skutečně vyplacených bondů šest jich schází, poptával se a seznal, že br. Kliment Maroušek podvedl nejen onu paní ale i sbor řiditelů a jelikož únor nemohl být přehlednut vynašlo se, že přes \$900 se mu nedostává. Posláno bylo \$300 jistým obchodníkem na uhrazení schodku, ale za podvod s registrovanými úpisy byl stíhán zatykačem. Jednota naše ovšem ničeho neztratí ale společnost, která zaň ručila dala jej stíhat i dopravit zpět z Clevelandu, kamž Maroušek byl odejel. Nyní jest před soudem pod zárukou \$1,500. Po plných 10 roků nescházal ani jediný dollar a několik účetních sboru řiditelů se vystříдалo, až nyní kdy úvér náš jest pevný, neobmezený, vyskytl se člověk, který důvěry naš kladené, žel zneužil, rodinu svou pochybnou pověstí zničil, sobě nepomohl a nám na dobrém jméně uškodil, ačkoliv sami jsme úplně zárukou kryti. "S poctivostí nejdál dojdeš" zní staré české přísloví a ti, kteří mají se svěřenými penězi co dělati, měli by to přísloví stále mítí na paměti.

Účetní jednoty naší, kterým jest již po mnoho let br. Al. Bohdanecký, podává zprávu za rok 1906.

Příjem jednoty za rok 1906.....	\$8,699.00
Vydání jednoty za rok 1906.....	8,045.85

Hotovost	\$ 653.15
V nemoci vyplaceno za rok 1906.....	\$ 915.57
Služné činovníkům, evičitelům zpěvu, evičitelům, řiditelům dram. sboru atd.....	1,600.83
Milodary a různé mimořádné podpory.....	213.75
Úmrtí	1,175.00
Uloženo u sboru řiditelů	1,650.00
Hotovost na ruce	653.15

Členů čítala jednota koncem roku 1905 501, za rok 1906 přijato 33 členů a odpadlo 34 členů. Koncem roku 1906 máme tudíž 500 členů.

Finanční zprávu tuto podávám proto stručně, poněvač jsem byl žádán ústně i dopisy našich venkovských bratří, kteří nemohou do schůzí choditi, a těch jest jistě asi čtvrtý díl.

Dne 14. dubna pořádá jednota naše veřejné cvičení žactva těl. školy naší, které bude mít pořad velmi pečlivě sestavený. Na den zdobení hrobů 30. května pořádá jednota naše veřejné cvičení členů, sokolek, čekanců, žáků i žákyň na počest všech z cizích míst krajanů, kteří pojedou na V. všesokolský slet do Prahy. Chceme se v plné síle ukázati a pochlubit pokrokem naším a proto bratří vyvívá vás br. náčelník, aby všichni přihlásili jste se do cvičení prostných. Na zdar!

Michael Kafka.

Scio, Oregon, 26. března.

Poslední útoky na naši T. J. S. Bratři Osvěty v Scio, Oregon, přiměly i ty nejváhavější členy sboru našeho ku zvýšené činnosti a práci. V poslední pak schůzi výroční bylo jednohlasně usneseno připojiti se k mohutné a veliké N. J. S., přistoupení na zásady tohoto sdružení a pomáhati, seč síly naše stačí, ve výchovné práci tohoto celku. Sbor náš založen byl roku 1903 a tu měli jsme hned z počátku 22 členů, z těch však nás zbylo, již vytrvali jsme, pouze 12. Velikou činností ovšem na tento hlouček nepatrný prokázati se nemůžeme, ale snažili jsme se. Nyní se nám začíná dařiti o mnohem lépe. Poslední dobou přibyli nám tři členové a jeden byl navržen ve schůzi poslední, o což hlavní zásluhu má br. A. Groulík, jenž slíbil, že bude je vyučovati v hudbě, když se dotýční přihlásí.

Hoši naši pilně cvičí a pokračují opravdu lépe, nežli jsme se kdy nadáli, porovnáme-li s prvním jejich vystoupením o 4. červenci roku minulého. Tu také náš hudební odbor vynikl. Týž čítá dnes 10 členů. Žel, že na nářadí se mnoho necvičí, leda tak pořadová a prostná. Schází nám jednoduše dobrý cvičitel. Až dosud jsem cvičil sám, pokud síly mé stačily. Máme dosud však beztak jen bradla a na těch cvičili pouze čtyři, právě ti, kdož o 4. červenci se byli tak vyznamenali, že těšili se pozorností i Američanů. Na tom však nemělo by se zůstat, alebrž mělo by se pokračovati co neúsilovněji, tak abychom záhy podati mohli ještě lepší ukázkou práce své.

V době přítomné snažíme se získati věci naší i ženy a dívky a tu jsme skoro jisti, že lépe by se nám vedlo práci společnou. Ženy naše a děvčata dovedou také lépe pracovati nás a umí více šetřit a tu, kdyby i ty byly s námi, jsem jist, že to Sokolství spíše by získalo u každé příležitosti a také většího bylo by pochopení pro tělocvik soustavný, zejména když se mohlo spoléhati na cvičitele N. J. S. aneb Župy. Tot' přání nás všech jedině a horoucí. Splní-li se letos? Kdož ví, však my byli bychom jen rádi.

Na zdar!

Josef E. Šimánek.

Ilion, N. J., 26. března.

Obdržel jsem dotazník Váš pro místní sbor náš sokolský, bratří Slováků, sbor číslo 95 v Herkimer a jak vidíte, sám jsem Čech, jenž po příkladu činovníků svých jinde a zejména u listu našeho, když nemůže sokolsky působit mezi svými, pracuje mezi bratry nejbližšími. Žel však u nás jsme na stupni počátečním čili velice nízkou, jakž u mnohých slovenských sborů najdeme po stránce tělocvičné. Ano, nemáme ani té místnosti, kde bychom schůze odbyvali a tak sejdeme se u br. Jana Vajo ob čas. Pořadová cvičení nám šla dost obstojně, protože měli jsme cvičence mladé od 18 do 24 let, jenže ve třech měsících ze 17 zbylo nás 11. Práce, ta práce volala je v jiná místa. Byl jsem nucen tedy cvičit znovu ty, již se přihlásili, ano i prostná jsme zkusili,

však o tělocvik soustavném a na nářadí nelze ani mluvit. Sám zastávám všechny úřady starosty, náčelníka, cvičitele a — trubače, jako bývalý vojín. Sbor založili jsme si před rokem teprve, jmění nemáme žádného, ale těšíme se, že poznenáhlu pronikneme a zejména v létě budeme cvičit na venku. Prvou zábavu uspořádáme si 30. května, tedy v době, kdy borci sokolští budou již na cestě do vlasti ku sletu pátému. Doufáme, že způsobem tím si pomůžeme k nějaké hotovosti a pak již nářadí si obstaráme. Považte, musím na šest mil do cvičení dojíždět každé neděle, však konám rád s tím vědomím, že dobré věci se prospívá a že dojista záhy bude lépe. Sám cvičil jsem v Újezdě kdys a jen těším se, až kus nářadí si opatříme jedno po druhém, abych znovu zkusil a ty hochy naše kázni naučil i práci sokolské, neboť hned jak bude nářadí, i na místnost dojde a to jest ovšem hlavní. Poučení a povzbuzení ovšem mnohého nám třeba.

Na zdar!

S. Vorel.

Lorain, Ohio, 31. března.

Chápu se péra, abych opět nechal věděti o činnosti našeho sboru a s potěšením oznamuji, že otázka založení odboru sokolek jest skorem vyřízena, neboť již se přihlásil klub paní a dívek, jenž byl nazýván Červená Růže. Přihlášily se s darem, pěkným praporem, jehož odhalení bude 1. května t. r. Jest žádoucí, aby i jiné následovaly příkladu tohoto. O sloučení hlavní zásluhu má br. S. V. Erst z Clevelandu, O., jemuž prý nyní i br. Štíbr bude pomáhati.

Dotazník N. J. S. zůstane asi nevyplněný, neboť naši bratři nemohou se spřáteliti s myšlenkou, že by měli otevřeně doznati, co vlastně jsou; hlavně položku: kolik členů hlásí se zjevně ku straně svobodomyšlných, nemožno zodpovídati, totiž nechce se. Zda-liž nevidíte se?

Se cvičením pokračujeme velice pomalu, nemajíce odborného cvičitele. Župa Sev. Vých. sice již mnohokrát slíbila vyslati nám cvičitele, avšak dosaváde vysílala nějakého neviditelného. Rádi bychom jej ve skutečnosti viděli a zde měli, tak aby sbor náš rozvinouti mohl činnost opravdovou!

Na zdar!

Alois Nezbeda.

Oklahoma City, Okla., 31. března.

Včera, poprvé v našich dějinách, vystoupil náš Sokol Oklahoma před zraky četných jeho přátel a veřejně tak ukázal, čemu se naučil a jak daleko vyplnil své poslání. Tělocvična naše byla přeplněna, což zajisté každý připustí, poněvač máme pouze skrovné místo, že můžeme počítati největší návštěvu něco sto osob. Kol deváté hodiny večerní vešli do síně naši cvičenci, počtem 12, v čele s cvičitelem br. Petrem Švandou, který, mihodem řečeno, jest starým sokolem (a býv. členem Sokola Yukon, jehož byl též cvičitelem) a za zvuků ladné hudby přistoupili k hrazdě na níž provedli všechna cvičení, jež se za poslední čas naučili. Výkony jejich byly krásné a hlavní zmínku zaslouží br. Karel Dvořák, který nejlépe vynikl. K němu ladně družili se br. Benešové, Mařík, Dvořák st., Vrána, Šanda, Janový a druží. Druhým číslem bylo cvičení na bradlech a tu zase lehkostí výkonů vynikl br. Václav Dvořák. Prostná a pořadová cvičení za hudebního doprovodu vypadla efektně a nemožno jinak, než vřelý dík tlumočiti br. Švandovi za pílí a pečlivé cvičení našich sokolů. Tedy pokročili jsme již tak daleko, že poprvé jsme mohli vystoupiti veřejně, doufáme, že bude to nyní pravidelně a že též účastníme se závodů Župy, či pouze místních se Sokolem Praha, o čemž naši bratři již rokovali.

V minulé schůzi navrhli jsme několik nových bratrů, Jiřího Skalku, Franka Kobědu, J. Vránu, K. Dvořáka a zpět

mezi nás zavítal umělecký zahradník br. C. V. Nejedlík, který dlel někde v Tennessee. Žel však, že rozloučiti jsme se musili s nadějným eviěncem, br. K. Dvořákem, jehož povolání zavalo do Prahy, ale není našim řadám ztracen, poněvač tam najde také činného Sokola a bude mezi svými. Na rozloučenou uspořádán byl mu večírek, po pátečním eviění a br. starosta a eviitel Švanda pronesli několik slov, na něž poděkoval br. Dvořák slibem, že bude povždy dobrým a neúnavným sokolem. Škoda, věčná škoda ho z Oklahoma City, skládal jsem v něj velkou naději, a kdo zná poměry našeho Kocourkova, uhodne, proč.

Také politika přehnala se přes naše hlavy a vzali jsme na ní čilou účast, poněvač dva naši bratři "běží". Jeden na rep. lístku, br. Jan Hubatka za náčelníka policie a druhý na sociálním lístku, br. F. D. Janový do úřadu školního rady. Sokol náš přijal resoluci na odporučení těchto svých členů, jež byla uveřejněna v místním listu. Doufejme, že br. Hubatka bude zvolen a že br. Janový obdrží čestný počet hlasů, ač každý ví, že v osadě, jako jest naše, zásada sociální není dosud pochopena.

Činíme se jak můžeme, žel však, že i opoziční strana Sokola dělá též co může. Znáte přec ty nešťastné české poměry v osadách, a také my zde na různých nemáme ustláno. Pracuje se proti nám pomluvami, hoši naši jsou kaceřování a odrážení, avšak na pevné charaktery většiny našich členů nemá to vlivu a tím více a úsilovně pracujeme ve prospěch naší posvátné věci.

Hlavním odpůrcem naším jest bývalý člen Sokola, snad dokonce náleží ještě k Sokolu a N. J. S. a ten se zběsilou choutkou bije do nás v jistém časopise, snižuje nás i naše záslužné členy. Dokonce vytasil se i s náhledem založiti u Oklahoma City, kde nalézá se síň podpůrného spolku farmářů, též Sokola. Ze začátku, když jsem uslyšel o tom, byl jsem potěšen, ale nyní, kdy nahlédl jsem do karet bratra toho, vidím, že to má být kamenem úrazu k rozkvětu sokolské myšlenky zde vůbec. Musil bych jíti do detailu, aby nezasvěcení pochopili toto moje tvrzení, ale nechci zahovovati smutné tyto záležitosti do našeho orgánu.

Jediné však nepomlčím. Nežli založen byl zde Sokol, byl pouze onen podpůrný spolek střediskem zábavy a národního spolubytí, ale od založení našeho sboru vytvořil se společenský i národní život ve městě, mládež navykla si na naše zábavy, přednášky a divadelní večery a to hlavně leží mnohým v žaludku. Hlavně, že již z města nechodí podobný počet mladíků na zábavy na venek a to znamená finanční úbytek. Ale jest nesprávné mínění, Sokol náš nepracuje proti nikomu, ale ve prospěch naší české věci a kdyby byl uznán odpůrci, musil by docíliti ohromné práce a důsledku z ní.

Z Prahy došla nás zpráva, že počnou eviěti též dívky a ohlasem vzbuzena podobná tužba i u nás a snad k tomu dojde, ač letní období toto není právě příhodné a snad i ve eviění členů našich bude jakási letní ochablost, jako všude.

Nesmím opomenouti zmíniti se, že sbor náš z chudé své pokladny a ze členské sbírky přispěje na Matici Školskou \$3.00, kteroužto částku zašle V. V.

Pro sjezd svobodomyšlných zvolen jest místní výbor sokolský z br. Čapka, Dvořáka a Šandy, ale ač posláni na všechny tři zdejší spolky připsy, aby se vypracoval program a společné zastoupení, přihlásila se pouze mladá lože Táboritů, Oklahoma čís. 5, jež bude zastupována br. F. D. Novákem.

Dnes, po desíleté své činnosti v řadách Sokolstva v Americe přicházím k náhledům a ocenění nejistné práce čelných hareovníků sokolských a hlavně vzpomínám těch upřímných v St. Louis, br. Tesaře, Holmiana, Pešouta, K. V.

Třísky, Váchy, Buriana, Procházky a jiných, jimž tak často práce stěžována byla. Dnes vidím z vlastní zkušenosti, co jest to bojovati za uplatnění sokolské myšlenky. Věru, bratři, často skládám hlavu v ruce a znaven hledám posily, kdy štvání ozývá se ze stran neuvědomělů a neurvaleů a tu teprve vidím a vysvětluji si mnohé stránky v působení mých spolubratrů st.-louisských. Však každý odpor vzbuzuje ve mně novou vytrvalou sílu a spolu s ostatními bratry volám vždy: "V před, zpět ani krok!"

Na zdar!

F. D. Novák.

ZE ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ.

Leden 27.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr, nepřítomní a neomluvení J. Chabek a A. Panka. Zápis z minulé schůze jak čten přijat. Sokol Cleveland vysílá nového zástupce do výboru Jos. Jílka na místo F. Vainera. Dopis náčelníka Jana Fryše přijat. Týž podává svoji resignaci a přikládá účet čtyř sokolů za cestovné \$24.50 do sjezdu eviitelů v Clevelandu. Účet poukázán k vyplacení, resignace jeho přijata, a oznámeno mu býti má, že obsah dopisu jeho je nevhodný. Dopis Jednoty Podlipný přijat, oznamují, že Fr. Havelovi ztratilo se spodní prádlo a střevice v ceně \$2.50. Župa žádá se, aby nahradila jakož i navrátila kopí, jež zde nechali při posledním župním veřejném eviění. Jednatel odepsat má, že není župní výbor zodpovědným žádnému za prádlo a střevice to že si opatrovat musí každý sám, co se týče kopí jest v pořádku, a jim vrátíme jakmile nám navrátí našich 20 holí, jež jsou tam od posledních závodů. Dopis Nár. Jed. Sokolské přijat i s oznámením, že přijata nová jednota Sokol Tyrš v Newburghu, O. a vřaděna do Župy naší. Tajemník oznamuje výboru, že vzdává se svého úřadu, kterýž zastával po tři roky, a žádá výbor o nějakou náhradu, jako poskytují jiné ústřední výbory. Záležitost tato ponechána do příští schůze, která svolána býti má a výbor zví mnoho-li jiné ústřední výbory jednatelům platí.

Návrh dán a přijat, aby Župa Sev. Vých. vyslala na V. slet v Praze tři nejlepší závodníky kteří by zastupovali Sokolstvo Župy Sev.-Východní, a kterýmž většinou výlohy Župa krýtí bude. Jednatel má hned dopsat na všechny sbory, zdali mají schopného člena, který by mohl jako borec Župu zastupovat, aby nám do příští schůze oznámily. Po schůzi došlý dopis jest neplatící.

Návrh dán a přijat, aby se každým rokem pořádala společná eviění spojená se závody pro členstvo a dorost. Sokol Štíbr oznamuje, že bylo na eviitelském sjezdu usneseno, aby byl zaslán praporec na V. slet, jako pozdrav dítek amerických dětem českým, což na starost si vzali br. Jos. Štíbr a E. Šlapák.

Sokol Cleveland zasílá poplatek \$12.20; Sokol Nová Vlast' \$5.50. Příjem \$17.70. Vydání \$163.96.

Únor 24.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr. Zápis z minulé schůze jak čten přijat. Sokol Čech oznamuje svého nového zástupce, Aug. Votýpku.

Tajemník oznamuje následující odpovědi jednot k vůli V. sletu v Praze. Sokol Lorain, O. oznamuje, že nemají žádného člena, jehož by vřaditi mohli do prvního družstva. Sokol Nová Vlast totéž. Sokol Říp neodpověděl vůbec. Sokol Budivoj oznamuje br. Ant. Kosa. Sokol Podlipný ponechává výběr z jiných sborů. Sokol Cleveland oznamuje dva z nichž jeden se připraví jistě. Sokol Čech oznamuje, že vyše toho, jenž nejspokojnějším bude.

Usneseno výborem, že odporučení musí závodit pouze

ve vyšším družstvu a musí učinit zkoušku před župním výborem v Clevelandu dne 21. dubna.

Výbor má právo člena přijmout aneb ne.

Župou povolena částka pro 3 členy po \$150.00, v pádu že by pouze jeli dva obdrželi po \$200.00.

Na dopis Sok. Podlipného povolena částka Sok. Hawleovi \$2.50 za prádlo ztracené, kopí jim zašle sok. Jos. Štíbr, co se našich tyčí v Detroit týče jsou jim ponechány.

Dále provedena volba činovníků: Starosta, Jos. Štíbr; náměstek, Vác. Štíbr; tajemník, E. Šlapák; pokladník, A. Pánka; náčelník, Karel Třeška v Detroit; I. podnáčelník, Jos. Štíbr; II. podnáčelník A. Pánka.

Jednateli Frant. Caisovi poděkováno výborem za práci již konal po tři roky a odměnou mu dáno \$20.00. Příští jednatel obdrží \$10 ročně.

Fr. Cais, tajemník Župy Sev.-Vých.

Březen 24.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr v určitý čas. Nepřítomní August Kašpar, Aug. Votýpka, neomluvený sok. Urbánek, který za sebe vyslal Fr. Chabka. Zápis z minulé schůze jak čten přijat.

Dopis Sokola Cleveland čten a přijat i usneseno, aby se zaslal V. V. N. J. S., ten pak s ním učinil dle svého uznání. Dopis T. J. S. Budivoj čten a přijat. V témž se oznamuje, že jistě vyšlou br. Kosa na V. slet do Prahy a chtějí částku, která jim má být povolena a prý jim patří i dostati musí. Na dopis tento se neodpovídá, jelikož z minulé schůze byl dopis zaslán T. J. S. Budivoj, v kterém jest vše vysvětleno stran boreů ku V. všesokolskému sletu. Dopis byl zaslán pozdě a došel až po tamnější schůzi.

Dopis T. J. S. Praha čten a přijat. Žádá se trochu vysvětlení o vybírání příspěvků od dítek na praporec jako na pozdrav do staré vlasti. Usneseno ihned vyhovět.

Dopis Sokola Čechie zní jako předešlý. Usneseno aby ona odpověď byla zanesena i do zápisu, aby se o tom dočetly i další sbory. Táž zní následovně: "Ony dopisy a vyzvání byly zaslány na jednotlivé sbory však do větších měst vždy na jistý sbor jsme jich zaslali více a žádali jej, aby byl tak laskav a rozeslal ona vyzvání na patronáty a výbory vydržující české školy jelikož neznáme jejich adresy."

T. J. S. Karel Jonáš zaslala již \$1.00.

Výbor technický oznamuje, že letos jest nepříhodno pořádat místní závody a týchž se upouští.

Dále se má požádat br. Josef Eisner, aby neodkladně zaslal usnesení sletu cvičitelů, který zde pořádán byl na patřičné místo, aby i další sbory se jej dočetli. Sokol V. Štíbr a Jos. Jílek mají na starosti prohlédnouti knihy zdali jsou v pořádku.

T. J. Tyrš se má dopsati, aby si zvolili 3 členy do župního výboru jako zástupce. Dále usneseno, aby se zaslalo \$30 sletovému výboru co záruky na lodní lístek pro 3 boree, zdali, aby všichni 3 zkoušku neobstáli, aby se obnos onen připočetl dalším z oněch třech zdali možno.

Příjem žádný, výdej \$30.

Emil Šlapák, tajemník žup. Sev. Vých.

ZÁPIS Ú. V. ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.

Schůze dne 18. března 1907.

Náč. V. Tříška zahájil schůzi. Nepřítomen star. V. Sedivec, M. Ryska, St. L. — Zápis z února čten a přijat zcela dle znění. Početní výbor hlásí, že zpráva ze závadů Župy Stř. je správnou; přijato. Zpráva jednatele, že zaslal po \$25.00 na V. V. N. J. S. a sborům v Chicagu na br. J. Jirouška přijata; Výk. V. zasílá stvrzení příjmu. — Jednateli

uloženo vynalézti adresy a místa, kam po tři měsíce po 50 výtiscích "Sok. Am." zasíláno býti má a toto výpravně orgánu sděliti. Zároveň dopsati má jednatel v ona místa, že účelem zasílání orgánu našeho po příští čtvrt roku jest, nabývatí půdy novým sborům, seznamování lidu našeho se zásadami organizace naší pokrokové a výchovné, získávání přátel a odběratelů listu našemu, a oznámkem druhu dle zásad našich žádoucích. Časopis náš, dnes tak zvelebný a v obecnost širokou vnikající, čten jest průměrně dvaceti tisíci Čechoslovany a tudíž, jsa rozeslán měsíčně členstvu a četným předplatitelům v pěti tisících výtisků, jest jedním z nejvydatnějších prostředníků ku oznamování. Obsah i úpravu "Sok. Am." po léta braly sobě orgány jiné za vzor.

Na to rozpraven hovor o výpravě ku pražskému všesokolskému sletu, o cvičení amerických boreů našich společením, výběru družstev a sbírce na Matici Školskou ve vlasti naší, jehož výsledkem bylo usnesení, oznámiti Výk. Výboru N. J. Sok., by hledělo se hlavně na to, aby před odjezdem byla v New Yorku odbývána zkouška všech boreů, dle výsledků kteréž by bylo I., II. atd. družstvo vybráno; dále, by kroj cvičební byl bez výjimky přísně jen dle předpisu stanov Nár. Jed. Sok.

Pracím sletového výboru vzdán dík a projeveno uznání Župou Střední N. J. S.

Usneseno, aby příští společné cvičení konáno bylo u jednoty East St. Louis, Ill., 14. dubna za řízení Fr. Vücha, náčelníka "Sok. St. Louis".

Za II. 1/2letí 1906 zaslaly poplatky tyto sbory: Sokol Tábor \$6.60, Sokol Čechie \$3.95, East St. Louis, Ill., \$1.75.

Povoleno \$7.20 co předplatné na rok 1907 na "Cvičitel-ské Listy" pro sbory Střední Župy; cvičiteli sboru East St. Louis, Ill., sok. Fr. Burianovi, za březen \$5.00.

Jelikož Župa Střední přispěje větším obnosem na vyslání boreů ku Vsesletu do Prahy, jsou snažně žádány sbory Slov. Lípa za rok 1906, Cedar Rapids, Chicago, Milwaukee pak za II. půlletí 1906, by 5 centů z hlavy laskavě co župní příspěvek bezodkladně zaslaly k ruce jednatele.

Příjem \$12.30, výdej \$12.20.

Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

XIII. zpráva jednatele Župy Střední N. J. S. za I. 1/2letí '07.

Příjem: V pokladně za IV. 1/2letí 1906	\$176.53
21. ledna Sokol St. Louis poplatek za II. 1/2letí '06	9.65
21. ledna Sokol Mt. Pleasant za II. půlletí '06	1.85
18. února Sokol Plzeňský za II. půlletí '06	22.50
18. února Sokol Čes. Am. Manitowoc	1.70
18. února Sokol Praha	7.80
18. února V. V. vrácená záloha br. Tesařovi	25.00
18. března Sok. Tábor za II. půlletí '06 poplat.	6.60
18. března Sok. Čechie za II. půlletí '06 poplat. ..	3.95
18. března Sok. East St. Louis, Ill., za II. půlletí '06 poplatek	1.75

Úhrnem

Výdej: 18. února záloha br. Tesaři ku schůzce do Cedar Rapids	\$25.00
18. března předplatné na "Cvič. Listy" pro sbory ..	7.20
18. března cvičiteli E. St. L. Sok., br. Fr. Burianovi ..	5.00

Úhrnem

Příjem	\$257.33
Výdej	37.20

Zbývá v pokladně

Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC BŘEZEN 1907.

Březen	Příjem.
2. Předplatné na S. A. od W. F. Janovský.....\$	.75
9. Sok. Slov. Lípa v Chicagu za II. čtvrtletí 1906	53.70
9. Polovina výtěžku ze závodů Župy Střední v Chicagu	25.00
9. Předpl. na S. A. od Sboru Sokolek Kar. Světlá v Racine, Wis.....	.75
12. T. J. S. Hvězda Záp., Black Wolf, Kans., za I. čtvrtletí 1907 ..	14.00
12. T. J. S. Hvězda Záp., Black Wolf, Kans., do fondu pro sjezd za r. 1906.....	4.40
15. Předpl. na S. A. od A. Bouda pro J. Fiala a A. Mareš, Nepomuk, Čechy.....	2.00
15. Za knihu jihoslovanský slet všesokolský.....	.25
15. Předpl. na S. A. pro Al. Slavětinský v Zásnu-kách, Čechy	1.00
15. Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md., za I. 1907..	68.00
16. T. J. S. New York, N. Y., za IV. 1906.....	151.00
16. T. J. S. New York, N. Y., do fondu pro sjezd za r. 1907.....	50.00
16. Předpl. na S. A. od Hug. Sissel.....	.75
23. T. J. S. Kar. Jonáš, Abie, Neb., za I. čtvrt. a na II. čtvrt. 1906.....	11.80
23. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., za I. 1907	18.60
23. Sok. Čech, Cleveland, O., do fondu pro sjezd za r. 1906	29.20
25. Za těl. knihu od Fr. Jirásků.....	.20
27. Za vstupné od Sb. Sokolek Vlastenky, Schuyler, Nebraska	5.00
27. Za ohlášku v S. A. po srážce procent.....	6.00
28. Předpl. na S. A. od Fr. Honsa, Netolice, Čechy	1.01
29. T. J. S. Čechie, Chicago, za I. 1907.....	25.50
30. Za předpl. S. A. od F. J. Blatný, Linwood, Neb	.75
	\$ 469.66
Hotovost z minulého měsíce.....	\$5,607.37
Úhrnem	\$6,077.03

Březen	Vydání.
7. Za 4820 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro únor Nár. Tiskárně	\$229.90
7. Za tři podobizny k zvláštnímu cvičení, J. F. Malý, Chicago	1.25
7. Za rytiny pro S. A., Alden Engraving Co., C. R.	1.10
7. Dovozy náčiní z Islip, L. I. a express, M. Pilnáček	3.52
7. Za těl. knihy, zpěvníčky a jihoslovanský slet Č. L. knih. N. Y.....	45.60
7. Cestovné a ztrátu času cvičiteli u T. J. S. Timken, Kans., br. V. Hubálek.....	32.10
18. Za těl. nářadí po bývalé T. J. S. Islip, L. I., Jos. Pokorný	12.00
18. Vrečnímu pořadateli S. A. za březen, Dr. J. Rudiš-Jičínskému	30.00
18. Výp. poř. S. A. za březen, Ant. Haller.....	10.00
18. Výp. poř. S. A. za březen, Jos. Čermák.....	10.00
25. Spol. cvičitel Záp. Župy, služné od 21. února do 21. března, Fr. Slavětinský.....	60.00
25. Za poštovní známky vrch. pořadatel S. A., Dr. J. Rudiš-Jičínský	.75
Úhrnem	\$435.22

Příjem\$6,077.03
Vydání 436.22

Hotovost\$5,640.81

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.....\$1,100.12
Fond pro příští běh cvičitelský..... 42.85
Na darech pro T. J. S. San Francisco..... 11.50
Základní fond Nár. Jed. Sok..... 300.00

Na Germania Savings Banku.....\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku..... 2,450.00
Hotovost v pokladně Nár. Jed. Sok..... 740.81

\$5,640.81

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 1. dubna 1907.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi v přítomnosti všech členů.

Zápis z poslední schůze přijat.

Vreční náčelník br. A. Haller zaslal obšírný dopis stran předáka pro borce k V. sletu Všesokolskému do Prahy. Zároveň udává, že odporučuje br. J. Fryše, náčelníka Župy Severo-Východní, co předáka k oné výpravě, a uvádí že s br. Fryšem o tom mluvil, a že tento se vzpíral místo to přijmouti. Udává, že br. Fryše vřele odporučuje, podaří-li se Výk. Výb. jej získati. Br. Fryš na dopis jednatelem mu zasláný odpovídá, že místo předáka k výpravě k V. sletu přijímá, a za náhradu žádá, by mu byla cesta z Detroit do Prahy a zpět Výk. Výb. N. J. S. hrazena. Výkonný Výbor N. J. S. přistupuje k podmínkám br. Fryše a br. jednatelem uloženo, by vše s br. Fryšem do pořádku uvedl a žádané vysvětlení mu zaslal.

Usnešeno, by vreční pořadatel Sok. Amer., Dr. J. Rudiš-Jičínský byl požádán zastupovati N. J. S. při příštím sjezdu s nedomyslných v Chicagu.

Jednatel Župy Střední zaslal zprávu ze závodů oné Župy v Chicagu odbývaných. Zprávu tuto Výk. Výb. neschvaluje, jelikož jsou v ní položky, které se Výk. Výb. nezamlouvají, jako položka za pohostění hostů \$259.15, nebylo to nikdy zvykem při závodech. Druhá položka: tisk a ohlášky \$405.25 též uznána Výk. Výb. za přehnanou; zároveň roznášení věšáků 90 dol. se nezamlouvá. Zpráva má být v Sok. Am. uveřejněna, by se bratři sami mohli přesvědčit, jak nešetrně bylo při oněch závodech jednáno. Ze zprávy vysvítá, že byl čistý výtěžek \$50, z kterého Lyta polovina \$25 zasláno Výk. Výb.

Br. jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Tábor, T. J. S. Crete a náčelníku Župy Východní zprávy. Společný cvičitel pro Župu Západní, br. Slavětinský, zaslal zprávu o své činnosti od 27. února do 19. března v Ord, Neb. Zpráva má být v Sok. Amer. uveřejněna.

Účet Nár. Tiskárny za tisk a výpravu Sok. Amer. za měsíc březen v obnosu \$204.98 přijat a k vyplacení odkázán.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: Slovanská Lípa, Chicago \$53.70; polovina výtěžku ze závodů Župy Stř. v Chicagu \$25.00; Hvězda Západu v Black Wolf, Kans. \$14.00 a do fondu pro sjezd za r. 1906 \$4.40. Sok. Jed. Blesk v Baltimore \$68.00; T. J. S. New York \$151.00 a do fondu pro sjezd za r. 1907 \$50; T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb., \$11.80; T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md. \$18.60; Sokol Čech v Clevelandu do fondu pro sjezd za r. 1906

\$29.20; za vstupné od sboru Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb. \$5.00; T. J. S. Čechie, Chicago \$25.50; T. J. Dívka a Paní, N. Y. \$26.00; T. J. S. Fugner, L. I. \$22.70.

Redakce Sokola Polského zasílá dopis, v němž žádá, by jim věnován byl jeden Památník N. J. S.; žádosti jejich má býti vyhověno a jednatel má jim Památník zaslati.

Čes. Amer. Jed. Sokol ze St. Paul se hlásí v počtu 33 členů co člen N. J. S. Žádost byla přijata a jmenovaný sbor byl dnešním dnem co člen N. J. S. prohlášen.

Sbor Sokolek Schuyler se hlásí v počtu 22 členkyň co člen N. J. S. Žádost byla přijata a přijetí odloženo do příští schůze, jelikož nezaslaly jména členkyň.

Výbor na tělocvik podává zprávu, že zakoupil duté míče pro boree k výpravě do Čech a předkládá účet v obnosu \$35.00, který byl přijat a k vyplacení odkázán.

Jednatel oznamuje, že obdržel rozličné knihy tělocvičné, a sice v obnosu \$6.15.

T. J. S. Philadelphia a T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, zasílají stanovy ku prozkoumání; odevzdáno výboru.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ZÁPADNÍ ŽUPY SOKOLSKÉ.

Zápis ze schůze dne 26. února.

Zápis z minulé schůze čten a přijat. Zpráva br. Fr. Slavětinského přijata, jen aby sbory Wilber a Crete se držely, tak jako když tam byl cvičitel Slavětinský, který o nich podává jen uspokojivou zprávu.

Dopis, který obdržel br. Slavětinský z Milligan, předložen výboru. Cvičitel zároveň sdělil, že z důvodů a příčin na snadě ležících nejel.

Do Milligan má býti T. J. S. dopsáno a udělena přímo důtka, že se sokolských zásad v tom nejmenším nedrží atd.

Má se dopsat všem jednotám, že prostná cvičení, která uveřejněna jsou v březnovém čísle, že jsou závodní cvičení pro schuylerské závody. Co se týče závodů, upozorňují se všechny sbory, že se musí držeti přesně pravidel N. J. S.

Dále má se dopsati do Schuyler, že jsme toho náhledu, aby závody odbyvány byly asi v měsíci srpnu, tak aby i ty sbory slabší, jež nyní začínají cvičit vedením společného cvičitele, br. Slavětinského, mohly se též závodů účastniti.

Pro členstvo a pro dorost byla prostná cvičení zaslána do Sok. Amer. k uveřejnění.

Cvičení prostná pro sokolky budou rozeslána příštím týdnem a též budou uveřejněna v dubnovém čísle Sokola Amer.

Kdekoliv br. Slavětinský pořádá bude veřejná cvičení, sbor dotyčný jest povinen polovic výtěžku z onoho veřejného cvičení poslati N. J. S. na vydržování společného cvičitele, a to ještě hned za přítomnosti br. Slavětinského.

Příjem: Wilson, Kansas \$ 8.10

Příjem: Crete, Neb. 12.95

Oldřich J. Jelen, tajemník.

* * *

Bratři a sestry!

Tímto zveme sbory v Župě Západní zastoupené, k účasti na veřejném cvičení, jež pořádáno bude naším borecem k pátemu sletu do Čech, Frant. Řihou, na rozloučenou a sice v neděli odpoledne, dne 12. května.

Týž bude Sokolstvo s celkem naším N. J. S. zastupovati jako borec pilný a tu jest na Vás všech, abyste tak mladistvému bratru a vyslanci našemu dodali více kuráže

dostavením se aneb jinak dopisem k práci jej a nás pozбудili.

Znamenám se za cvičící členstvo T. J. S. Omaha, Neb., Oldřich J. Jelen, tajemník.

VÝKONNÉMU VÝBORU NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

I. zpráva cvičitelská

za dobu od 28. ledna 1907 do 23. února z jednot Wilber a Crete. — Cvičení odbyval jsem denně.

V ý k a z o n á v š t ě v ě.

Crete:

Zapsaných 19. Úhrnná návštěva ve 13 cvičeních 111, průměrná na 1 cvičení 9 cvičenců. Jednotliví členové účastnili se počtu cvičení:

12× Josef Volešínský.	8× Jos. Červený.
12× Josef Sedláček.	6× Jos. Brd.
10× Josef Nesporý.	6× Štěpán Skolil.
10× Rud. Hokuf.	3× Vojtěch Kubiček.
2× Otto Kubiček.	2× Otto Kopecký.
1× Boh. Nesporý.	

Mimo toho cvičili tam též následující, již slíbili mně, že dají se k jednotě:

11× Jos. Kryštufek.	6× Fr. Kobes.
5× Stan. Mareš.	5× Fil. Franta.
4× Jos. Ploužek.	3× Fer. Mudrov.
3× Gust. Kesenbruk.	2× Jan Munk.

Wilber.

Zapsaných 20. Úhrnná návštěva ve 13 cvičeních 135, průměrná na 1 cvičení 10 cvičenců. Jednotliví členové účastnili se počtu cvičení:

12× Fr. J. Fridrich.	7× J. J. Novák.
12× Štěp. Jelínek.	5× Jos. Tobiška.
11× B. J. Vašák.	5× Jan Vokoun.
11× Gust. Chaloupka.	4× Jos. Vacek.
9× Václ. Borecký.	3× Jirí Šesták.
8× Ed. Hauser.	3× Fr. Červený.
3× Fr. Šabata.	2× Ed. Průcha.
2× Fr. Kacl.	2× Hugo Šery.
2× V. L. Boháček.	

Mimo toho cvičili následující, již miní se dáti k jednotě:

11× Fr. Průcha.	12× Jos. Lūs.
11× Jirí Klárk.	

V obou těchto místech zřídil jsem cvičení žactva: děvčat i hochů a po celý tento čas je též cvičil. V obou těchto místech se před příjezdem mým necvičilo vůbec, následkem toho návštěva ze začátku byla náramně slabou, až poslední dobou se částečně zlepšila, jakž z výkazu vidno.

Na zdar!

Franta Slavětinský.

LISTÁRNA REDAKCE.

H., Chicago: Neuveřejníme. Co na tom, že se nechce chápati. Na podnik soukromý at' kdo chce jak chce jako jednotlivce přispívá, však jako spolek učiní-li tak musí přece žádat zastoupení, musí mít v práci slovo, jestli má se mluvit o podniku národním. Tah poslední jest příliš průhledný. Věřil-li v upřímnost takové nabídky a ale Carnegie, litujeme Té opravdu.

Baltimore: Vyšetřili jsme si důkladně a neuveřejníme. Naši mají pravdu.

H. W.: Poradíme poštou. Piš vždy jen po jedné straně papíru.

SOKOL AMERICKÝ.

New York: Marnost nad marností, jestli dostal's pozvání k odvodu a místo dostavení se jednoduše jsi ujel do Ameriky, má vláda rakouská na Tebe právo podle smlouvy se Spojenými Státy. První, ani druhý list občanský v případě takovém nechrání, vzhledem na stáří Tvé a úřady tamní mohou činiti obtíže, zejména kdybys si ani amerického průvodního listu neopatřil. Víme o případu, že na jednoho našince čekali již u vlaku, když jel své doby s divadelní lodí do Čech. Tehdy měl list průvodní a musel klopat pár dollárů.

R. S., St. Louis, Mo.: Kdokoliv, jestli chce něco od pořadatelstva tohoto listu, musí psáti pořadatelstvu. U sokolského orgánu se nejde a nemůže jít oklikami. Tomu B. v O-maze u nás ani pod přísahou bychom nevěřili, znájmě jej skrz naskrz. Že člověk i toho druhu jest také bratrem, není naší vinou.

ZEMŘELÍ SOKOLOVÉ A SOKOLKY ZA R. 1906.

Sok Jed. Blesk, Baltimore, Md. A. Pokorný.
T. J. S. Hvězda Záp., Black Wolf, Kans. A. Miku-
lecký.
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich. Vác. Janeček.
Sok "Čech", Cleveland, O., Otto Herold.
Tyrš C. R. Sokol, C. R., Ia., Jan Prášil, Tom. Skala.
Slov. Lípa, Chicago, Ill., J. Kropáček, V. Kašpar,
Fr. Veselý.
T. J. S. Fuegner, L. I., N. Y., Jos. Silhan, V. Sýkora.
T. J. S. New York, N. Y., Jan Tyler, Ed. Červa, Jos.
Coufal, Jan Jedlička I.
Sokol Chicago, Chicago, Ill., Bart. Křivánek, J. F.
Karlík, Jan Karlovský, Jan Červák.
T. J. S. Plattsmouth, Neb., Jan Byček (starší).
Plzeňský Sokol, Chicago, Ill., Fr. Jeníček, Karel
Zeman, Vác. Prachař, B. Kuník, Fr. Klika.
T. J. S. Prague, Prague, Neb., Ant. Sašina, Josef
Šafránek.
Sok. Jed. Phila., Pa., Vác. Morávek, Fr. Sládek, H.
Diviš.
T. J. S. St. Louis, Mo., Jos. Burian.
T. J. S. Praha, Chicago, Ill., Jan Rejsa, Jan Elhe-
nický.
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill., Ant. Vlasák.
T. J. S. Jonáš, Wilson, Kans., Fr. Zeman.
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., Ant. Bartuněk.
T. a N. P. S. D. a Paní v New Yorku, N. Y., Anna
Podoláková a Marie Filipová.

ČASOPISY TĚLOCVICHNÉ.

České.

Sokol. Měsíčník. Red. Dr. Jos. Scheiner. Předplatné na rok 5 kor. Praha, Václavské nám. 70. V novém, sletovém jest hávu Nestor našeho odborného písemnictví prvý. Neměl by u žádného sboru scházeti.

Věstník Sokolský. Orgán Č. O. S. Dvoutýdenník. Red. Rud. Bílek. Předplatné na rok 3 kor. Praha, Ferdinandova třída.

Cvičitelské Listy. Odborný list cvičitelstva jednot sokolských. Měsíčník. Red. Fr. Erben. Plzeň. Předplatné na rok 3 kor. Doporučujeme našim cvičitelům vřele.

Výchova tělesná. Měsíčník. Red. J. Karásek, J. Klenka, V. Švácha, V. Karas, F. Kraus. Předpl. na rok 6 kor. Brno, d'Elwertova tř. 9. Znameníť revue tělocvičné práce.

Věstník sokolské župy Rastislavovy. Měsíčník. Red. S. Voda. Předpl. na rok 1 kor. 20 hal. Brno.

Věstník sokolské župy krkonošské. Vychází v Semilech. Red. Beneš, Makovec a Lisý. Předpl. 1 K.

Zahraníční Sokol. Měsíčník. Red. Fr. Urban Vodolský. Předpl. na rok 1 kor. 50 hal. Berlín. (Jar. Hájek, S. W. 13, Simeonstr. 23--II.)

Sokol na českém Západě. Měsíčník. Red. Fr. Erben. Předpl. na rok 1 kor. 20 hal. Plzeň.

Věstník sokolské župy Budečské. Měsíčník. Red. Rud. Vejvoda. Předpl. na rok 1 kor. 24 hal. Kladno.

Sokolský věstník župy moravsko-slezské. Čtrnáctiden-
ník. Red. Dr. B. Švarda. Předpl. na rok 1 kor. 70 hal. Mor.
Ostrava.

Tělocvičný ruch. Orgán svazu dělnických tělocv. jed-
not českoslov. Měsíčník. Red. J. Lelaut. Předpl. na rok
1 kor. 40 hal. Praha.

Sokolské Besedy. Časopis dorostu. Měsíčník. Red. R.
V. Novák, Smíchov. Předpl. 2 K.

Sokol Americký. Časopis Nár. Jednoty Sokolské ve
Spoj. Státech Amerických. Měsíčník. Pořadatelé: Dr. J.
Rudiš-Jičínský, Cedar Rapids, Iowa, A. Haller a Jos. Čer-
mák. Předplatné do Čech 5 kor. 75 hal. Zasílejí na Jana
Černého, 437 E. 71. St., New York City, aneb do Národní
Tiskárny v Chicagu, Ill., 566 W. 18th Str.

Borec. Věstník českoslov. župy Fuegner-Tyršovy. Mě-
síčník. Red. Fr. Martínek a Jar. Košar, 1478 Trumbull
ave., Chicago, Ill.

Besídka Sokolská. Orgán jednoty dělnických amer. so-
kolů. Měsíčník. Red. Em. V. Voska. Předpl. na rok 60c.
New York, 338 E. 70th St.

Chorvatské.

"Sokol". Časopis za promicanje tjelovježbe. Měsí-
ník. Red. Dr. Fr. Bučar. Předpl. na rok 3 kor. Záhřeb.

Slovenské.

"Slovenski Sokol", Lublaň. Red. Dr. V. Murnik. Kna-
flova ul. 5., II.

Polské.

Przewodnik gimnastyczny "Sokol". Organ Związku
polsk. gimn. towarz. Sokol. w Austrii. Měsíčník. Red. Kar.
Epler. Předpl. na rok 3 kor. Lwow, ul. Zimorowicza, 1. S.
S příl. technickou "Dodatek Fachowy".

Sokol, dwutygodnik, Varšava. Red. Stan. Popowski
Bracka 13 m. I. Předpl. 10 K.

Sokol, orgán związku Sokolów polskich w panstwie nie-
mieckiem. Red. Kar. Rzepecki. Předpl. na rok 2 kor. Po-
znaň, Ryceerska 38.

Ruch. Dvoutýhodník, posvěcený výchově tělesné a roz-
voji těla. Red. Dr. Eug. Piasecki. Předpl. na rok 8 kor.
Warszawa (Wileza 38, m. 12.).

"Zgoda", Chicago, Ill. 102—104 W. Division St. Dział
Związku Sokolów Polskich w Ameryce. Red. Stanislaw O-
sada, 324 Armitage Ave.

Švýcarské.

Le gymnaste suisse. Orgán Ústř. svazu švýc. gymn-
astů. Týdenník. Ženeva (ase Poste 94). Předpl. na rok 7 kor.

Schweizerische Turnzeitung. Orgán Ústř. svazu švýc.
gymnastů. Týdenník. Curych. Red. J. Spuehler a Dr. E.
Zschokke. Předpl. ročně 7 kor.

Německé.

Amerikanische Turnzeitung, Room 52, Herold Bldg.,
Milwaukee, Wis. Red. Heinrich Huhn. Předpl. \$2.

SOKOL AMERICKÝ

Deutsche Turnzeitung. List pro záležitosti Svazku něm. turnerstva. Týdenník. Red. P. Erbes v Lipsku.

Deutsche Turnzeitung fuer Frauen. Časopis pro pěstování ženského tělocviku. Dvoutýdenník. Red. Martha Thurmová v Crefeldu.

Der Turner. Dvoutýdenník. Red. P. Hanschke. Berlin.

Deutsche Vorturnzeitung. Měsíčník. Red. G. Kohn. Crefeld.

Koerper und Geist. Časopis pro pěstování her lidových i mládeže. Red. H. Moeller, H. Ryadt, Dr. F. Schmidt a H. Wickenhagen. Lipsko.

Monatschrift fuer das Turnwesen. Měsíčník pro školní tělocvik a zdravotnictví. Red. G. Eckler a H. Schroer. Berlín. Předpl. na rok 7 kor. 20 haal.

Deutsch-oesterreichische Turnzeitung. Věstník kraje rakous. Red. Čl. Kupka. Týdenník. Předpl. na rok 5 kor. **Slovácké.**

Slovenský Sokol. Orgán tělocv. slov. jednoty Sokol v Americe. Měsíčník. Red. Karel Stiasný. Předpl. na rok \$1.20 Allegheny, Pa., 311 Jackson St.

Srbské.

"Srbský Sokol". List za sokolské snahy. Měsíčník. Red. Dr. Laza Popovič. Předpl. na rok 3 kor. Srb. Karlovac. (Srjem.)

Bulharské.

Zdrave i sila. Orgán bulharského tělocvičného Svazu "Junák". Red. Krištof Manasov, ve Varni.

Borič. Neodvislý list bulharských junáků. Red. Cyril Slavov, Slivno.

Americké.

"Mind and Body". Room 52, Herold Bldg., Milwaukee, Wis. Red. Dr. Pfister.

"Physical Culture", 1123 Broadway, New York City. Předpl. \$1.

Belgické.

Bulletin officiel de la Fédération belge de gymnastique. Měsíčník. Red. H. Harty. Brussele, 26 rue d'Ostende.

Francouzské.

Le gymnaste. Úřední list Unie franc. gymnastů. Týdenník. Red. H. Avoiron. Paříž, 9 rue Saulnier IX.

Anglické.

Physical Education. Orgán Nár. jed. pro tělesné osvětlení. Red. M. Eng. Sully, London, Strand, Exeter Hall Gymnasium. Měsíčník.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Sok. Čech v Clevelandu přijati byli: Vinc. Židlický, V. Beneš, Jan Mašek, V. Horák, Charles Kaberna, Jos. Kocourek, Ant. Váně, Oldřich Kovářik, Jos. Koberna, Martin Tlach, Jan Kolonizník.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijati byli: Václav Klečka a Josef Šlecht. Vyloučen pro neplacení Josef Daněk.

— Do sborů Cleveland v Clevelandu přijati byli: Louis Cink, Eda Hodina, Frank Kee. Přestupní listinu obdrželi: Mike Nový, Jan Tuháček, oba k T. J. S. Tyrš, Newburg. Odstoupil Dr. A. F. Spurný.

— Do T. J. S. Omaha přijati byli: Jos. Kudlěč a Rudolf Stepan. Znovu přijat Fr. Kubíček.

— Z T. J. S. Milwaukee pro neplacení vyloučen byl Leo Kostlán.

— Z T. J. S. St. Louis vyloučení byli pro neplacení: Bareal Ant., Koptík Mart., Laciný Jan, Nový Josef, Novák Frant., Stuckheil Ferd., Šebesta Ant., Veselský Frant. Odstoupili: Vůdy Václav, R. C. Šimon, Čenský Bedř. Zemřeli: Turek Karel, Janda Jan. Přijati byli: Jan Maleček, Štěp. Brod, Vác. Canda, Jiří Weis, Fr. Frantina.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Jos. Dubský ml., Jos. Svoboda, Joža Kotrbatý, Jos. Cibulka, Vác. Gabriel, Frank Sládek, Jos. Smutný. Zemřel Jos. Široký. Odstupní listinu vyzvedl Jos. Rousek. Vystoupil Jos. Zachatý.

— Do Plzenského Sokola uveden byl Fr. Flaks. Odstoupili Josef Košťál a Boh. Šáněl.

NOVÉ KNIHY.

Na skladě u Výkonného Výboru Nár. Jed. Sokolské.

1. Tyrš Mirosl. Dr.: Základové tělocviku	\$1.25
2. Kožíšek Fr.: Cvičební večery na koni na šif.	10
3. Pexa Vác.: Cvičební večery na hrazdě	20
4. Pexa Vác.: Cvičební večery na bradlech	18
5. Hron K.: O cvičební soustavě	20
6. Klenka Jos.: Skoky prosté, ú.	

JAN ČERNÝ,

437 E. 71st St. New York City.

Ferda Martyny

zařídil první třídy

modní obchod pro pány a hochy

1329 První Avenue,
NEW YORK

Nejnovější vzorky košil, nákrčníků a spodního prádla mám na skladě vždy hojnost, jakož i chlapecké oděvy. Sokolské košile, nákrčníky a vůbec veškeré cvičební potřeby jsou u mne vždy k dostání.

Matěj Houdek

(dříve Mužík)

Zlatnický a hodinářský obchod

— v čísle —

1338—I. Ave., mezi 71. a 72. ul.

Bohatý výběr zlatých a stříbrných šperků, hodinek, řetízků, náušnic, prstenů, atd. Vlastní výroba klenotů a českými granáty, zlatých náušnic zvaných "čoček", spolkových odznaků, smutných prstenů a pod. Správkám věnuje se pečlivě pozornost, zvláště zasazování drahokmů. — Dlouholetá zkušenost jest zárukou dobré práce.

SOKOLOVÉ!

EMIL PETR A PRAMUCKA

.... vyrábí

Tělocvičné Nářadí

levněji, důkladněji a praktičtěji, než kdokoli jiný.
Pište si o ceníky na adresu:

PETR A PRAMUCKA,
107 Reilley St., Bridgeport, Conn.

KRAJANÉ!

Nakupujte svých potřeb v stálém a spolehlivém obchodě. Pak nekoupíte mosaz za zlato a padělané diamanty za pravé.

Stříbrné dámské hodinky	\$2.75 a výše
Stříbrné hodinky pro pány a hochy	3.75 a výše
Zlaté hodinky pro dámy	7.50 a výše
Zlaté hodinky pro pány	18.00 a výše
Diamantové prsteny	3.75 a výše
Zlatý řetízek, 20 coulů, se zlatým srdcem a malým diamantem	10.00 a výše

Jiných klenotů, hodinek a hodin, stříbrných lžic, vidliček, nožů, atd., ceny jsem snížil. Ve správkách jsem specialista; proto navštivte krajana vašeho.

sokola Frant. Smejkal,

1349 I. Ave., mezi 72. a 73. ul., N. Y. City